



Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/841, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä vuoteen 2030 ulottuviin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteisiin sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 ja päätöksen N:o 529/2013/EU muuttamisesta ⁽¹⁾ 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/842, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, sitovista vuotuisista kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030, joilla edistetään ilmastotoimia Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi, sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttamisesta ⁽¹⁾ 26

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/843, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen annetun direktiivin (EU) 2015/849 ja direktiivien 2009/138/EY ja 2013/36/EU muuttamisesta ⁽¹⁾ 43
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/844, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2010/31/EU ja energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2012/27/EU muuttamisesta ⁽¹⁾ 75

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2018/841,

annettu 30 päivänä toukokuuta 2018,

maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä vuoteen 2030 ulottuviin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteisiin sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 ja päätöksen N:o 529/2013/EU muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Eurooppa-neuvosto hyväksyi 23–24 päivänä lokakuuta 2014 antamissa vuoteen 2030 ulottuvia ilmasto- ja energiapolitiikan puitteita koskeissa päätelmissään sitovaksi tavoitteeksi vähentää unionin kasvihuonekaasupäästöjä vuoteen 2030 mennessä koko talouden laajuisesti vähintään 40 prosenttia vuoden 1990 tasoihin verrattuna, ja kyseinen tavoite vahvistettiin uudelleen 17–18 päivänä maaliskuuta 2016 annetuissa Eurooppa-neuvoston päätelmissä.
- (2) Eurooppa-neuvoston 23–24 päivänä lokakuuta 2014 antamissa päätelmissä todettiin, että tavoite vähentää päästöjä vähintään 40 prosentilla olisi saavutettava mahdollisimman kustannustehokkaasti unionin yhteistoimin siten, että päästöjä vähennetään vuoteen 2030 mennessä vuoden 2005 tasosta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/87/EY ⁽⁴⁾ säädetyn Euroopan unionin päästökauppajärjestelmän, jäljempänä 'EU:n päästökauppajärjestelmä', kattamilla aloilla 43 prosentilla ja EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolisilla aloilla 30 prosentilla; kunkin maan osuus vähennyksistä olisi suhteutettava sen BKT:hen asukasta kohti.

⁽¹⁾ EUVL C 75, 10.3.2017, s. 103.

⁽²⁾ EUVL C 272, 17.8.2017, s. 36.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 17. huhtikuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. toukokuuta 2018.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

- (3) Tällä asetuksella pannaan täytäntöön osa ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen, jäljempänä 'UNFCCC', nojalla hyväksytyin Pariisin sopimuksen ⁽¹⁾ mukaisista unionin sitoumuksista. Pariisin sopimus tehtiin unionin puolesta 5 päivänä lokakuuta 2016 neuvoston päätöksellä (EU) 2016/1841 ⁽²⁾. Unionin sitoumus koko talouden laajuisiin päästövähennyksiin annettiin suunnitellussa kansallisesti määritellyssä panoksessa, jonka unioni ja sen jäsenvaltiot toimittivat Pariisin sopimusta silmällä pitäen UNFCCC:n sihteeristölle 6 päivänä maaliskuuta 2015. Pariisin sopimus tuli voimaan 4 päivänä marraskuuta 2016. Unionin olisi jatkettava kasvihuonekaasupäästöjensä vähentämistä ja tehostettava niiden poistumia Pariisin sopimuksen mukaisesti.
- (4) Pariisin sopimuksessa asetetaan muun muassa pitkän aikavälin tavoite, joka vastaa tavoitetta pitää maapallon lämpötilan nousu selvästi alle kahdessa celsiusasteessa esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon verrattuna sekä jatkaa toimia nousun pysyttämiseksi 1,5 celsiusasteessa esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon verrattuna. Metsät, maatalousmaat ja kosteikot ovat tämän tavoitteen saavuttamisen kannalta keskeisessä asemassa. Osapuolet tunnustavat Pariisin sopimuksessa myös sen, että on ensisijaisen tärkeää varmistaa ruokaturva ja lopettaa nälänhätä kestävä kehityksen ja köyhyyden poistamispyrkimysten yhteydessä, sekä sen, että ruoantuotannon järjestelmät ovat erityisen alttiita ilmastomuutoksen haittavaikutuksille, ja pyrkivät näin ollen parantamaan kykyä joustavasti mukautua muuttuvaan ilmastoon sekä edistämään kehitystä kohti alhaisia kasvihuonekaasujen päästöjä tavalla, joka ei uhkaa ruoantuotantoa. Osapuolten olisi lisättävä yhteisiä ponnistelujaan Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi. Osapuolten olisi valmisteltava, ilmoitettava ja pidettävä voimassa kulloinkin kansallisesti määritellyt panoksensa. Pariisin sopimuksella korvataan vuoden 1997 Kioton pöytäkirjan nojalla valittu menettelytapa, jota ei enää jatketa vuoden 2020 jälkeen. Pariisin sopimuksessa kehoitetaan myös löytämään tasapaino ihmisen toiminnan aiheuttamien kasvihuonekaasujen päästöjen ja nieluja aikaansaamien poistumien välillä kuluvan vuosisadan jälkipuoliskolla ja pyydetään osapuolia ryhtymään toimiin suojellakseen ja lisätäkseen tilanteen mukaan kasvihuonekaasujen nieluja ja varastoja, metsät mukaan lukien.
- (5) Maankäytön, maankäytön muutoksen ja metsätalouden, jäljempänä 'LULUCF', alalla voidaan tuottaa ilmastohyötyjä pitkällä aikavälillä ja siten edistää unionin kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitteiden ja Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin ilmastotavoitteiden saavuttamista. Lisäksi LULUCF-sektori tuottaa biomateriaaleja, joilla voidaan korvata fossiili- tai hiili-intensiivisiä materiaaleja, ja sen vuoksi se on merkittävässä asemassa siirryttyessä vähän kasvihuonekaasupäästöjä tuottavaan talouteen. Koska LULUCF-sektorin poistumat voivat hävitä, niitä olisi kohdeltava unionin ilmastopolitiikan puitteissa erillisenä pilarina.
- (6) Eurooppa-neuvoston 23–24 päivänä lokakuuta 2014 antamissa päätelmissä todettiin, että hillitsemispotentialiltaan pienemmän maatalous- ja maankäyttöalan moninaiset tavoitteet olisi pidettävä mielessä samoin kuin tarve varmistaa ruokaturvaan ja ilmastomuutokseen liittyvien unionin tavoitteiden johdonmukaisuus. Eurooppa-neuvosto kehotti komissiota tarkastelemaan parhaita tapoja kannustaa elintarviketuotannon kestävää tehostamista optimoiden samalla alan osallistumisen kasvihuonekaasupäästöjen hillitsemiseen ja talteenottoon, myös metsityksen kautta, ja laatimaan heti teknologian salliessa ja joka tapauksessa ennen vuotta 2020 politiikan, joka koskee tapoja sisällyttää LULUCF vuoteen 2030 ulottuviin kasvihuonekaasupäästöjen hillitsemispuitteisiin.
- (7) Soveltamalla kestävä hoidon käytäntöjä LULUCF-sektorilla voidaan myötävaikuttaa ilmastomuutoksen hillitsemiseen monin tavoin, erityisesti vähentämällä päästöjä sekä ylläpitämällä ja lisäämällä nieluja ja hiilivarantoja. Jotta erityisesti hiilen sitoutumisen lisäämiseen tähtäävät toimenpiteet olisivat tehokkaita, on oleellista, että hiilivarastot ovat pitkällä aikavälillä vakaita ja sopeutumiskykyisiä. Lisäksi kestävä hoidon käytäntöjen avulla voidaan säilyttää LULUCF-sektorin tuottavuus, uusiutumiskyky ja elinvoimaisuus sekä siten edistää taloudellista ja sosiaalista kehitystä pienentäen samalla kyseisen sektorin hiili- ja ekologista jalanjälkeä.
- (8) Kehittämällä kestäviä ja innovatiivisia käytäntöjä ja teknologioita, mukaan lukien agroekologia ja agrometsätalous, voidaan vahvistaa LULUCF-sektorin roolia ilmastomuutoksen hillitsemisessä ja siihen sopeutumisessa sekä vahvistaa kyseisen alan tuottavuutta ja mukautumiskykyä. Koska LULUCF-sektorin toiminta on tulosten osalta pitkäjännitteistä, pitkän aikavälin strategiat ovat tärkeitä, jotta voidaan paremmin rahoittaa tutkimusta, jolla kehitetään kestäviä ja innovatiivisia käytäntöjä ja teknologioita, ja investointeja niihin. Investoimalla ennaltaehkäiseviin toimiin, kuten kestävä hoidon käytäntöihin, voidaan vähentää luonnonhäiriöihin liittyviä riskejä.

⁽¹⁾ EUVL L 282, 19.10.2016, s. 4.

⁽²⁾ Neuvoston päätös (EU) 2016/1841, annettu 5 päivänä lokakuuta 2016, ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen nojalla hyväksytyin Pariisin sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (EUVL L 282, 19.10.2016, s. 1).

- (9) Euroopan neuvosto vahvisti uudelleen 22–23 päivänä kesäkuuta 2017 antamissaan päätelmissä, että unioni ja sen jäsenvaltiot ovat sitoutuneita kestävän kehityksen toimintaohjelmaan Agenda 2030:een, jonka tavoitteena on muun muassa varmistaa, että metsienhoito on kestävä.
- (10) Toimet metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen vähentämiseksi sekä kestävän metsänhoidon edistämiseksi ovat tärkeitä kehitysmaissa. Tässä yhteydessä neuvosto palautti mieleen 21 päivänä lokakuuta 2009 ja 14 päivänä lokakuuta 2010 antamissaan päätelmissä unionin tavoitteet vähentää trooppisten metsien bruttokatkoa vähintään 50 prosenttia suhteessa nykytasoon vuoteen 2020 mennessä ja pysäyttää globaali metsäkato viimeistään vuoteen 2030 mennessä.
- (11) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 529/2013/EU⁽¹⁾ vahvistetaan LULUCF-sektorin päästöihin ja poistumiin sovellettavat tilinpitosäännöt ja on edistetty tällä tavoin sellaisten toimintapolitiikkojen kehittämistä, jotka ovat johtaneet LULUCF-sektorin sisällyttämiseen unionin päästöjen vähentämisveloitteeseen. Tämän asetuksen perustana olisi oltava voimassa olevat tilinpitosäännöt, joita olisi päivitettävä ja parannettava kautta 2021–2030 varten. Siinä olisi vahvistettava jäsenvaltioiden velvollisuudet, jotka koskevat kyseisten tilinpitosääntöjen täytäntöönpanoa, ja lisäksi edellytettävä, että jäsenvaltiot varmistavat, että koko LULUCF-sektori ei synnytä nettopäästöjä ja edistää tavoitetta lisätä nieluja pitkällä aikavälillä. Siinä ei pitäisi säätää yksityisten osapuolten tilinpito- tai raportointivelvollisuuksista, mukaan lukien maanviljelijät ja metsänomistajat.
- (12) LULUCF-sektori, maatalousmaa mukaan luettuna, vaikuttaa suoraan ja merkittävästi luonnon monimuotoisuuteen ja ekosysteemipalveluihin. Siksi tähän alaan vaikuttavien politiikkojen tärkeänä tavoitteena on varmistaa johdonmukaisuus biologista monimuotoisuutta koskevan unionin strategian tavoitteiden kanssa. Sektorilla olisi ryhdyttävä toteuttamaan ja tukemaan sekä hillitsemiseen että sopeutumiseen liittyviä toimia. Lisäksi olisi varmistettava, että yhteinen maatalouspolitiikka ja tämä asetus ovat keskenään johdonmukaisia. Kaikkien alojen on tehtävä oma kohtuullinen osuutensa kasvihuonekaasujen päästöjen vähentämisen osalta.
- (13) Kosteikot ovat tehokkaita ekosysteemejä hiilen varastointiin. Näin ollen suojelemalla ja kunnostamalla kosteikkoja voitaisiin vähentää kasvihuonekaasujen päästöjä LULUCF-sektorilla. Hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin, jäljempänä 'IPCC', vuoden 2006 IPCC:n kansallisten kasvihuonekaasumäärien laskemista koskevien ohjeiden kosteikkoja koskevat päivitykset olisi otettava huomioon tässä yhteydessä.
- (14) Jotta voidaan varmistaa, että LULUCF-sektori osaltaan edistää unionin päästöjen vähentämistä vähintään 40 prosentilla koskevan tavoitteen ja Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin tavoitteen saavuttamista, tarvitaan toimiva tilinpitojärjestelmä. Jotta päästöille ja poistumille voitaisiin määritellä täsmälliset tilit IPCC:n kansallisten kasvihuonekaasumäärien laskemista koskevien ohjeiden, jäljempänä 'IPCC:n ohjeet', mukaisesti, olisi käytettävä vuosittain Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013⁽²⁾ mukaisesti ilmoitettuja arvoja, jotka koskevat maankäyttöluokkia ja maankäyttöluokkien käyttötavan muuttamista; näin UNFCCC:n ja Kioton pöytäkirjan mukaisesti käytettävät menetelytavat yhdenmukaistuvat. Maata, joka muutetaan toiseen maankäyttöluokkaan, olisi pidettävä IPCC:n ohjeissa tarkoitetun 20 vuoden oletusarvon ajan maana, joka on siirtymässä kyseiseen luokkaan. Jäsenvaltioiden pitäisi voida poiketa tästä oletusarvosta vain metsitetyn maan osalta ja vain IPCC:n ohjeiden mukaisesti perusteltavissa rajatuissa olosuhteissa. IPCC:n ohjeisiin tehdyt muutokset, sellaisina kuin UNFCCC:n osapuolten konferenssi tai Pariisin sopimuksen osapuolten kokouksena toimiva osapuolikonferenssi on ne hyväksynyt, olisi otettava tarpeen mukaan huomioon tämän asetuksen mukaisissa raportointivaatimuksissa.
- (15) Kansainvälisesti sovittujen IPCC:n ohjeiden mukaan biomassan polttamisesta aiheutuvat päästöt voidaan lukea energiasektorilla nollassi sillä edellytyksellä, että kyseiset päästöt luetaan LULUCF-sektoriin kuuluviksi. Unionissa biomassan polttamisesta aiheutuvat päästöt luetaan nollassi komission asetuksen (EU) N:o 601/2012⁽³⁾ 38 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 525/2013 säännösten nojalla, joten johdonmukaisuus IPCC:n ohjeiden kanssa voidaan varmistaa ainoastaan, jos tällaiset päästöt tulivat tarkasti huomioon otetuiksi tässä asetuksessa.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 529/2013/EU, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, maankäyttöön, maankäytön muutokseen ja metsätalouteen liittyvistä toimista peräisin olevia kasvihuonekaasujen päästöjä ja poistumia koskevasta tiedosta (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 80).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 525/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, järjestelmästä kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja niistä raportoimiseksi sekä muista ilmastonmuutosta koskevista tiedoista raportoimiseksi kansallisella ja unionin tasolla sekä päätöksen N:o 280/2004/EY kumoamisesta (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 13).

(3) Komission asetus (EU) N:o 601/2012, annettu 21 päivänä kesäkuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY tarkoitetusta kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailusta ja raportoinnista (EUVL L 181, 12.7.2012, s. 30).

- (16) Metsämaasta peräisin olevat päästöt ja poistumat riippuvat erilaisista luonnonolosuhteista, dynaamisista ikään liittyvistä metsien ominaisuuksista sekä aiemmin käytetyistä ja nykyisistä hoidon käytännöistä, jotka eroavat huomattavasti jäsenvaltioiden välillä. Perusvuoden käyttö ei mahdollista kyseisten tekijöiden esiin tuomista eikä niistä johtuvia syklisiä vaikutuksia päästöihin ja poistumiin tai niiden vuosittaista vaihtelua. Asiaa koskevissa tilinpitosäännöissä olisi sen sijaan edellytettävä vertailutasojen käyttöä luonnon ja maakohtaisista ominaispiirteistä johtuvien vaikutusten jättämiseksi tilinpidon ulkopuolelle. Metsien vertailutasoissa olisi otettava huomioon metsien epätasapainoinen ikärakenne, eikä niillä saisi aiheuttomasti rajoittaa tulevaa metsänhoidon intensiteettiä, jotta voidaan ylläpitää tai vahvistaa pitkän aikavälin hiilinielua. Kroatian metsien vertailutasossa olisi maan erityisen historiallisen tilanteen vuoksi otettava huomioon myös sen alueiden miehitys sekä sodan aika ja sodanjälkeiset olosuhteet, jotka ovat vaikuttaneet metsänhoitoon vertailukauden aikana. Asiaa koskevissa tilinpitosäännöissä otetaan huomioon kestävä metsänhoidon periaatteet sellaisina kuin ne on hyväksytty Euroopan metsien suojelua käsittelevissä ministerikonferensseissa, jäljempänä 'Forest Europe -prosessi'.
- (17) Jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle kansalliset metsätalouden tilinpitosuunnitelmat, mukaan lukien metsien vertailutasot. Koska UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan puitteissa ei ole kansainvälistä tarkastusmenettelyä, olisi säädettävä tarkastusmenettelystä avoimuuden varmistamiseksi ja hoidetun metsämaan luokan tilinpidon laadun parantamiseksi.
- (18) Kun komissio arvioi kansallisia metsätalouden tilinpitosuunnitelmia, mukaan lukien niissä ehdotetut metsien vertailutasot, sen olisi perustettava työnsä UNFCCC:n puitteissa toteutettavien asiantuntijatarkastusten hyviin käytäntöihin ja kokemuksiin, muun muassa jäsenvaltioiden asiantuntijoiden osallistumisen osalta. Komission olisi varmistettava, että jäsenvaltioiden asiantuntijat osallistuvat tekniseen arviointiin siitä, onko ehdotetut metsien vertailutasot määritelty tässä asetuksessa säädettyjen kriteerien ja vaatimusten mukaisesti. Teknisen arvioinnin tulokset olisi toimitettava tiedoksi neuvoston päätöksellä 89/367/ETY⁽¹⁾ perustetulle pysyvälle metsäkomitealle. Komission olisi kuultava myös sidosryhmiä ja kansalaisyhteiskuntaa. Kansalliset metsätalouden tilinpitosuunnitelmat olisi julkistettava asiaa koskevan lainsäädännön mukaisesti.
- (19) Puutuotteiden lisääntynyt kestävä käyttö voi rajoittaa päästöjä huomattavasti substituutiovaikutuksen kautta ja tehostaa kasvihuonekaasujen poistumia ilmakehästä. Tilinpitosäännöillä olisi varmistettava, että jäsenvaltiot ilmoittavat LULUCF-tiliellään tarkasti ja avoimesti muutokset puutuotteiden hiilivarastossa silloin, kun tällaiset muutokset tapahtuvat, tunnistaakseen sellaisten puutuotteiden tehokkaan käytön, joilla on pitkä elinkaari, ja kannustaakseen siihen. Komission olisi annettava ohjeita menettelyllisistä kysymyksistä, jotka liittyvät puutuotteiden tilinpitoon.
- (20) Luonnonhäiriöt, kuten maastopalot, hyönteis- ja tautituhot, äärimmäiset sääilmiöt ja geologiset häiriöt, jotka eivät ole jäsenvaltion hallittavissa ja joihin jäsenvaltio ei voi ratkaisevasti vaikuttaa, voivat LULUCF-sektorilla johtaa tilapäisiin kasvihuonekaasupäästöihin tai aiheuttaa sen, että aiemmat poistumat häviävät. Koska tällainen poistumien häviäminen voi olla seurausta myös hoitopäätöksistä, kuten puunkorjuuta tai -istutusta koskevista päätöksistä, tässä asetuksessa olisi varmistettava, että ihmisen toiminnasta johtuvat poistumien häviämiset otetaan aina tarkoin huomioon LULUCF-tiliessä. Tässä asetuksessa olisi lisäksi annettava jäsenvaltioille rajallinen mahdollisuus jättää LULUCF-tiliensä ulkopuolelle sellaisista häiriötekijöistä aiheutuvat päästöt, joihin ne eivät voi vaikuttaa. Tapa, jolla jäsenvaltiot soveltavat kyseisiä säännöksiä, ei saisi kuitenkaan johtaa siihen, että päästöt kirjataan aiheuttomasti liian pieniksi.
- (21) Jäsenvaltioiden olisi kansallisista tarpeista riippuen voitava valita riittävät kansalliset politiikat, joilla ne toteuttavat LULUCF-sektoria koskevat veloitteensa, mukaan lukien mahdollisuus tasapainottaa yhden maaluokan päästöt toisen maaluokan poistumilla. Niiden olisi myös voitava kumuloida kauden 2021–2030 nettopoistumat. Muille jäsenvaltioille tapahtuvien siirtojen olisi edelleen oltava lisävaihtoehto ja jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/842⁽²⁾ nojalla vahvistettuja vuotuisia päästökiintiöitä tämän asetuksen noudattamiseksi. Tässä asetuksessa säädettyjen joustomahdollisuuksien käyttö ei alenna unionin kasvihuonekaasujen päästövähennyksen yleistä tavoitetasoa.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 89/367/ETY, tehty 29 päivänä toukokuuta 1989, pysyvän metsäkomitean perustamisesta (EYVL L 165, 15.6.1989, s. 14).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/842, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, sitovista vuotuisista kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030, joilla edistetään ilmastotoimia Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi, sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttamisesta (ks. tämän virallisen lehden s. 26).

- (22) Kestävällä tavalla hoidetut metsät ovat normaalisti ilmastonmuutoksen hillitsemiseen myötävaikuttavia nieluja. Vertailukautena 2000–2009 ilmoitetut metsämaasta syntyvien nielujen aikaansaamat keskimääräiset poistumat olivat 372 miljoonaa tonnia hiilidioksidiekvivalentia vuodessa koko unionissa. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että nieluja ja varastoja, mukaan lukien metsät, suojellaan ja lisätään tarpeen mukaan Pariisin sopimuksen tavoitteen ja unionin kunnianhimoisten kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitteiden saavuttamiseksi vuoteen 2050 mennessä.
- (23) Hoidetusta metsämaasta aiheutuvat poistumat olisi kirjattava suhteessa tulevaisuuteen suuntautuvaan metsien vertailutasoon. Nielujen aikaansaamien ennakoitujen tulevien poistumien olisi perustuttava metsänhoidon käytäntöjen ja intensiteetin ekstrapolointiin vertailukaudella. Nielun aleneminen vertailutasoon nähden olisi laskettava päästöiksi. Tietyt kansalliset olosuhteet ja käytännöt, kuten tavanomaista matalampi hakkuiden intensiteetti tai metsien ikääntyminen vertailukaudella, olisi otettava huomioon.
- (24) Jäsenvaltioille olisi annettava jonkin verran joustomahdollisuuksia niin, että ne voivat väliaikaisesti lisätä hakkuiden intensiteettiä Pariisin sopimuksessa vahvistetun tavoitteen mukaisten kestävän metsänhoidon käytäntöjen mukaisesti edellyttäen, että unionin sisällä koko LULUCF-sektorin kokonaispäästöt eivät ylitä poistumia. Tällaisen joustomahdollisuuden mukaisesti kaikille jäsenvaltioille olisi myönnettävä kompensaaation perusmäärä, joka lasketaan sellaisen tekijän perusteella, joka ilmaistaan prosentteina niiden vuosina 2000–2009 ilmoittamasta nielusta kirjamiensa hoidetun metsämaan päästöjen kompensoimiseksi. Olisi varmistettava, että jäsenvaltiot voivat saada kompensatiota ainoastaan siihen tasoon asti, jolla niiden metsät eivät enää ole nieluja.
- (25) Jäsenvaltiot, joilla on hyvin suuri metsäpinta-ala unionin keskiarvoon verrattuna, ja erityisesti pienemmät, hyvin suuren metsäpinta-alan omaavat jäsenvaltiot ovat muita jäsenvaltioita riippuvaisempia hoidetusta metsämaasta tasapainottaakseen päästöt muissa maankäyttöön liittyvissä tilinpitoluokissa, ja siksi ne ovat haavoittuvaisempia ja niillä olisi rajallisemmat mahdollisuudet lisätä metsäpinta-alansa. Kompensaatiotekijää olisi sen vuoksi kasvatettava metsäpinta-alan ja maapinta-alan perusteella niin, että jäsenvaltioille, joilla on hyvin pieni maapinta-ala ja hyvin suuri metsäpinta-ala unionin keskiarvoon verrattuna, annetaan korkein kompensatiotekijä vertailukautena.
- (26) Neuvosto tunnusti 9 päivänä maaliskuuta 2012 antamissaan päätelmissä runsasmetsäisten maiden erityispiirteet. Nämä erityispiirteet koskevat erityisesti rajallisia mahdollisuuksia tasapainottaa päästöt poistumilla. Suomella on runsasmetsäisimpänä jäsenvaltiona ja erityisten maantieteellisten olosuhteidensa vuoksi erityisiä ongelmia tässä suhteessa. Näin ollen Suomelle olisi myönnettävä rajallinen lisäkompensatio.
- (27) Jotta voidaan seurata jäsenvaltioiden edistymistä tästä asetuksesta johtuvien velvoitteidensa täyttämässä ja varmistaa, että päästöjä ja poistumia koskevat tiedot ovat läpinäkyviä, tarkkoja, johdonmukaisia, täydellisiä ja vertailukelpoisia, jäsenvaltioiden olisi toimitettava asetuksen (EU) N:o 525/2013 mukaisesti komissiolle kasvihuonekaasuinventariota koskevat asiaankuuluvat tiedot, ja kyseiset tiedot olisi otettava huomioon tämän asetuksen mukaisissa vaatimustenmukaisuuden tarkastuksissa. Jos jäsenvaltio aikoo soveltaa tässä asetuksessa säädettyä hoidettua metsämaata koskevaa joustomahdollisuutta, sen olisi sisällytettävä vaatimustenmukaisuuskertomukseen kompensatiomäärä, jonka se aikoo käyttää.
- (28) Euroopan ympäristökeskuksen olisi tapauksen mukaan avustettava komissiota vuosittaisen työohjelmansa mukaisesti siltä osin kuin kyse on kasvihuonekaasujen päästöjä ja poistumia koskevasta vuosittaisen raportoinnin järjestelmästä, politiikkoja, toimia ja kansallisia ennusteita koskevien tietojen arvioinnista, suunniteltujen lisäpolitiikkojen ja -toimien arvioinnista sekä komission tämän asetuksen nojalla tekemistä vaatimustenmukaisuuden tarkastuksista.
- (29) Jotta voitaisiin säätää tämän asetuksen mukaisten tapahtumien asianmukaisesta tilinpidosta, mukaan lukien joustomahdollisuuksien käyttö ja jäljitettävyyshaavimusten noudattaminen, ja edistää sellaisten puutuotteiden tehokasta käyttöä, joilla on pitkä elinkaari, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä, jotka koskevat määritelmien, mukaan lukien metsien määritelmän vähimmäisarvot, sekä kasvihuonekaasujen ja hiilivarastojen luettelojen teknistä mukauttamista, jäsenvaltioiden metsien vertailutasojen vahvistamista kausille 2021–2025 ja 2026–2030, uusien puutuotteiden luokkien lisäämistä, menetelmien sekä luonnonhäiriöihin liittyvää tiedonantoa koskevien vaatimusten tarkistamista IPCC:n ohjeiden muutosten huomioimiseksi ja tapahtumien tilinpitoa unionin rekisterin kautta. Tarvittavat tapahtumien tilinpitoa koskevat säännökset olisi koottava yhteen säädökseen, jossa yhdistyvät asetuksen (EU) N:o 525/2013, asetuksen (EU) 2018/842, tämän asetuksen ja direktiivin 2003/87/EY mukaiset tilinpitosäännökset. On erityisen tärkeää, että

komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä toimielinten välisessä sopimuksessa ⁽¹⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

- (30) Komission olisi lisäksi arvioitava UNFCCC:n mukaisia vuoden 2018 taustoittavan vuoropuhelun, jäljempänä Talanoa-vuoropuhelu, tuloksia osana asetuksen (EU) N:o 525/2013 mukaista säännöllistä raportointiaan. Tätä asetusta olisi sen yleisen toiminnan arvioimiseksi tarkasteltava uudelleen vuonna 2024 ja sen jälkeen viiden vuoden välein. Tarkastelussa olisi otettava huomioon Talanoa-vuoropuhelun ja Pariisin sopimuksen mukaisen maailmanlaajuisen tilannekatsauksen tulokset. Vuoden 2030 jälkeistä aikaa koskevien puitteiden olisi oltava linjassa Pariisin sopimuksen mukaisesti tehtyjen sitoumusten ja pitkän aikavälin tavoitteiden kanssa.
- (31) Jotta voidaan varmistaa, että kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien raportointi ja todentaminen sekä mahdollisten muiden tietojen, jotka ovat tarpeen jäsenvaltioiden velvoitteiden noudattamisen arvioimiseksi, raportointi olisi tehokasta, avointa ja kustannustehokasta, asetukseen (EU) N:o 525/2013 olisi sisällytettävä raportointivaatimukset.
- (32) Tietojen keruun ja menetelmien parantamisen helpottamiseksi maankäyttö olisi luetteloitava ja ilmoitettava käytämällä kunkin maa-alan osalta maantieteellistä jäljittämistä, joka vastaa kansallisia ja unionin tiedonkeruujärjestelmiä. Tietojen keruussa olisi hyödynnettävä nykyisiä unionin ja jäsenvaltioiden ohjelmia ja kartoituksia parhaalla mahdollisella tavalla, mukaan lukien maankäytön ja maapeitteen tilastollinen pinta-alatutkimus, jäljempänä 'LUCAS', Euroopan maanseurantaohjelma Copernicus ja Euroopan satelliittinavigointijärjestelmä Galileo. Tietojen hallinnoinnin, mukaan lukien raportointia, uudelleenkäyttöä ja levittämistä koskeva tietojen jakaminen, olisi oltava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/2/EY ⁽²⁾ säädettyjen vaatimusten mukaista.
- (33) Asetus (EU) N:o 525/2013 olisi muutettava vastaavasti.
- (34) Päätöstä N:o 529/2013/EU olisi sovellettava edelleen tilinpito- tai raportointivelvoitteisiin tilinpitokaudella, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2013 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2020. Tätä asetusta olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2021 alkavilla tilinpitokausilla.
- (35) Päätös N:o 529/2013/EU olisi muutettava vastaavasti.
- (36) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, erityisesti tavoitetta asettaa jäsenvaltioiden velvoitteet LULUCF-sektorille, joilla myötävaikutetaan Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseen ja unionin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevan kauden 2021–2030 tavoitteen saavuttamiseen, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan maankäytön, maankäytön muutoksen ja metsätalouden, jäljempänä 'LULUCF', alaa koskevat jäsenvaltioiden velvoitteet, joilla myötävaikutetaan Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseen ja unionin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevan kauden 2021–2030 tavoitteen saavuttamiseen. Tässä asetuksessa vahvistetaan myös säännöt, jotka koskevat LULUCF-sektorin päästöjen ja poistumien tilinpitoa ja sen tarkastamista, noudattavatko jäsenvaltiot kyseisiä velvoitteita.

⁽¹⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/2/EY, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2007, Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta (EUVL L 108, 25.4.2007, s. 1).

*2 artikla***Soveltamisala**

1. Tätä asetusta sovelletaan liitteessä I olevassa A jaksossa lueteltujen kasvihuonekaasujen, sellaisina kuin ne on ilmoitettu asetuksen (EU) N:o 525/2013 7 artiklan nojalla, päästöihin ja poistumiin, jotka aiheutuvat jäsenvaltioiden alueilla millä tahansa seuraavista maankäyttöön liittyvistä tilinpitoluokista:

a) kausilla 2021–2025 ja 2026–2030

i) metsitetty maa: maa, joka on ilmoitettu metsämaaksi, joka on muutettu viljelymaasta, ruohikkoalueesta, kosteikosta, asutusalueesta tai muusta maasta;

ii) metsäkatoalue: maa, joka on ilmoitettu metsämaaksi, joka on muutettu viljelymaaksi, ruohikkoalueeksi, kosteikoksi, asutusalueeksi tai muuksi maaksi;

iii) hoidettu viljelymaa: maa, joka on ilmoitettu

— viljelymaana pysyväksi viljelymaaksi,

— ruohikkoalueesta, kosteikosta, asutusalueesta tai muusta maasta muutetuksi viljelymaaksi, tai

— viljelymaa, joka on muutettu kosteikoksi, asutusalueeksi tai muuksi maaksi;

iv) hoidettu ruohikkoalue: maa, joka on ilmoitettu

— ruohikkoalueena pysyväksi ruohikkoalueeksi,

— viljelymaasta, kosteikosta, asutusalueesta tai muusta maasta muutetuksi ruohikkoalueeksi, tai

— ruohikkoalue, joka on muutettu kosteikoksi, asutusalueeksi tai muuksi maaksi;

v) hoidettu metsämaa: maa, joka on ilmoitettu metsämaana pysyväksi metsämaaksi.

b) vuodesta 2026 alkaen: 'hoidettu kosteikko': maa, joka on ilmoitettu

— kosteikkona pysyväksi kosteikoksi,

— asutusalueesta tai muusta maasta muutetuksi kosteikoksi, tai

— kosteikko, joka on muutettu asutusalueeksi tai muuksi maaksi.

2. Kaudella 2021–2025 jäsenvaltio voi sisällyttää tämän asetuksen 4 artiklan mukaisen velvoitteensa soveltamisalaan tämän asetuksen liitteessä I olevassa A jaksossa lueteltujen kasvihuonekaasujen, sellaisina kuin ne on ilmoitettu asetuksen (EU) N:o 525/2013 7 artiklan nojalla, päästöt ja poistumat, jotka ilmenevät sen alueella maankäyttöön liittyvässä hoidetun kosteikon tilinpitoluokassa. Tätä asetusta sovelletaan myös tällaisiin jäsenvaltion sisällyttämiin päästöihin ja poistumiin.

3. Jos jäsenvaltio aikoo sisällyttää 2 kohdan nojalla velvoitteensa soveltamisalaan hoidetun kosteikon, sen on ilmoitettava tästä komissiolle 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä.

4. Komissio voi ehdottaa hoidettujen kosteikkojen pakollisen tilinpidon lykkäämistä uudella viisivuotisjaksolla, mikäli se on tarpeen IPCC:n ohjeiden IPCC-päivitysten soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella.

*3 artikla***Määritelmät**

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) 'nielulla' mitä tahansa prosessia, toimintaa tai mekanismia, joka sitoo ilmakehästä kasvihuonekaasua, aerosolia tai kasvihuonekaasun esiastetta;

- 2) 'lähteellä' mitä tahansa prosessia, toimintaa tai mekanismia, joka vapauttaa ilmakehään kasvihuonekaasua, aerosolia tai kasvihuonekaasun esiastetta;
- 3) 'hiilivarastolla' jonkin jäsenvaltion alueella olevaa sellaista biogeokemiallista ilmiötä tai järjestelmää taikka näiden osaa, johon varastoituu hiiltä, hiiltä sisältävän kasvihuonekaasun esiastetta tai hiiltä sisältävää kasvihuonekaasua;
- 4) 'hiilivarannolla' hiilen massaa jossakin hiilivarastossa;
- 5) 'puutuotteella' mitä tahansa puunkorjuusta saatua tuotetta, joka on poistettu puunkorjuualueelta;
- 6) 'metsällä' maa-alueita, jonka pinta-alalle, puuston latvuspeittävyydelle tai vastaavalle puuston tiheydelle ja potentiaaliselle puun täysikasvuisena kasvupaikassaan saavuttamalle korkeudelle on määritelty vähimmäisarvot, sellaisina kuin ne on määritelty liitteessä II kunkin jäsenvaltion osalta. Se sisältää puustoiset alueet, mukaan lukien luontaiset nuoret puuryhmät, tai viljelymetsiköt, joiden puuston latvuspeittävyys tai vastaava tiheys tai puun vähimmäiskorkeus ei vielä yllä liitteessä II määriteltyihin vähimmäisarvoihin, mukaan lukien sellaiset tavallisesti metsäalueen osan muodostavat alueet, joilla ihmisen toiminnan, esimerkiksi puunkorjuun, seurauksena tai luonnollisista syistä ei tilapäisesti ole puustoa mutta joiden on määrä palautua metsäksi;
- 7) 'metsien vertailutasolla' arviota, joka ilmaistaan tonneina hiilidioksidiekvivalenttia vuodessa, hoidetusta metsämaasta aiheutuvista keskimääräisistä vuotuisista nettopäästöistä tai -poistumista jäsenvaltion alueella kausina 2021–2025 ja 2026–2030 perustuen tässä asetuksessa säädettyihin kriteereihin;
- 8) 'puoliintumisajalla' niiden vuosien lukumäärää, joiden kuluessa johonkin puutuotteiden luokkaan varastoituneen hiilen määrä vähenee puoleen alkuperäisestä arvostaan;
- 9) 'luonnonhäiriöllä' mitä tahansa muusta kuin ihmisen toiminnasta aiheutuvia tapahtumia tai olosuhteita, jotka aiheuttavat metsissä merkittäviä päästöjä ja joiden esiintymiseen asianomainen jäsenvaltio ei voi vaikuttaa, ja joiden vaikutuksia päästöihin kyseinen jäsenvaltio ei pysty objektiivisesti arvioiden merkittävästi rajoittamaan niiden esiintymisen jälkeenkään;
- 10) 'välittömällä hajoamisella' tilinpitomenetelmää, jossa oletetaan, että puutuotteisiin varastoituneen hiilen määrä vapautuu kokonaisuudessaan ilmakehään korjuuajankohtana.

2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 16 artiklan mukaisesti tämän artiklan 1 kohtaan sisältyvien määritelmien muuttamiseksi tai poistamiseksi tai uusien määritelmien lisäämiseksi siihen, jotta voidaan mukauttaa kyseinen kohta tieteen ja tekniikan kehitykseen ja varmistaa, että kyseiset määritelmät ja IPCC:n ohjeissa esitettyihin asiaa koskeviin määritelmiin tehdyt muutokset, sellaisina kuin UNFCCC:n osapuolten konferenssi tai Pariisin sopimuksen osapuolten kokouksena toimiva osapuolikonferenssi ne on hyväksynyt, ovat keskenään johdonmukaiset.

4 artikla

Velvoitteet

Kunkin jäsenvaltion on kausien 2021–2025 ja 2026–2030 osalta varmistettava 12 ja 13 artiklassa säädetty joustomahdollisuudet huomioon ottaen, että päästöt eivät ylitä poistumia sellaisten kokonaispäästöjen ja -poistumien summana laskettuna, jotka aiheutuvat sen alueella 2 artiklassa tarkoitetuissa kaikissa maankäyttöön liittyvissä tilinpitoluokissa yhdistettynä ja joista on pidetty tiliä tämän asetuksen mukaisesti.

5 artikla

Yleiset tilinpitosäännöt

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava ja ylläpidettävä tilit, joista ilmenevät tarkoin päästöt ja poistumat, jotka aiheutuvat 2 artiklassa tarkoitetuista maankäyttöön liittyvistä tilinpitoluokista. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden tilit ja muiden tämän asetuksen nojalla toimitetut tiedot ovat tarkkoja, täydellisiä, johdonmukaisia, vertailtavia ja läpinäkyviä. Jäsenvaltioiden on merkittävä päästöt positiivisella merkillä (+) ja poistumat negatiivisella merkillä (-).

2. Jäsenvaltioiden on vältettävä päästöjen tai poistumien kaksinkertaista laskentaa varmistamalla erityisesti, että päästöjä ja poistumia ei lueta kuin yhteen maankäyttöön liittyvään tilinpitoluokkaan.
3. Kun maankäyttöä muutetaan, jäsenvaltioiden on 20 vuoden kuluttua kyseisestä muuttamispäivästä muutettava metsämaan, viljelymaan, ruohikkoalueen, kosteikon, asutusalueen ja muun maan luokittelu tällaisesta muuksi maatyypiksi muutetusta maasta samana maatyypinä pysyväksi maaksi.
4. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä tilinpitoonsa kunkin maankäyttöön liittyvän tilinpitoluokan osalta liitteessä I olevassa B jaksossa lueteltujen hiilivarastojen hiilivarannon muutokset. Jäsenvaltiot voivat jättää sisällyttämättä tilinpitoonsa hiilivarastojen hiilivarannon muutokset, jos hiilivarasto ei ole lähde. Kyseistä mahdollisuutta jättää sisällyttämättä tilinpitoon hiilivarantojen muutokset ei kuitenkaan sovelleta hoidetun metsämaan maankäyttöön liittyvän tilinpitoluokan maanpäällisen biomassan, kuolleen puuaineksen ja puutuotteiden hiilivarastojen osalta.
5. Jäsenvaltioiden on pidettävä kattavaa ja tarkkaa koostetta kaikista tilinpitonsa laatimisessa käyttämistään tiedoista.
6. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 16 artiklan mukaisesti liitteen I muuttamiseksi IPCC:n ohjeisiin tehtyjen muutosten ottamiseksi huomioon sellaisina kuin UNFCCC:n osapuolten konferenssi tai Pariisin sopimuksen osapuolten kokouksena toimiva osapuolikonferenssi ne on hyväksynyt.

6 artikla

Metsitetyn maan ja metsäkatoalueen tilinpito

1. Jäsenvaltioiden on pidettävä tiliä metsitetystä maasta ja maasta, jolta metsä on hävitetty, aiheutuvista päästöistä ja poistumista, ja ne on ilmoitettava kausilla 2021–2025 ja 2026–2030 kunkin vuoden päästöjen ja poistumien kokonaismääränä.
2. Kun maankäyttö muutetaan viljelymaasta, ruohikkoalueesta, kosteikosta, asutusalueesta tai muusta maasta metsämaaksi, jäsenvaltio voi 5 artiklan 3 kohdasta poiketen muuttaa tällaisen maan luokan metsämaaksi muutetusta maasta metsämaaksi, joka pysyy metsämaana, 30 vuoden kuluttua muuttamispäivästä, jos se on IPCC:n ohjeiden mukaisesti perusteltua.
3. Kunkin jäsenvaltion on metsitetystä maasta ja metsäkatomaasta aiheutuvia päästöjä ja poistumia laskiessaan määritettävä metsän pinta-ala käyttäen liitteessä II määriteltyjä parametreja.

7 artikla

Hoidetun viljelymaan, hoidettujen ruohikkoalueiden ja hoidettujen kosteikkojen tilinpito

1. Kunkin jäsenvaltion on pidettävä tiliä hoidetusta viljelymaasta aiheutuvista päästöistä ja poistumista, ja ne on laskettava vähentämällä kausien 2021–2025 ja 2026–2030 päästöistä ja poistumista arvo, joka saadaan kertomalla jäsenvaltion hoidetusta viljelymaasta peruskaudella 2005–2009 aiheutuneet keskimääräiset vuosipäästöt ja -poistumat viidellä.
2. Kunkin jäsenvaltion on pidettävä tiliä hoidetuista ruohikkoalueista aiheutuvista päästöistä ja poistumista, ja ne on laskettava vähentämällä kausien 2021–2025 ja 2026–2030 päästöistä ja poistumista arvo, joka saadaan kertomalla jäsenvaltion hoidetuista niityistä peruskaudella 2005–2009 aiheutuneet keskimääräiset vuosipäästöt ja -poistumat viidellä.
3. Kaudella 2021–2025 kunkin jäsenvaltion, joka sisällyttää 2 artiklan 2 kohdan nojalla veloitteidensa piiriin hoidetut kosteikot, ja kaudella 2026–2030 kaikkien jäsenvaltioiden on pidettävä tiliä hoidetuista kosteikoista aiheutuvista päästöistä ja poistumista, ja ne on laskettava vähentämällä näiden kausien päästöistä ja poistumista arvo, joka saadaan kertomalla jäsenvaltion hoidetuista kosteikoista peruskaudella 2005–2009 aiheutuneet keskimääräiset vuosipäästöt ja -poistumat viidellä.

4. Jäsenvaltioiden, jotka ovat päättäneet 2 artiklan 2 kohdan nojalla olla sisällyttämättä hoidettuja kosteikkoja velvoit-teisiinsa, on siitä huolimatta kaudella 2021–2025 raportoitava komissiolle sellaisen maan käytöstä aiheutuvat päästöt ja poistumat, joka on ilmoitettu

- a) kosteikkona pysyväksi kosteikoksi,
- b) asutusalueesta tai muusta maasta muutetuksi kosteikoksi, tai
- c) kosteikoksi, joka on muutettu asutusalueeksi tai muuksi maaksi.

8 artikla

Hoidetun metsämaan tilinpito

1. Kunkin jäsenvaltion on pidettävä tiliä hoidetusta metsämaasta aiheutuvista päästöistä ja poistumista, ja ne on laskettava vähentämällä kausien 2021–2025 ja 2026–2030 päästöistä ja poistumista arvo, joka saadaan kertomalla kyseisen jäsenvaltion metsien vertailutaso viidellä.

2. Jos tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun laskelman tulos on negatiivinen suhteessa jäsenvaltion metsien vertailu-tasoon, kyseisen jäsenvaltion on sisällytettävä hoidettua metsämaata koskeviin tileihinsä kokonaisnettopoistumat, jotka vastaavat enintään 3,5 prosenttia kyseisen jäsenvaltion päästöistä liitteessä III määritettynä perusvuotena tai - kautena, kerrottuna viidellä. Tämä rajoitus ei koske kuolleen puuaineksen ja puutuotteiden hiilivarastoista aiheutuvia nettopoistu-mia hoidetun metsämaan maankäyttöön liittyvässä tilinpitoluokassa, lukuun ottamatta 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua luokkaa paperi.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ehdotetun metsien vertailutason sisältävä kansallinen metsätalouden tilinpitosuunnitelmansa 31 päivään joulukuuta 2018 mennessä kauden 2021–2025 osalta ja 30 päivänä kesäkuuta 2023 mennessä kauden 2026–2030 osalta. Kansallisessa metsätalouden tilinpitosuunnitelmassa on oltava kaikki liitteessä IV olevassa B jaksossa luetellut tiedot, ja se on julkistettava, myös internetissä.

4. Jäsenvaltioiden on määritettävä metsien vertailutasonsa liitteessä IV olevassa A jaksossa vahvistettujen kriteerien perusteella. Kroatian metsien vertailutasossa voidaan myös ottaa huomioon liitteessä IV olevassa A jaksossa vahvistettujen kriteerien lisäksi Kroatian alueen miehitys sekä sodan aika ja sodanjälkeiset olosuhteet, jotka ovat vaikuttaneet metsän-hoittoon vertailukauden aikana.

5. Metsien vertailutaso perustuu kestävän metsänhoidon käytäntöjen, sellaisina kuin ne on dokumentoitu kautena 2000–2009 jäsenvaltioiden metsien dynaamisten ikään liittyvien metsien ominaisuuksien osalta, jatkamiseen parhaan saatavilla olevan tiedon mukaisesti.

Ensimmäisen alakohdan mukaisesti määritetyissä metsien vertailutasoissa on otettava huomioon dynaamisten ikään liittyvien metsien ominaisuuksien tulevat vaikutukset, jotta ei aiheottomasti rajoiteta metsänhoidon intensiteettiä kestävän metsänhoidon käytäntöjen keskeisenä osana, tavoitteena ylläpitää tai vahvistaa pitkän aikavälin hiilinielua.

Jäsenvaltioiden on osoitettava, että menetelmät ja tiedot, joita käytetään ehdotetun metsien vertailutason määrittämiseksi kansallisessa metsätalouden tilinpitosuunnitelmassa, ovat johdonmukaiset hoidettua metsämaata koskevassa raportoinnissa käytettävien menetelmien ja tietojen kanssa.

6. Komissio tekee jäsenvaltioiden nimeämiä asiantuntijoita kuullen teknisen arvioinnin jäsenvaltioiden tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti toimittamista kansallisista metsätalouden tilinpitosuunnitelmista sen arvioimiseksi, missä määrin eh-dotetut metsien vertailutasot on määritetty tämän artiklan 4 ja 5 kohdassa sekä 5 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen periaatteiden ja vaatimusten mukaisesti. Lisäksi komissio kuulee sidosryhmiä ja kansalaisyhteiskuntaa. Komissio julkaisee tehdystä työstä yhteenvedon, joka sisältää jäsenvaltioiden nimeämien asiantuntijoiden näkemykset, ja johtopäätökset.

Komissio antaa tarvittaessa jäsenvaltioille teknisiä suosituksia, joissa on otettu huomioon teknisen arvioinnin johtopää-tökset, helpottaakseen ehdotettujen metsien vertailutasojen teknistä tarkistusta. Komissio julkaisee kyseiset tekniset suo-situkset.

7. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tarvittaessa teknisiin arviointeihin ja tarpeen mukaan teknisiin suosituksiin perustuva tarkistettu ehdotettu metsien vertailutasonsa komissiolle 31 päivään joulukuuta 2019 mennessä kauden 2021–2025 osalta ja 30 päivään kesäkuuta 2024 mennessä kauden 2026–2030 osalta. Komissio julkaisee jäsenvaltioiden sille ilmoittamat ehdotetut metsien vertailutasot.

8. Jäsenvaltioiden toimittamien ehdotettujen metsien vertailutasojen, tämän artiklan 6 kohdan mukaisesti tehdyn teknisen arvioinnin ja tarpeen mukaan tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti toimitetun tarkistetun ehdotetun metsien vertailutason perusteella komissio antaa 16 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä IV niiden metsien vertailutasojen vahvistamiseksi, joita jäsenvaltioiden on sovellettava kaudella 2021–2025 ja kaudella 2026–2030.

9. Jos jäsenvaltio ei toimita metsien vertailutasoaan komissiolle tämän artiklan 3 kohdassa ja soveltuvin osin tämän artiklan 7 kohdassa määritelyihin määraaikoihin mennessä, komissio antaa tämän artiklan 6 kohdan mukaisesti tehdyn teknisen arvioinnin perusteella 16 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä IV sen metsien vertailutason vahvistamiseksi, jota kyseisen jäsenvaltion on sovellettava kaudella 2021–2025 ja kaudella 2026–2030.

10. Edellä 8 ja 9 kohdassa tarkoitetut delegoidut säädökset annetaan 31 päivään lokakuuta 2020 mennessä kautta 2021–2025 varten ja 30 päivään huhtikuuta 2025 mennessä kautta 2026–2030 varten.

11. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettu johdonmukaisuus, jäsenvaltioiden on tarvittaessa toimitettava komissiolle teknisiä korjauksia, jotka eivät edellytä tämän artiklan 8 ja 9 kohtien mukaisesti annettujen delegoitujen säädösten muutoksia, 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin määräpäiviin mennessä.

9 artikla

Puutuotteiden tilinpito

1. Jäsenvaltioiden on merkittävä puutuotteita koskeviin 6 artiklan 1 kohdan ja 8 artiklan 1 kohdan mukaisiin tileihinsä päästöt ja poistumat, jotka aiheutuvat muutoksista seuraaviin luokkiin kuuluvien puutuotteiden hiilivarastossa, käyttäen liitteessä V määritettyjä ensimmäisen kertaluvun hajoamismenetelmää, menetelmiä ja puoliintumisajan oletusarvoja:

a) paperi;

b) puulevyt;

c) sahatavara.

2. Komissio antaa 16 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän artiklan 1 kohdan ja liitteen V muuttamiseksi lisäämällä uusia puutuotteiden luokkia, joilla on hiiltä sitova vaikutus, IPCC:n ohjeiden pohjalta, sellaisina kuin UNFCCC:n osapuolten konferenssi tai Pariisin sopimuksen osapuolten kokouksena toimiva osapuolikonferenssi ne on hyväksynyt, ja varmistaen ympäristötavoitteiden tinkimättömyyden.

3. Jäsenvaltiot voivat luokitella puupohjaisesta materiaalista tehdyt tuotteet, kuten kuoren, jotka kuuluvat 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin nykyisiin ja uusiin luokkiin, IPCC:n ohjeiden pohjalta, sellaisina kuin UNFCCC:n osapuolten konferenssi tai Pariisin sopimuksen osapuolten kokouksena toimiva osapuolikonferenssi ne on hyväksynyt, ja edellyttäen, että käytettävissä oleva tieto on läpinäkyvää ja todennettavissa.

10 artikla

Luonnonhäiriöiden tilinpito

1. Jäsenvaltio voi kausien 2021–2025 ja 2026–2030 lopussa jättää metsitetyn maan ja hoidetun metsämaan tiliensä ulkopuolelle luonnonhäiriöistä johtuvat kasvihuonekaasupäästöt, jotka ylittävät luonnonhäiriöiden vuonna 2001 alkavalla ja vuonna 2020 päättyvällä kaudella aiheuttamat keskimääräiset päästöt, lukuun ottamatta tilastollisesti poikkeavia arvoja, jäljempänä 'taustataso'. Kyseinen taustataso olisi laskettava tämän artiklan ja liitteen VI mukaisesti.

2. Jos jäsenvaltio soveltaa 1 kohtaa, sen on
 - a) toimitettava komissiolle tiedot taustatasosta 1 kohdassa tarkoitettujen maankäyttöön liittyvän tilinpitoluokan osalta sekä liitteen VI mukaisesti käytetyistä tiedoista ja menetelmistä; ja
 - b) jätettävä vuoteen 2030 saakka tilinpidon ulkopuolelle kaikki myöhemmät poistumat luonnonhäiriöiden vaurioittamilla maa-alueilla.
3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 16 artiklan mukaisesti liitteen VI muuttamiseksi siten, että tarkistetaan kyseisessä liitteessä esitettyä metodologiaa ja tiedonantovaatimuksia IPCC:n ohjeisiin tehtyjen muutosten ottamiseksi huomioon sellaisina kuin UNFCCC:n osapuolten konferenssi tai Pariisin sopimuksen osapuolten kokouksena toimiva osapuolikonferenssi ne on hyväksynyt.

11 artikla

Joustopmahdollisuudet

1. Jäsenvaltio voi käyttää
 - a) 12 artiklassa säädettyjä yleisiä joustopmahdollisuuksia; ja
 - b) 13 artiklassa säädettyä, hoidettua metsämaata koskevaa joustopmahdollisuutta 4 artiklassa säädetyn veloitteen täyttämiseksi.
2. Jos jäsenvaltio ei noudata asetuksen (EU) N:o 525/2013 7 artiklan 1 kohdan d a alakohdassa säädettyjä seuranta vaatimuksia, direktiivin 2003/87/EY 20 artiklan nojalla nimetyn keskusvalvojan, jäljempänä 'keskusvalvoja', on väliaikaisesti kiellettävä kyseistä jäsenvaltiota tekemästä tämän asetuksen 12 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaista siirtoa tai talletusta taikka käyttämästä tämän asetuksen 13 artiklan mukaista hoidettua metsämaata koskevaa joustopmahdollisuutta.

12 artikla

Yleiset joustopmahdollisuudet

1. Jos kokonaispäästöt ylittävät kokonaispoistumat jäsenvaltiossa, ja kyseinen jäsenvaltio on valinnut mahdollisuuden käyttää joustopia ja pyytänyt poistamaan vuosittaiset päästökiintiöt asetuksen (EU) 2018/842 nojalla, kyseinen poistettujen päästökiintiöiden määrä on otettava huomioon siinä, miten jäsenvaltio noudattaa tämän asetuksen 4 artiklan mukaista veloitettaan.
2. Jos kokonaispoistumat ylittävät jäsenvaltiossa kokonaispäästöt sen jälkeen, kun mahdolliset asetuksen (EU) 2018/842 7 artiklan mukaisesti huomioon otetut määrät on vähennetty, kyseinen jäsenvaltio voi siirtää jäljellä olevan poistumien määrän toiselle jäsenvaltiolle. Siirrettävä määrä on otettava huomioon arvioitaessa sitä, miten vastaanottava jäsenvaltio noudattaa tämän asetuksen 4 artiklan mukaista veloitettaan.
3. Jos kokonaispoistumat ylittävät kaudella 2021–2025 kokonaispäästöt jäsenvaltiossa sen jälkeen, kun mahdolliset asetuksen (EU) 2018/842 7 artiklan mukaisesti huomioon otetut määrät tai toiselle jäsenvaltiolle tämän artiklan 2 kohdan nojalla siirretyt määrät on vähennetty, kyseinen jäsenvaltio voi tallettaa jäljellä olevan poistumien määrän kaudelle 2026–2030.
4. Kaksinkertaisen laskennan välttämiseksi nettopoistumien määrä, joka otetaan huomioon asetuksen (EU) 2018/842 7 artiklan mukaisesti, on vähennettävä kyseisen jäsenvaltion määrästä, joka on käytettävissä tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaista toiselle jäsenvaltiolle tehtävää siirtoa tai talletusta varten.

13 artikla

Hoidettua metsämaata koskeva joustopmahdollisuus

1. Jos kokonaispäästöt ylittävät kokonaispoistumat jossain jäsenvaltiossa 2 artiklassa tarkoitetuissa maankäyttöön liittyvissä tilinpitoluokissa, joista on pidetty tiliä tämän asetuksen mukaisesti, kyseinen jäsenvaltio voi käyttää tässä artiklassa säädettyä hoidettua metsämaata koskevaa joustopmahdollisuutta täyttääkseen 4 artiklan mukaisen veloitteensa.

2. Jos 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun laskelman tulos on positiivinen, asianomainen jäsenvaltio on oikeutettu kompensoimaan kyseiset päästöt edellyttäen, että

- a) jäsenvaltio on sisällyttänyt asetuksen (EU) N:o 525/2013 4 artiklan mukaisesti toimitettuun strategiaansa meneillään olevat tai suunnitellut erityiset toimenpiteet, joilla varmistetaan tarvittaessa metsänielujen ja -varastojen ylläpito tai lisääminen; ja
- b) unionissa kokonaispäästöt eivät ylitä tämän asetuksen 2 artiklassa tarkoitetuissa maankäyttöön liittyvissä tilinpito-luokissa kokonaispoistumia kaudella, jona jäsenvaltio aikoo käyttää kompensointia. Arvioidessaan, ylittävätkö kokonaispäästöt unionissa kokonaispoistumat, komissio varmistaa, että jäsenvaltiot välttävät kaksinkertaista laskentaa, erityisesti tässä asetuksessa ja asetuksessa (EU) 2018/842 säädettyjä joustomahdollisuuksia käytettäessä.

3. Kompensaatiomäärän osalta asianomainen jäsenvaltio voi kompensoida vain:

- a) metsien vertailutasonsa perusteella päästöiksi laskettua nielua; ja
- b) enintään kyseiselle jäsenvaltiolle liitteessä VII kaudelle 2021–2030 määritetyn kompensaation enimmäismäärän.

4. Suomi saa kompensoida enintään 10 miljoonaa tonnia hiilidioksidiekvivalenttia edellyttäen, että se täyttää 2 kohdan a ja b alakohdassa luetellut edellytykset.

14 artikla

Vaatimustenmukaisuuden tarkastaminen

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kaudelle 2021–2025 15 päivään maaliskuuta 2027 ja kaudelle 2026–2030 15 päivään maaliskuuta 2032 mennessä vaatimustenmukaisuuskertomus, joka sisältää kaikki kokonaispäästöt ja -poistumat asiaankuuluvalla kaudella jokaisen 2 artiklassa tarkoitetun maankäyttöön liittyvän tilinpitoluokan osalta tässä asetuksessa vahvistettuja tilinpitosääntöjä noudattaen.

Kertomuksen on sisällettävä myös tarvittaessa tiedot aikomuksesta käyttää 11 artiklassa tarkoitettuja joustomahdollisuuksia ja niihin liittyviä määriä tai tällaisten joustomahdollisuuksien ja niihin liittyvien määrien käytöstä.

2. Komissio tarkastelee tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä vaatimustenmukaisuuskertomuksia perusteellisesti arvioidakseen 4 artiklan noudattamisen.

3. Komissio antaa vuonna 2027 kaudelta 2021–2025 ja vuonna 2032 kaudelta 2026–2030 kertomuksen unionin kasvihuonekaasujen kokonaispäästöistä ja -poistumista kunkin 2 artiklassa tarkoitetun maankäyttöön liittyvän tilinpitoluokan osalta laskettuna kauden ajalle ilmoitettuna kokonaispäästöinä ja ilmoitettuna kokonaispoistumina vähennettynä luvulla, joka saadaan kertomalla unionin ilmoitetut keskimääräiset vuosipäästöt ja -poistumat kaudella 2000–2009 viidellä.

4. Euroopan ympäristökeskus avustaa komissiota vuosittaisen työohjelmansa mukaisesti tässä artiklassa säädettyjen seuranta- ja vaatimustenmukaisuuspuitteiden täytäntöönpanossa.

15 artikla

Rekisteri

1. Komissio antaa tämän asetuksen 16 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi, jotta voidaan laatia säännöt päästöjen ja poistumien määrän kirjaamisesta kussakin jäsenvaltiossa kunkin maankäyttöön liittyvän tilinpitoluokan osalta ja varmistaa, että tämän asetuksen 12 ja 13 artiklan mukaisten joustomahdollisuuksien käyttämisen osalta tehtävä tilinpito asetuksen (EU) N:o 525/2013 10 artiklan nojalla perustetun unionin rekisterin kautta on täsmällistä.

2. Keskusvalvoja tarkistaa automaattisesti jokaisen tämän asetuksen mukaisen tapahtuman ja tarvittaessa estää tapahtumia varmistaakseen, ettei sääntöjenvastaisuuksia esiinny.
3. Yleisöllä on oltava pääsy 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin.

16 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 9 päivästä heinäkuuta 2018 viiden vuoden ajaksi 3 artiklan 2 kohdassa, 5 artiklan 6 kohdassa, 8 artiklan 8 ja 9 kohdassa, 9 artiklan 2 kohdassa, 10 artiklan 3 kohdassa ja 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 3 artiklan 2 kohdassa, 5 artiklan 6 kohdassa, 8 artiklan 8 ja 9 kohdassa, 9 artiklan 2 kohdassa, 10 artiklan 3 kohdassa ja 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttamispäätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 3 artiklan 2 kohdan, 5 artiklan 6 kohdan, 8 artiklan 8 ja 9 kohdan, 9 artiklan 2 kohdan, 10 artiklan 3 kohdan ja 15 artiklan 1 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei kumpikaan ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

17 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Tätä asetusta tarkastellaan uudelleen ottaen huomioon muun muassa kansainvälinen kehitys ja toimet, joilla pyritään saavuttamaan Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin tavoitteet.

Komissio tekee 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti laaditussa kertomuksessa esitettyjen havaintojen ja 13 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti tehdyn arvioinnin tulosten perusteella tarvittaessa ehdotuksia, joilla varmistetaan kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä vuoteen 2030 mennessä koskevan unionin tavoitteen täyttämisen ja se, että unionin tavoite osaltaan edistää Pariisin sopimuksen tavoitteiden täyttämistä.

2. Komissio toimittaa kuuden kuukauden kuluessa jokaisen Pariisin sopimuksen 14 artiklan nojalla sovitun maailmanlaajuisen tilannekatsauksen jälkeen Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen toiminnasta, mukaan lukien tarvittaessa arvio 11 artiklassa tarkoitettujen joustomahdollisuuksien vaikutuksista ja siitä, miten tämä asetusta edistää unionin tavoitetta kasvihuonekaasujen vähentämisestä vuoteen 2030 mennessä, sekä siitä, miten se edistää Pariisin sopimuksen tavoitteita, erityisesti sen osalta, tarvitaanko unionin lisäpolitiikkoja ja toimenpiteitä, mukaan lukien vuoden 2030 jälkeistä aikaa koskevat puitteet, kasvihuonekaasujen päästöjen vähentämisen ja poistumien tehostamiseksi unionissa, ja tekee tarvittaessa ehdotuksia.

18 artikla

Asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 525/2013 seuraavasti:

1) Muutetaan 7 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”d a) vuodesta 2023 alkaen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/841 (*) 2 artiklan soveltamisalaan kuuluvat päästönsä ja poistumansa tämän asetuksen liitteessä III a esitettyjen menetelmien mukaisesti;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/841, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä vuoteen 2030 ulottuviin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteisiin sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 ja päätöksen N:o 529/2013/EU muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 1).”;

b) lisätään alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltio voi pyytää, että komissio myöntää sille poikkeuksen ensimmäisen alakohdan d a alakohdasta soveltaakseen muuta kuin liitteessä III a esitettyä menetelmää, jos vaadittua menetelmän parannusta ei voitu saavuttaa ajoissa parannusten huomioon ottamiseksi kauden 2021–2030 kasvihuonekaasuinventaariorissa tai jos menetelmän parantamisesta aiheutuvat kustannukset olisivat suhteettoman suuret verrattuna niihin etuihin, jotka saataisiin tällaisen menetelmän soveltamisesta päästöjen ja poistumien tilinpidon parantamiseksi, koska asianomaisten hiilivarastojen päästöt ja poistumat ovat merkitykseltään vähäisiä. Jäsenvaltion, joka haluaa käyttää tätä poikkeusta, on toimitettava komissiolle 31 päivänä joulukuuta 2020 mennessä perusteltu pyyntö, jossa esitetään mihin mennessä menetelmän parantaminen voitaisiin toteuttaa, ehdotettu vaihtoehtoinen menetelmä tai molemmat sekä arvio mahdollisista vaikutuksista tilinpidon täsmällisyyteen. Komissio voi pyytää toimittamaan lisätietoja erityisen kohdittuun määrääjän puitteissa. Jos komissio pitää pyyntöä perusteltuna, se myöntää poikkeuksen. Jos komissio hylkää pyynnön, se perustelee päätöksensä.”

2) Lisätään 13 artiklan 1 kohdan c alakohtaan alakohta seuraavasti:

”viii) vuodesta 2023 lähtien tiedot kansallisista politiikoista ja toimenpiteistä, jotka on toteutettu niiden asetuksen (EU) 2018/841 mukaisten velvoitteiden noudattamiseksi, sekä tiedot suunnitelluista kansallisista lisäpolitiikoista ja -toimenpiteistä, joilla pyritään rajoittamaan kasvihuonekaasupäästöjä ja lisäämään nieluja enemmän kuin niiden kyseisen asetuksen mukaiset velvoitteet edellyttävät.”

3) Lisätään 14 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”b a) vuodesta 2023 lähtien ennusteet kaikista kasvihuonekaasuista sekä erilliset arviot asetuksen (EU) 2018/841 soveltamisalaan kuuluvista ennakoituista kasvihuonekaasupäästöistä ja -poistumista.”

4) Lisätään liite seuraavasti:

”LIITE III A

7 artiklan 1 kohdan d a alakohdassa tarkoitettut seuranta- ja raportointimenetelmät

Lähestymistapa 3: Maantieteellisesti täsmälliset maan käytön muutosta koskevat tiedot IPCC:n vuoden 2006 kansallisten kasvihuonekaasumäärien laskemista koskevien ohjeiden mukaisesti.

1. tason menetelmä kansallisten kasvihuonekaasumäärien laskemista koskevien IPCC:n vuoden 2006 ohjeiden mukaisesti.

Kun kyseessä ovat sellaisen hiilivaraston päästöt ja poistumat, jonka päästöjen ja poistumien osuus on vähintään 25–30 prosenttia lähde- tai nieluluokassa, joka on asetettu etusijalle jäsenvaltion kansallisessa inventaariojärjestelmässä, koska sitä koskevalla arviolla on merkittävä vaikutus valtion kasvihuonekaasujen kokonaisinventaarioon päästöjen ja poistumien absoluuttisen tason, päästöjen ja poistumien suuntauksen tai maankäyttöluokissa päästöjen ja poistumien epävarmuuden osalta, vähintään 2. tason menetelmä kansallisten kasvihuonekaasumäärien laskemista koskevien IPCC:n vuoden 2006 ohjeiden mukaisesti.

Jäsenvaltioita kannustetaan soveltamaan 3. tason menetelmää kansallisten kasvihuonekaasumäärien laskemista koskevien IPCC:n vuoden 2006 ohjeiden mukaisesti.”

19 artikla

Päätöksen N:o 529/2013/EU muuttaminen

Muutetaan päätös N:o 529/2013/EU seuraavasti:

- 1) Kumotaan 3 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta.
- 2) Kumotaan 6 artiklan 4 kohta.

20 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 30 päivänä toukokuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. PAVLOVA

LIITE I

KASVIHUONEKAASUT JA HIILIVARASTOT

A. Edellä 2 artiklassa tarkoitettut kasvihuonekaasut:

- a) hiilidioksidi (CO₂);
- b) metaani (CH₄);
- c) typpioksiduuli (N₂O)

Kyseiset kasvihuonekaasut on ilmaistava hiilidioksidiekvivalenttitonneina ja määritettävä asetuksen (EU) N:o 525/2013 nojalla.

B. Edellä 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettut hiilivarastot:

- a) maanpäällinen biomassa;
 - b) maanalainen biomassa;
 - c) karike;
 - d) kuollut puuaines;
 - e) maaperän orgaaninen hiili;
 - f) puutuotteet metsitetyn maan ja hoidetun metsämaan maankäyttöön liittyvissä tilinpitoluokissa.
-

LIITE II

PINTA-ALAN, PUUSTON LATVUSPEITTÄVYYDEN JA PUUN KORKEUDEN PARAMETRIEN VÄHIMMÄISARVOT

Jäsenvaltio	Pinta-ala (ha)	Puuston latvuspeittävyys (%)	Puun korkeus (m)
Belgia	0,5	20	5
Bulgaria	0,1	10	5
Tšekki	0,05	30	2
Tanska	0,5	10	5
Saksa	0,1	10	5
Viro	0,5	30	2
Irlanti	0,1	20	5
Kreikka	0,3	25	2
Espanja	1,0	20	3
Ranska	0,5	10	5
Kroatia	0,1	10	2
Italia	0,5	10	5
Kypros	0,3	10	5
Latvia	0,1	20	5
Liettua	0,1	30	5
Luxemburg	0,5	10	5
Unkari	0,5	30	5
Malta	1,0	30	5
Alankomaat	0,5	20	5
Itävalta	0,05	30	2
Puola	0,1	10	2
Portugali	1,0	10	5
Romania	0,25	10	5
Slovenia	0,25	30	2
Slovakia	0,3	20	5
Suomi	0,5	10	5
Ruotsi	0,5	10	5
Yhdistynyt kuningaskunta	0,1	20	2

LIITE III

PERUSVUOSI TAI -KAUSI 8 ARTIKLAN 2 KOHDAN MUKAISEN ENIMMÄISMÄÄRÄN LASKEMISEKSI

Jäsenvaltio	Perusvuosi/-kausi
Belgia	1990
Bulgaria	1988
Tšekki	1990
Tanska	1990
Saksa	1990
Viro	1990
Irlanti	1990
Kreikka	1990
Espanja	1990
Ranska	1990
Kroatia	1990
Italia	1990
Kypros	1990
Latvia	1990
Liettua	1990
Luxemburg	1990
Unkari	1985–1987
Malta	1990
Alankomaat	1990
Itävalta	1990
Puola	1988
Portugali	1990
Romania	1989
Slovenia	1986
Slovakia	1990
Suomi	1990
Ruotsi	1990
Yhdistynyt kuningaskunta	1990

LIITE IV

JÄSENVALTION METSIEN VERTAILUTASON SISÄLTÄVÄ KANSALLINEN METSÄTALOUDEN TILINPITOSUUNNITELMA

A. Kriteerit ja ohjeet metsien vertailutasojen määrittämiseksi

Jäsenvaltion metsien vertailutaso määritellään seuraavien kriteerien mukaisesti:

- a) vertailutaso on oltava johdonmukainen sen tavoitteen kanssa, joka liittyy tasapainon saavuttamiseen ihmisen toiminnan aiheuttamien kasvihuonekaasujen lähteistä syntyvien päästöjen ja kasvihuonekaasunielujen aikaansaamien poistumien välillä tämän vuosisadan jälkipuoliskolla, mukaan lukien ikääntyvien metsävarantojen aikaansaamien mahdollisten poistumien lisääminen, kun ne muutoin muodostaisivat asteittain pienenevät nielut;
- b) vertailutasoissa on varmistettava, että hiilivarantojen pelkkä esiintyminen poistetaan tilinpidosta;
- c) vertailutasoissa olisi varmistettava toimiva ja uskottava tilinpito, jolla varmistetaan, että biomassan käytöstä johtuvat päästöt ja poistumat kirjataan tileihin asianmukaisesti;
- d) vertailutasot sisältävät puutuotteiden hiilivaraston, jotta voidaan vertailla oletusta välittömästä hajoamisesta sekä ensimmäisen kertaluvun hajoamisenmenetelmää ja puoliintumisaikoja.
- e) kiinteän ja energiatarkoituksiin käytetyn metsäbiomassan suhteen, sellaisena kuin se on raportoitu vuosina 2000–2009, oletetaan pysyvän vakiona;
- f) vertailutasojen olisi oltava johdonmukaisia sen tavoitteen kanssa, joka liittyy luonnon monimuotoisuuden säilyttämiseen ja luonnonvarojen kestäväan käyttöön, kuten EU:n metsästrategiassa, jäsenvaltioiden kansallisissa metsäpolitiikoissa ja EU:n biodiversiteettistrategiassa esitetään;
- g) vertailutasojen on oltava johdonmukaisia niiden asetuksen (EU) N:o 525/2013 nojalla raportoitujen kansallisten ennusteiden kanssa, jotka koskevat ihmisen toiminnan aiheuttamia kasvihuonekaasujen lähteistä syntyviä päästöjä ja nielujen aikaansaamia poistumia;
- h) vertailutasojen on oltava johdonmukaisia kasvihuonekaasuinventaarioiden ja asiaankuuluvien historiallisten tietojen kanssa, ja niiden on perustuttava läpinäkyviin, täydellisiin, johdonmukaisiin, vertailukelpoisiin ja tarkkoihin tietoihin. Vertailutason laadinnassa käytettävän mallin on erityisesti pystyttävä tuottamaan historialliset tiedot kansallisesta kasvihuonekaasuinventaariosta.

B. Kansallisen metsätalouden tilinpitosuunnitelman tiedot

Edellä 8 artiklan nojalla toimitettavan kansallisen metsätalouden tilinpitosuunnitelman on sisällettävä seuraavat tiedot:

- a) yleiskuvaus metsien vertailutason määrittämisestä ja kuvaus siitä, miten tämän asetuksen kriteerit on otettu huomioon;
- b) metsien vertailutasoon sisällytettyjen hiilivarastojen ja kasvihuonekaasujen tunnistetiedot, syyt hiilivaraston jättämiselle metsien vertailutason määrittämisen ulkopuolelle sekä todisteet metsien vertailutasoon sisällytettyjen hiilivarastojen välisestä johdonmukaisuudesta;
- c) kuvaus metsien vertailutason määrittämisessä käytetyistä toimintamalleista, menetelmistä ja malleista, määrälliset tiedot mukaan lukien, jotka ovat johdonmukaiset viimeisimmän toimitetun kansallisen inventaarioraportin ja kestäväan metsänhoidon käytäntöjä ja intensiivisyyttä sekä hyväksytyjä kansallisia politiikkoja koskevien asiakirjatodisteiden kuvauksen kanssa;
- d) tiedot siitä, miten hakkuumäärien odotetaan kehittyvän eri politiikkaskenaarioissa;

- e) kuvaus siitä, miten kukin seuraavista tiedoista otettiin huomioon metsien vertailutason määrittämisessä:
- i) metsänhoidon piiriin kuuluva alue;
 - ii) metsiin ja puutuotteisiin liittyvät päästöt ja poistumat sellaisina kuin ne esitetään kasvihuonekaasuinventaariorioissa ja asiaankuuluvissa historiallisissa tiedoissa;
 - iii) metsien ominaisuudet, mukaan lukien dynaamiset ikään liittyvät metsien ominaisuudet, kasvu, kiertoaika ja muut normaaleihin metsänhoitotoimiin liittyvät tiedot;
 - iv) historialliset ja tulevat hakkuumäärät eriteltyinä energiakäytön ja muun käytön mukaan.
-

LIITE V

PUUTUOTTEIDEN ENSIMMÄISEN KERTALUVUN HAJOAMISMENETELMÄ, MENETELMÄT JA PUOLIINTUMISAJAN OLETUSARVOT

Menetelmäkysymykset

- Jos metsitetyn maan ja hoidetun metsämaan maankäyttöön liittyvässä tilinpitoluokassa olevia korjattuja puutuotteita ei voida eritellä, jäsenvaltio voi kirjata puutuotteet siten, että kaikkien päästöjen ja poistumien oletetaan tapahtuneen hoidetulla metsämaalla.
- Kiinteän jätteen käsittelypaikoissa olevat puutuotteet ja energiatarkoituksiin korjatut puutuotteet on kirjattava tileihin välittömän hajoamismenetelmän perusteella.
- Tuojajäsenvaltio ei pidä tiliä maahantuoduista puutuotteista, olipa niiden alkuperä mikä tahansa (tuotantoon perustuva toimintamalli).
- Puutuotteiden vientituotteiden osalta maakohtaiset tiedot viittaavat maakohtaisiin puoliintumisaikoihin ja puutuotteiden käyttöön tuontimaassa.
- Unionin markkinoille saatettujen puutuotteiden maakohtaiset puoliintumisajat eivät saa poiketa tuontijäsenvaltion tileissään käyttämistä puoliintumisajoista.
- Jäsenvaltiot voivat, yksinomaan tiedotustarkoituksessa, ilmoittaa toimittamiensa tietojen yhteydessä tiedot unionin ulkopuolelta tuodun energiatarkoituksiin käytetyn puun osuudesta ja tällaisen puun alkuperämaat.

Jäsenvaltiot voivat käyttää maakohtaisia menetelmiä ja puoliintumisaikoja tässä liitteessä määritettyjen menetelmien ja puoliintumisaikojen oletusarvojen sijasta edellyttäen, että tällaiset menetelmät ja puoliintumisajat määritellään läpinäkyvien ja todennettavissa olevien tietojen perusteella ja että käytetyt menetelmät ovat vähintään yhtä yksityiskohtaiset ja tarkat kuin tässä liitteessä määritetyt.

Puoliintumisajan oletusarvot:

Puoliintumisajalla tarkoitetaan niiden vuosien lukumäärää, joiden kuluessa tiettyyn puutuotteiden luokkaan varastoituneen hiilen määrä vähenee puoleen alkuperäisestä arvostaan.

Puoliintumisajan oletusarvot (HL) ovat seuraavat:

- a) 2 vuotta paperin osalta;
- b) 25 vuotta puulevyjen osalta;
- c) 35 vuotta sahatavaran osalta.

Jäsenvaltiot voivat luokitella puupohjaisesta materiaalista tehdyt tuotteet, kuten kuoren, joka kuuluu edellä a, b ja c alakohdassa tarkoitettuihin luokkiin, IPCC:n ohjeiden pohjalta, sellaisina kuin UNFCCC:n osapuolten konferenssi tai Pariisin sopimuksen osapuolten kokouksena toimiva osapuolikonferenssi ne on hyväksynyt, edellyttäen, että käytettävissä oleva tieto on läpinäkyvä ja todennettavissa. Jäsenvaltiot voivat myös käyttää minkä tahansa kyseisten luokkien maakohtaisia alaluokkia.

LIITE VI

LUONNONHÄIRIÖIDEN TAUSTATASON LASKENTA

1. Taustatason laskemiseksi on toimitettava seuraavat tiedot:
 - a) tiedot luonnonhäiriöiden aiheuttamien päästöjen historiallisista tasoista;
 - b) tiedot arvioon sisältyvien luonnonhäiriöiden laj(e)ista;
 - c) arviot kyseisten luonnonhäiriöiden lajien kaudella 2001–2020 aiheuttamista vuotuisista kokonaispäästöistä, lueteltuina maankäyttöluokkien mukaan;
 - d) todisteet aikasarjan johdonmukaisuudesta kaikissa asiaankuuluvissa parametreissa, mukaan lukien vähimmäisala, päästöjen arviointimenetelmät, hiilivarastojen ja kaasujen kattavuus.
2. Taustataso lasketaan kauden 2001–2020 aikasarjojen keskiarvona sulkien pois kaikki vuodet, joina kirjattiin epäta-
vallisia päästötasoja eli sulkien pois kaikki tilastollisesti poikkeavat arvot. Tilastollisesti poikkeavat arvot tunnistetaan seuraavasti:
 - a) lasketaan koko aikasarjan 2001–2020 aritmeettinen keskiarvo ja keskihajonta;
 - b) suljetaan aikasarjasta pois kaikki vuodet, joina vuotuiset päästöt poikkeavat keskiarvosta enemmän kuin kaksinkertaisen keskihajonnan verran;
 - c) lasketaan aritmeettinen keskiarvo ja keskihajonta uudelleen aikasarjalle 2001–2020 ilman b alakohdan mukaisesti pois suljettuja vuosia;
 - d) toistetaan b ja c alakohta, kunnes poikkeavuuksia ei enää havaita.
3. Jos sen jälkeen, kun taustatasot on laskettu tämän liitteen 2 kohdan mukaisesti, päästöt ylittävät tietynä kauden 2021–2025 ja 2026–2030 vuonna taustatason lisätynä marginaalilla, taustatason ylittävä päästö määrä voidaan jättää tilinpidon ulkopuolelle 10 artiklan mukaisesti. Marginaali on sama kuin 95 prosentin todennäköisyystaso.
4. Seuraavia päästöjä ei saa jättää tilinpidon ulkopuolelle:
 - a) sellaisista puunkorjuu- ja pelastushakkuutoimista aiheutuneet päästöt, joita maa-alueella toteutettiin luonnonhäiriöiden esiintymisen jälkeen;
 - b) päästöt, jotka aiheutuvat maa-alueella kauden 2021–2025 tai 2026–2030 minä tahansa vuonna toteutetusta kulotuksesta;
 - c) päästöt maa-alueilla, jotka olivat metsäkadon kohteena luonnonhäiriöiden esiintymisen jälkeen.
5. Edellä 10 artiklan 2 kohdan mukaisiin tietovaatimuksiin kuuluvat seuraavat:
 - a) kaikkien luonnonhäiriöiden asianomaisena raportointivuonna vaurioittamien maa-alueiden yksilöinti, mukaan lukien niiden maantieteellinen sijainti, kausi ja luonnonhäiriöiden lajit;
 - b) todisteet siitä, että luonnonhäiriöiden vaurioittamilla maa-alueilla, joiden osalta päästöt jätettiin tilinpidon ulkopuolelle, ei ole tapahtunut minkäänlaista metsäkatoa kauden 2021–2025 tai 2026–2030 loppuun mennessä;

- c) kuvaus todennettavista menetelmistä ja kriteereistä, joita käytetään kyseisten maa-alueiden metsäkadon määrittämiseksi kauden 2021–2025 tai 2026–2030 myöhempinä vuosina;
 - d) mikäli mahdollista, kuvaus toimenpiteistä, joita jäsenvaltio toteutti kyseisten luonnonhäiriöiden vaikutusten estämiseksi tai rajoittamiseksi;
 - e) mikäli mahdollista, kuvaus toimenpiteistä, joita jäsenvaltio toteutti kyseisten luonnonhäiriöiden vaurioittamien maa-alueiden kunnostamiseksi.
-

LIITE VII

13 ARTIKLAN 3 KOHDAN B ALAKOHDASSA TARKOITETUN HOIDETTUA METSÄMAATA KOSKEVAN JOUSTOMAHDOLLISUUDEN MYÖTÄ KÄYTETTÄVISSÄ OLEVA KOMPENSAATION ENIMMÄISMÄÄRÄ

Jäsenvaltio	Raportoidut metsämaasta syntyvien nielujen aikaansaamat keskimääräiset poistumat kaudella 2000–2009, miljoonaa tonnia hiilidioksidiekvivalenttia vuodessa	Kompensaation enimmäismäärä, miljoonaa tonnia hiilidioksidiekvivalenttia kaudella 2021–2030
Belgia	– 3,61	– 2,2
Bulgaria	– 9,31	– 5,6
Tšekki	– 5,14	– 3,1
Tanska	– 0,56	– 0,1
Saksa	– 45,94	– 27,6
Viro	– 3,07	– 9,8
Irlanti	– 0,85	– 0,2
Kreikka	– 1,75	– 1,0
Espanja	– 26,51	– 15,9
Ranska	– 51,23	– 61,5
Kroatia	– 8,04	– 9,6
Italia	– 24,17	– 14,5
Kypros	– 0,15	– 0,03
Latvia	– 8,01	– 25,6
Liettua	– 5,71	– 3,4
Luxemburg	– 0,49	– 0,3
Unkari	– 1,58	– 0,9
Malta	0,00	0,0
Alankomaat	– 1,72	– 0,3
Itävalta	– 5,34	– 17,1
Puola	– 37,50	– 22,5
Portugali	– 5,13	– 6,2
Romania	– 22,34	– 13,4
Slovenia	– 5,38	– 17,2
Slovakia	– 5,42	– 6,5
Suomi	– 36,79	– 44,1
Ruotsi	– 39,55	– 47,5
Yhdistynyt kuningaskunta	– 16,37	– 3,3

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2018/842,**annettu 30 päivänä toukokuuta 2018,****sitovista vuotuisista kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030, joilla edistetään ilmastotoimia Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi, sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Eurooppa-neuvosto hyväksyi 23 ja 24 päivänä lokakuuta 2014 vuoteen 2030 ulottuvista ilmasto- ja energiapolitiikan puitteista antamissaan päätelmissä sitovaksi tavoitteeksi vähentää kasvihuonekaasupäästöjä vuoteen 2030 mennessä koko talouden laajuisesti vähintään 40 prosenttia vuoden 1990 tasoihin verrattuna, ja kyseinen tavoite vahvistettiin Eurooppa-neuvoston 17 ja 18 päivänä maaliskuuta 2016 antamissa päätelmissä.
- (2) Eurooppa-neuvoston 23 ja 24 päivänä lokakuuta 2014 antamissa päätelmissä todettiin, että unionin olisi pyrittävä saavuttamaan vähintään 40 prosentin päästövähennystavoite yhteistoimin mahdollisimman kustannustehokkaasti siten, että päästöjä vähennetään vuoteen 2030 mennessä vuoden 2005 tasosta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY ⁽⁴⁾ säädetyn Euroopan unionin päästökauppajärjestelmän, jäljempänä 'EU:n päästökauppajärjestelmä', kattamalla aloilla 43 prosentilla ja EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolisilla aloilla 30 prosentilla. Kaikkien talouden alojen olisi annettava panoksensa näiden kasvihuonekaasupäästöjen vähennysten saavuttamiseen, ja taakka olisi jaettava kaikkien jäsenvaltioiden kesken noudattaen tasapuolisesti oikeudenmukaisuuden ja solidaarisuuden näkökohtia. Metodologiaa kansallisten vähennystavoitteiden asettamiseksi EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolisille aloille noudattaen kaikkia Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 406/2009/EY ⁽⁵⁾ sovellettuja osatekijöitä olisi jatkettava vuoteen 2030 saakka siten, että kunkin maan osuus vähennyksistä olisi suhteutettava sen BKT:hen asukasta kohti. Kaikkien jäsenvaltioiden olisi osallistuttava unionin kokonaisvähennykseen, ja vuoden 2030 tavoitteet vaihtelevat nolasta prosentista 40 prosenttiin vuoden 2005 tasoon verrattuna. Jos jäsenvaltioiden BKT asukasta kohti on yli unionin keskiarvon, niiden kansallisia tavoitteita olisi suhteutettava niin, että niissä heijastuu kustannustehokkuus oikeudenmukaisella ja tasapainoisella tavalla. Näiden kasvihuonekaasupäästöjen vähennysten pitäisi parantaa unionin talouden tuloksellisuutta ja sen piirissä tapahtuvaa innovointia ja erityisesti saada aikaan parannuksia etenkin rakennusten, maatalouden, jätehuollon ja liikenteen aloilla siltä osin kuin ne kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan.

⁽¹⁾ EUVL C 75, 10.3.2017, s. 103.

⁽²⁾ EUVL C 272, 17.8.2017, s. 36.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 17. huhtikuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. toukokuuta 2018.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 406/2009/EY, tehty 23 päivänä huhtikuuta 2009, jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumusten täyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 136).

- (3) Tällä asetuksella pannaan osaltaan täytäntöön unionin osuudet, joista määrätään ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen, jäljempänä 'UNFCCC', nojalla hyväksytyssä Pariisin sopimuksessa ⁽¹⁾. Pariisin sopimus tehtiin unionin puolesta 5 päivänä lokakuuta 2016 neuvoston päätöksellä (EU) 2016/1841 ⁽²⁾. Unionin sitoumus koko talouden laajuisiin kasvihuonekaasujen päästövähennyksiin sisältyy suunniteltuun kansallisesti määriteltyyn panokseen, jonka unioni ja sen jäsenvaltiot toimittivat Pariisin sopimusta varten UNFCCC:n sihteeristölle 6 päivänä maaliskuuta 2015. Pariisin sopimus tuli voimaan 4 päivänä marraskuuta 2016, ja sillä korvataan vuoden 1997 Kioton pöytäkirjan nojalla valittu lähestymistapa, sillä kyseinen pöytäkirja ei ole enää voimassa vuoden 2020 jälkeen.
- (4) Pariisin sopimuksessa esitetään muun muassa pitkän aikavälin tavoite, joka vastaa tavoitetta pitää maapallon lämpötilan nousu selvästi alle 2 °C:ssa suhteessa esiteolliseen aikaan ja pyrkiä toimiin, joilla lämpötilan nousu saataisiin rajattua 1,5 °C:een suhteessa esiteolliseen aikaan. Siinä korostetaan myös, että on tärkeää sopeutua ilmastomuutoksen haittavaikutuksiin ja sovittaa rahoitusvirrat johdonmukaisiksi suhteessa vähäpäästöiseen kehityskulkuun ja kehitykseen, jossa joustavasti mukaudutaan muuttuvaan ilmastoon. Pariisin sopimuksessa halutaan myös saavuttaa tasapaino ihmisen toiminnan aiheuttamien kasvihuonekaasujen päästöjen ja nieluja aikaansaamien poistumien välillä kuluvan vuosisadan jälkipuoliskolla, ja kehoitetaan osapuolia ryhtymään toimiin suojellakseen ja lisätäkseen tilanteen mukaan kasvihuonekaasujen nieluja ja varastoja, metsät mukaan lukien.
- (5) Eurooppa-neuvosto tuki 29 ja 30 päivänä lokakuuta 2009 antamissaan päätelmissä unionin tavoitetta vähentää kasvihuonekaasupäästöjä 80–95 prosentilla vuoteen 2050 mennessä verrattuna vuoteen 1990 osana tarvittavia vähennyksiä, joita hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin, jäljempänä 'IPCC', mukaan edellytetään teollisuusmailta ryhmänä.
- (6) Pariisin sopimuksen osapuolten kansallisesti määriteltyjen panosten on vastattava osapuolen korkeinta mahdollista tavoitetasoa ja niissä on edettävä verrattuna osapuolen aiempaan kansallisesti määriteltyyn panokseen. Lisäksi Pariisin sopimuksen osapuolten olisi pyrittävä laatimaan ja antamaan tiedoksi pitkän aikavälin kehitysstrategiat alhaisten kasvihuonekaasujen päästöjen saavuttamiseksi, pitäen mielessä Pariisin sopimuksen tavoitteet. Lokakuun 13 päivänä 2017 annetuissa neuvoston päätelmissä tunnustetaan pitkän aikavälin tavoitteiden ja viisivuotisten tarkistuskierrosten merkitys Pariisin sopimuksen täytäntöönpanossa ja korostetaan, että pitkän aikavälin kehitysstrategiat alhaisten kasvihuonekaasujen päästöjen saavuttamiseksi ovat merkittävä toimintapoliittinen väline, jonka avulla voidaan kehittää luotettavia kehityskulkuja, ja Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavia pitkän aikavälin toimintapoliittisia muutoksia.
- (7) Siirtymä puhtaaseen energiaan edellyttää muutoksia sijoittajien toimintatavoissa ja kannustimia kaikilla politiikan aloilla. Yksi unionin tärkeimmistä tavoitteista on luoda selviytymiskykyinen energiaunioni, jossa turvataan varma, kestävä, kilpailukykyinen ja kohtuuhintainen energiansaanti kaikille eurooppalaisille. Jotta tavoite voidaan saavuttaa, on jatkettava kunnianhimoisia ilmastotoimia tässä asetuksessa säädetyn mukaisesti ja edistytävä muilla energiaunionin alueilla 25 päivänä helmikuuta 2015 annetun komission tiedonannon "Joustavaa energiaunionia ja tulevaisuuteen suuntautuvaa ilmastomuutospolitiikkaa koskeva puitestrategia" mukaisesti.
- (8) On olemassa useita unionin toimenpiteitä, jotka parantavat jäsenvaltioiden valmiuksia ilmastositoumustensa täyttämiseen, ja ne ovat ratkaisevassa asemassa tarvittavien kasvihuonekaasujen päästövähennysten toteutumiseksi tämän asetuksen soveltamisalaa kuuluvilla aloilla. Näitä toimenpiteitä ovat muun muassa fluorattuja kasvihuonekaasuja, maantiejoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämistä, rakennusten energiatehokkuutta, uusiutuvia energialähteitä, energiatehokkuutta ja kiertotaloutta koskevat säädökset sekä ilmastoinvestointeihin liittyvät unionin rahoitusvälineet.
- (9) Maaliskuun 19 ja 20 päivänä 2015 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä todettiin, että unioni on sitoutunut rakentamaan komission puitestrategian pohjalta energiaunionia, johon kuuluu kauaskantoinen ilmastopolitiikka. Strategian kaikki viisi ulottuvuutta liittyvät läheisesti toisiinsa ja vahvistavat toisiaan. Energian kysynnän hillitseminen on eräs kyseisen energiaunionistrategian viidestä ulottuvuudesta. Energiatehokkuuden parantaminen voi vähentää kasvihuonekaasupäästöjä merkittävästi. Se voi myös tuottaa hyötyjä ympäristölle ja terveydelle, parantaa energiaturvallisuutta, alentaa kotitalouksien ja yritysten energiakustannuksia, auttaa lievittämään energiaköyhyyttä sekä lisätä työpaikkoja ja toimintaa kaikilla talouden sektoreilla. Toimenpiteet, joilla lisätään energiaa säästävien teknologioiden käyttöönottoa rakennuksissa, teollisuudessa ja liikenteessä, voivat olla kustannustehokas tapa auttaa jäsenvaltioita saavuttamaan tämän asetuksen mukaiset tavoitteensa.

⁽¹⁾ Pariisin sopimus (EUVL L 282, 19.10.2016, s. 4).

⁽²⁾ Neuvoston päätös (EU) 2016/1841, annettu 5 päivänä lokakuuta 2016, ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen nojalla hyväksytyin Pariisin sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (EUVL L 282, 19.10.2016, s. 1).

- (10) Kestävien ja innovatiivisten käytäntöjen ja teknologioiden käyttöönotto ja kehittäminen voi tehostaa maatalousalan roolia ilmastonmuutoksen hillinnässä ja siihen sopeutumisessa, erityisesti vähentämällä kasvihuonekaasupäästöjä ja pitämällä yllä ja tehostamalla hiilinieluja ja hiilivarastoja. Jotta voidaan pienentää maatalousalan hiilijalanjälkeä ja ekologista jalanjälkeä, samalla kun säilytetään alan tuottavuus, uusiutumiskyky ja elinvoimaisuus, on tärkeää tehostaa ilmastonmuutoksen hillintä- ja siihen sopeutumistoimia sekä tutkimusrahoitusta kestävien ja innovatiivisten käytäntöjen ja teknologioiden kehittämiseksi ja niihin investoimiseksi.
- (11) Maatalousalalla on välitön ja merkittävä vaikutus biologiseen monimuotoisuuteen ja ekosysteemeihin. Tästä syystä on tärkeää varmistaa johdonmukaisuus tämän asetuksen tavoitteen sekä muiden unionin politiikkojen ja tavoitteiden, kuten yhteisen maatalouspolitiikan sekä biologista monimuotoisuutta koskevaan strategiaan, metsästrategiaan ja kiertotalousstrategiaan liittyvien tavoitteiden, välillä.
- (12) Liikenteen ala aiheuttaa lähes neljänneksen unionin kasvihuonekaasupäästöistä. Tämän vuoksi on tärkeää vähentää kasvihuonekaasupäästöjä ja riippuvuuteen fossiilisista polttoaineista liittyviä riskejä liikenteen alalla kattavalla toimintatavalla, joka koskee kasvihuonekaasujen päästövähennysten ja energiatehokkuuden edistämistä liikenteessä, sähköistä liikennettä, liikennemuotojen uuden tasapainon luomista silloin kun se on kestävämpää sekä kestäviä uusiutuvia energialähteitä liikenteessä myös vuoden 2020 jälkeen. Siirtymistä vähäpäästöiseen liikkuvuuteen osana laajempaa siirtymistä turvalliseen ja kestävään vähähiiliseen talouteen voidaan helpottaa toteuttamalla mahdollistavia olosuhteita ja vahvoja kannustimia sekä pitkän aikavälin strategioita, joilla voidaan tehostaa investointeja.
- (13) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi toteutettavien unionin ja kansallisten politiikkojen ja toimenpiteiden vaikutusta olisi arvioitava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 525/2013⁽¹⁾ säädettyjen seuranta- ja raportointivelvoitteiden mukaisesti.
- (14) Vuosien 2014–2020 monivuotisen rahoituskehityksen aikana täytäntöön pantua valtavirtaistamismenetelmää olisi tarvittaessa jatkettava ja parannettava, jotta voidaan vastata ilmastotoimiin liittyviin haasteisiin ja investointitarpeisiin vuodesta 2021 eteenpäin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta budjettivallan käyttäjän valtuuksia. Unionin rahoituksen olisi oltava johdonmukaista unionin vuoteen 2030 ulottuvien ilmasto- ja energiapolitiikan puitteiden tavoitteiden ja Pariisin sopimuksessa esitettyjen pitkän aikavälin tavoitteiden kanssa, jotta voidaan varmistaa julkisten menojen vaikuttavuus. Komission olisi laadittava kertomus unionin talousarviosta myönnetyn tai muutoin unionin oikeuden nojalla myönnetyn unionin rahoituksen vaikutuksesta tämän asetuksen tai direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvien alojen kasvihuonekaasupäästöihin.
- (15) Tämän asetuksen olisi katettava asetuksen (EU) N:o 525/2013 nojalla määritetyt kasvihuonekaasupäästöt, jotka ovat peräisin IPCC:n lähdeluokista energia, teollisuuden prosessit ja tuotteiden käyttö, maatalous ja jätteet, lukuun ottamatta direktiivin 2003/87/EY liitteessä I luetelluista toiminnoista aiheutuvia kasvihuonekaasupäästöjä.
- (16) Kansallisissa kasvihuonekaasuinventaariorioissa sekä kansallisissa ja unionin rekistereissä tällä hetkellä raportoitavat tiedot eivät ole riittäviä, jotta jäsenvaltioiden tasolla voitaisiin määrittää siviili-ilmailun kansallisen tason hiilidioksidipäästöt, jotka eivät kuulu direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan. Hyväksyessään raportointivelvollisuuksia unionin ei olisi asetettava jäsenvaltiolle tai pienille ja keskisuurille yrityksille, jäljempänä 'pk-yritykset', rasitteita, jotka ovat tavoitteisiin nähden kohtuuttomia. Direktiivin 2003/87/EY soveltamisalan ulkopuolelle jäävien lentojen hiilidioksidipäästöt ovat hyvin pieni osa kasvihuonekaasujen kokonaispäästöjä, ja raportointijärjestelmän perustaminen näitä päästöjä varten aiheuttaisi kohtuuttomasti työtä, kun otetaan huomioon direktiiviin 2003/87/EY perustuvat, ilmailualaa laajemmin koskevat vaatimukset. Tämän vuoksi hiilidioksidipäästöjä IPCC:n lähdeluokasta "1.A.3.A siviili-ilmailu" olisi pidettävä nollana tätä asetusta sovellettaessa.
- (17) Kunkin jäsenvaltion osuus vuoteen 2030 mennessä tehtävistä kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä olisi määritettävä suhteessa asianomaisen jäsenvaltion tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien, tarkistettujen kasvihuonekaasupäästöjen tasoon vuonna 2005 lukuun ottamatta sellaisten laitosten todennettuja kasvihuonekaasupäästöjä, jotka olivat toiminnassa vuonna 2005 ja jotka otettiin EU:n päästökauppajärjestelmään vasta vuoden 2005 jälkeen. Vuotuiset päästökiintiöt kaudella 2021–2030 olisi määritettävä jäsenvaltioiden toimittamien ja komission tarkistamien tietojen perusteella.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 525/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, järjestelmästä kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja niistä raportoimiseksi sekä muista ilmastomuutosta koskevista tiedoista raportoimiseksi kansallisella ja unionin tasolla sekä päätöksen N:o 280/2004/EY kumoamisesta (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 13).

- (18) Päätöksen N:o 406/2009/EY mukaista sitovia vuotuisia kansallisia rajoja koskevaa lähestymistapaa olisi sovellettava jatkossakin kaudella 2021–2030. Säännöissä, jotka koskevat vuotuisten päästökaartioiden vahvistamista kullekin jäsenvaltiolle kuten tässä asetuksessa säädetään, olisi noudatettava samaa metodologiaa kuin niiden jäsenvaltioiden osalta, joilla on negatiiviset rajat kyseisen päätöksen nojalla, mutta siten, että kehityspolun laskenta aloitetaan viidestä kahdestoistaosasta etäisyydestä vuodesta 2019 vuoteen 2020 tai vuodesta 2020 perustuen kauden 2016–2018 kasvihuonekaasupäästöjen keskiarvoon ja kehityspolku päätetään vuoteen 2030 kunkin jäsenvaltion osalta. Kehityspolun alkamispäivä olisi määritettävä kunkin jäsenvaltion osalta sen perusteella, mikä päivämäärä johtaa vähäisempään kiintiöön, jotta voidaan varmistaa asianmukaiset panokset unionin kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitteeseen kaudella 2021–2030. Olisi mukautettava niiden jäsenvaltioiden vuoden 2021 vuotuisia päästökaartiointia, joilla on sekä päätöksessä N:o 406/2009/EY tarkoitettu positiivinen raja että komission päätöksen 2013/162/EU ⁽¹⁾ ja komission täytäntöönpanopäätöksen 2013/634/EU ⁽²⁾ mukaiset kasvavat vuotuiset päästökaartiointit kaudella 2017–2020. Mukautuksen tarkoituksena on suurempien kasvihuonekaasujen päästömahdollisuuksien huomioon ottaminen kyseisinä vuosina.

Eräille jäsenvaltioille olisi annettava ylimääräinen mukautus tunnustuksena siitä poikkeuksellisesta tilanteesta, että niillä on sekä päätöksessä N:o 406/2009/EY tarkoitettu positiivinen raja että joko kyseisen päätöksen mukaiset alhaisimmat kasvihuonekaasupäästöt asukasta kohti tai alhaisin kasvihuonekaasupäästöjen osuus kyseiseen päätöksen kuulumattomilla aloilla verrattuna niiden kasvihuonekaasujen kokonaispäästöihin. Tämän lisämukautuksen olisi katettava ainoastaan osa kaudella 2021–2029 tarvittavista kasvihuonekaasujen päästövähennyksistä, jotta säilytetään kasvihuonekaasupäästöjen lisävähennysten kannustimet eikä vaikuteta vuoden 2030 tavoitteen saavuttamiseen, ottaen huomioon muiden mukautusten käyttö sekä tässä asetuksessa esitetyt joustomahdollisuudet.

- (19) Jotta voidaan varmistaa, että tämän asetuksen säännökset jäsenvaltioiden vuotuisten päästökaartioiden määrittämisestä pannaan täytäntöön yhdenmukaisesti, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽³⁾ mukaisesti.
- (20) Eurooppa-neuvosto totesi 23 ja 24 päivänä lokakuuta 2014 antamissaan päätelmissä, että olemassa olevien joustovälineiden saatavuutta ja käyttöä EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolisilla aloilla olisi lisättävä merkittävästi, jotta voidaan taata unionin yhteisten pyrkimysten kustannustehokkuus ja asukaskohtaisten kasvihuonekaasupäästöjen lähentyminen vuoteen 2030 mennessä. Vähennysten kokonaismäärän yleisen kustannustehokkuuden parantamiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava tallettaa ja ottaa lainaksi osa vuotuisista päästökaartiointistaan. Niiden olisi myös voitava siirtää osa vuotuisesta päästökaartiointistaan toisille jäsenvaltioille. Näiden siirtojen avoimuus olisi varmistettava ja ne olisi tarkoitettu toteuttaa molemmille sopivalla tavalla, mukaan lukien huutokaupalla, asiamiesperusteisesti toimivia markkinavälittäjiä käyttämällä tai kahdenvälisin järjestelyin. Tällaiset siirrot voisivat olla seurausta kasvihuonekaasujen hillitsemistä koskevasta hankkeesta tai ohjelmasta, joka toteutetaan myyvässä jäsenvaltiossa ja jonka rahoittaa vastaanottava jäsenvaltio. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi voitava edistää julkisten ja yksityisten kumppanuuksien perustamista direktiivin 2003/87/EY 24 a artiklan 1 kohdan mukaisia hankkeita varten.
- (21) Olisi luotava kertaluontoinen joustomahdollisuus, jolla helpotetaan niiden jäsenvaltioiden tavoitteiden saavuttamista, joiden kansalliset vähennystavoitteet ylittävät merkittävästi niin unionin keskiarvon kuin niiden kustannustehokkaan vähennyspotentiaalinkin, ja toisaalta niiden jäsenvaltioiden tavoitteiden saavuttamista, jotka eivät jakaneet maksutta EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksia teollisuuslaitoksille vuonna 2013. Jotta voidaan säilyttää Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä (EU) 2015/1814 ⁽⁴⁾ perustetun markkinavakausvarannon tavoite torjua rakenteellista tarjonnan ja kysynnän epätasapainoa EU:n päästökauppajärjestelmässä, kertaluontoisessa joustomahdollisuudessa huomioon otettuja EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksia olisi pidettävä liikkeeseen laskettuina EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksina määritettäessä liikkeeseen laskettujen EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien kokonaismäärää tietyssä vuonna. Komission olisi kyseisen päätöksen mukaisesti ensimmäisessä uudelleentarkastelussaan harkittava, pidetäänkö tällainen huomioon ottaminen liikkeeseen laskettuina EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksina voimassa.

⁽¹⁾ Komission päätös 2013/162/EU, annettu 26 päivänä maaliskuuta 2013, jäsenvaltioiden vuosittaisten päästökaartioiden määrittämisestä kaudeksi 2013–2020 Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 406/2009/EY mukaisesti (EUVL L 90, 28.3.2013, s. 106).

⁽²⁾ Komission täytäntöönpanopäätös 2013/634/EU, annettu 31 päivänä lokakuuta 2013, jäsenvaltioiden vuosittaisten päästökaartioiden mukauttamisesta kaudeksi 2013–2020 Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 406/2009/EY mukaisesti (EUVL L 292, 1.11.2013, s. 19).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2015/1814, annettu 6 päivänä lokakuuta 2015, markkinavakausvarannon perustamisesta unionin kasvihuonekaasupäästöjen kauppajärjestelmään, sen toiminnasta sekä direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta (EUVL L 264, 9.10.2015, s. 1).

- (22) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2018/841 ⁽¹⁾ vahvistetaan maankäyttöön, maankäytön muutokseen ja metsätalouteen, jäljempänä 'LULUCF', liittyviä kasvihuonekaasujen päästöjä ja poistumia koskevat tilinpitosäännöt. Kyseisen asetuksen kattamien toimintojen ei olisi kuuluttava tämän asetuksen soveltamisalaa. Vaikka tämän asetuksen mukaisesti kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksillä aikaan saataviin ympäristövaikutuksiin vaikuttaa se, että huomioon otetaan enintään metsitetystä maasta, metsäkatoalueilta, hoidetusta viljelymaasta, hoidetuilta ruohikkoalueilta ja, tietyin edellytyksin, hoidetusta metsämaasta, sekä, kun se on pakollista asetuksen (EU) 2018/841 nojalla, hoidetuista kosteikoista, sellaisina kuin ne on määritelty kyseisessä asetuksessa, peräisin olevien kokonaisnettopoistumien ja kokonaisnettopäästöjen summaa vastaava määrä, tähän asetukseen olisi kuitenkin sisällytettävä näitä poistumia vastaava, määrältään enintään 280 miljoonan hiilidioksidiekvivalenttitonnin LULUCF-joustomahdollisuus, joka jaetaan jäsenvaltioiden kesken, lisämahdollisuutena, jota jäsenvaltiot voivat tarvittaessa hyödyntää sitoumustensa noudattamiseksi. Kokonaismäärässä ja sen jakautumisessa jäsenvaltioiden kesken olisi otettava huomioon maatalouden ja maankäytön alan alhaisempi hillitsemispotentiaali sekä kyseisen alan asianmukainen panos kasvihuonekaasujen hillitsemiseen ja sidontaan. Lisäksi tämän asetuksen mukaisten vuotuisien päästökiintiöiden vapaaehtoisten poistojen olisi mahdollistettava se, että tällaiset määrät voidaan ottaa huomioon arvioitaessa sitä, noudattavatko jäsenvaltiot asetuksen (EU) 2018/841 vaatimuksia.
- (23) Komissio esitti 30 päivänä marraskuuta 2016 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi energiaunionin hallinnosta, jäljempänä 'hallintoehdotus', jossa jäsenvaltioiden edellytetään laativan yhdenmukaiset kansalliset energia- ja ilmastosuunnitelmat energiaunionin kaikkia viittä keskeistä ulottuvuutta koskevan energia- ja ilmasto-politiikkojen strategisen suunnittelun yhteydessä. Hallintoehdotuksen mukaan kauden 2021–2030 kattavilla kansallisilla suunnitelmissa on tarkoitus olla keskeinen merkitys jäsenvaltioiden suunnittelussa, joka koskee sitä, miten ne noudattavat tätä asetusta ja asetusta (EU) 2018/841. Tätä varten jäsenvaltioiden on esitettävä politiikat ja toimenpiteet, joilla täytetään tämän asetuksen ja asetuksen (EU) 2018/841 mukaiset velvoitteet pitäen silmällä pitkän aikavälin tavoitetta saavuttaa kasvihuonekaasupäästöjen ja poistumien välinen tasapaino Pariisin sopimuksen mukaisesti. Näiden suunnitelmien tarkoituksena on myös arvioida suunniteltujen politiikkojen ja toimenpiteiden vaikutuksia tavoitteiden saavuttamiseksi. Hallintoehdotuksen mukaan komission olisi voitava esittää kansallisten suunnitelmien luonnoksia koskevissa suosituksissaan, kuinka asianmukaisena se pitää tavoitteellisuuden tasoa sekä politiikkojen ja toimenpiteiden myöhempää täytäntöönpanoa. LULUCF-joustomahdollisuuden mahdollinen käyttö tämän asetuksen noudattamiseksi olisi otettava huomioon laadittaessa kyseisiä suunnitelmia.
- (24) Euroopan ympäristökeskus pyrkii tukemaan kestävästä kehityksestä ja edistämään ympäristön tilan merkittävää ja mitattavissa olevaa parantamista tarjoamalla oikea-aikaista, kohdennettua, merkityksellistä ja luotettavaa tietoa päätöksentekijöille, julkisille laitoksille ja yleisölle. Euroopan ympäristökeskuksen olisi avustettava komissiota tarvittaessa vuosittaisen työohjelmansa mukaisesti.
- (25) Jos soveltamisalaa tehdään direktiivin 2003/87/EY 11, 24, 24 a ja 27 artiklan mukaisia mukautuksia, olisi vastaavasti mukautettava niiden kasvihuonekaasupäästöjen enimmäismäärää, jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaa. Näin ollen jos jäsenvaltiot sisällyttävät tästä asetuksesta johtuviin tavoitteisiinsa kasvihuonekaasujen lisäpäästöjä, jotka ovat peräisin direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaa aiemmin kuuluneista laitoksista, kyseisten jäsenvaltioiden olisi pantava täytäntöön lisäpolitiikkoja ja -toimenpiteitä tämän asetuksen soveltamisalaa kuuluvilla aloilla kyseisten kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi.
- (26) Jotta otettaisiin huomioon niiden jäsenvaltioiden vuodesta 2013 toteuttamat aiemmat toimet, joiden BKT asukasta kohti oli alle unionin keskiarvon vuonna 2013, on asianmukaista ottaa käyttöön erityinen rajoitettu turvavaranto, joka vastaa enintään 105:tä miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnia, samalla kun säilytetään tämän asetuksen tinkimättömyys ympäristötavoitteiden osalta sekä kannustimet jäsenvaltioiden toimille, jotka ylittävät tämän asetuksen mukaiset vähimmäispanokset. Turvavarannon olisi hyödytettävä jäsenvaltioita, joiden BKT asukasta kohti oli alle unionin keskiarvon vuonna 2013, joiden kasvihuonekaasupäästöt ovat alhaisemmat kuin niiden vuosien 2013–2020 päästökiintiöt ja joilla on ongelmia saavuttaa vuoden 2030 kasvihuonekaasujen päästötavoitettaan huolimatta muiden tässä asetuksessa säädettyjen joustomahdollisuuksien käyttämisestä. Tämän suuruinen turvavaranto kattaisi merkittävän osan asianomaisten jäsenvaltioiden ennakkoidusta kokonaisvajasta kaudella 2021–2030

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/841, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä vuoteen 2030 ulottuviin ilmastojen ja energiapolitiikan puitteisiin sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 ja päätöksen N:o 529/2013/EU muuttamisesta (ks. tämän virallisen lehden s. 1).

ilman lisäpolitiikkoja samalla kun säilytetään kannustimet lisätoimille. Turvavarannon olisi oltava kyseisten jäsenvaltioiden käytettävissä vuonna 2032 tietyin edellytyksin ja edellyttäen, että sen käyttö ei vaaranna kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä 30 prosentilla vuoteen 2030 mennessä koskevan unionin tavoitteen saavuttamista tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla.

- (27) Jotta voitaisiin ottaa huomioon asetukseen (EU) 2018/841 liittyvä kehitys sekä varmistaa tämän asetuksen mukainen tarkka tilinpito, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä maankäyttöön liittyvien tilinpitoluokkien hoidettu metsämaa ja hoidetut kosteikot käytön sallimisesta LULUCF-joustomahdollisuuden mukaisesti sekä tämän asetuksen mukaisten tapahtumien tilinpidosta, mukaan lukien joustomahdollisuuksien käyttö, vaatimustenmukaisuustarkastusten soveltaminen ja turvavarannon täsmällinen toiminta, asetuksen (EU) N:o 525/2013 10 artiklalla perustetun rekisterin, jäljempänä 'unionin rekisteri', avulla. Yleisöllä olisi oltava pääsy tämän asetuksen mukaista tilinpitoa koskeviin tietoihin. Tarvittavat tilinpitosäännökset olisi koottava yhteen säädökseen, jossa yhdistyvät asetuksen (EU) N:o 525/2013, asetuksen (EU) 2018/841, tämän asetuksen ja direktiivin 2003/87/EY mukaiset tilinpitosäännökset. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa⁽¹⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, on erityisen tärkeää, että Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille ja että Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (28) Tätä asetusta olisi sen yleisen toimivuuden arvioimiseksi tarkasteltava uudelleen vuonna 2024 ja sen jälkeen viiden vuoden välein, erityisesti pitäen silmällä tarvetta tiukentaa unionin politiikkoja ja toimenpiteitä. Tarkastelussa olisi otettava huomioon muun muassa muuttuvat kansalliset olosuhteet sekä Pariisin sopimuksen mukaisten UNFCCC:n puitteissa käytävän vuoden 2018 taustoittavan vuoropuhelun, jäljempänä 'Talanoa-vuoropuhelu', ja maailmanlaajuisen tilannekatsauksen tulokset. Osana tarkastelua olisi otettava huomioon myös vuotuisten päästökiiintiöiden tarjonnan ja kysynnän välinen tasapaino tässä asetuksessa säädettyjen velvoitteiden asianmukaisuuden varmistamiseksi. Komission olisi lisäksi arvioitava viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2019 Talanoa-vuoropuhelun tuloksia asetuksen (EU) N:o 525/2013 mukaisen säännöllisen raportointinsa osana. Vuoden 2030 jälkeistä aikaa koskevan tarkastelun olisi oltava Pariisin sopimuksen nojalla vahvistettujen pitkän aikavälin tavoitteiden ja sitoumusten mukainen, ja tätä varten siinä olisi otettava huomioon edistyminen ajan kuluessa.
- (29) Jotta kasvihuonekaasupäästöjen ja muiden tietojen, jotka ovat tarpeen jäsenvaltion vuotuisten päästökiiintiötavoitteiden saavuttamisen arvioimiseksi, raportointi ja todentaminen olisi tehokasta, avointa ja kustannustehokasta, tässä asetuksessa säädetty vuotuista raportointia ja arviointia koskevat vaatimukset olisi sisällytettävä asetuksen (EU) N:o 525/2013 asianmukaisiin artikloihin. Kyseisessä asetuksessa olisi myös varmistettava, että jäsenvaltioiden edistymistä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisessä arvioidaan jatkossakin vuosittain ottaen huomioon unionin politiikoissa ja toimenpiteissä tapahtunut kehitys ja jäsenvaltioiden toimittamat tiedot. Arvioinnin olisi sisällettävä joka toinen vuosi ennuste siitä, miten unioni edistyy vähennystavoitteidensa saavuttamisessa ja jäsenvaltiot velvoitteidensa täyttämässä. Vähennysten soveltaminen olisi kuitenkin otettava huomioon vain viiden vuoden välein, jotta asetuksen (EU) 2018/841 mukainen metsitetystä maasta, maasta, jolta metsä on hävitetty, hoidetusta viljelymaasta ja hoidetuista niityistä peräisin oleva mahdollinen osuus voidaan huomioida. Tämä ei kuitenkaan vaikuta komission velvollisuuteen varmistaa, että jäsenvaltiot noudattavat tästä asetuksesta johtuvia velvoitteitaan, eikä komission valtaan käynnistää rikkomusmenettelyjä tätä varten.
- (30) Asetus (EU) N:o 525/2013 olisi sen vuoksi muutettava.
- (31) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, erityisesti tavoitetta vahvistaa jäsenvaltioiden velvoitteet niiden vähimmäisosuuksista kaudelle 2021–2030 siihen, että täytetään unionin tavoite vähentää sen kasvihuonekaasupäästöjä ja edistetään Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamista, vaan ne voidaan niiden laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

⁽¹⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

(32) Tämä asetus ei estä tiukempia kansallisia tavoitteita,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan jäsenvaltioiden veloitteet niiden vähimmäisosuuksista kaudelle 2021–2030 siihen, että täytetään unionin tavoite vähentää sen kasvihuonekaasupäästöjä 30 prosentilla vuoden 2005 tasoihin verrattuna viimeistään vuonna 2030 tämän asetuksen 2 artiklan soveltamisalaan kuuluvilla aloilla ja edistetään Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamista. Tässä asetuksessa vahvistetaan myös säännöt vuotuisen päästökiintiöiden määrittämiseksi ja sen arvioimiseksi, kuinka jäsenvaltiot etenevät vähimmäisosuuksia koskevien tavoitteidensa saavuttamisessa.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan IPCC:n lähdeluokista energia, teollisuuden prosessit ja tuotteiden käyttö, maatalous ja jätteet peräisin oleviin asetuksen (EU) N:o 525/2013 nojalla määriteltyihin kasvihuonekaasupäästöihin, lukuun ottamatta direktiivin 2003/87/EY liitteessä I luetelluista toiminnoista aiheutuvia kasvihuonekaasupäästöjä.
2. Tätä asetusta ei sovelleta asetuksen (EU) 2018/841 soveltamisalaan kuuluviin kasvihuonekaasujen päästöihin ja poistumiin, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän asetuksen 7 artiklan ja 9 artiklan 2 kohdan soveltamista.
3. Tässä asetuksessa hiilidioksidipäästöjä IPCC:n lähdeluokasta "1.A.3.A siviili-ilmailu" pidetään nollana.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) 'kasvihuonekaasupäästöillä' hiilidioksidin (CO₂), metaanin (CH₄), typpioksiduulin (N₂O), fluorattujen hiilivetyjen (HFC-yhdisteet), perfluorattujen hiilivetyjen (PFC-yhdisteet), typpitrifluoridin (NF₃) ja rikkiheksafluoridin (SF₆) hiilidioksidiekvivalenttioneina ilmoitettuja päästöjä, jotka on määritetty asetuksen (EU) N:o 525/2013 nojalla ja jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan;
- 2) 'vuotuisilla päästökiintiöillä' kunakin vuonna sallittujen kasvihuonekaasupäästöjen enimmäismäärää kaudella 2021–2030 4 artiklan 3 kohdan ja 10 artiklan mukaisesti;
- 3) 'EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeudella' 'päästöoikeutta' sellaisena kuin se määritellään direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan a alakohdassa.

4 artikla

Vuotuiset päästötasot kaudella 2021–2030

1. Kunkin jäsenvaltion on viimeistään vuonna 2030 oltava saanut kasvihuonekaasupäästönsä vähennetyksi vähintään kyseiselle jäsenvaltiolle tämän artiklan 3 kohdan nojalla määritetyllä, liitteessä I asetetulla prosenttiosuudella suhteessa sen kasvihuonekaasupäästöihin vuonna 2005.
2. Jollei tämän asetuksen 5, 6 ja 7 artiklan joustomahdollisuuksista ja tämän asetuksen 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuista mukautuksista muuta johdu ja ottaen huomioon mahdolliset päätöksen N:o 406/2009/EY 7 artiklan soveltamisen seurauksena saatavat vähennykset, jokaisen jäsenvaltion on varmistettava, että sen vuotuiset kasvihuonekaasupäästöt vuosina 2021–2029 eivät ylitä rajaa, joka on määritelty lineaarisen kehityspolun pohjalta alkaen sen keskimääräisistä kasvihuonekaasupäästöistä vuosina 2016, 2017 ja 2018 määritettyinä tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti ja päättyen vuonna 2030 kyseiselle jäsenvaltiolle tämän asetuksen liitteessä I määritettyyn rajaan. Jäsenvaltion lineaarinen kehityspolku alkaa joko viidestä kahdestoistaosasta etäisyydestä vuodesta 2019 vuoteen 2020 tai vuodesta 2020 sen perusteella, kumpi johtaa pienempään kiintiöön kyseiselle jäsenvaltiolle.
3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joissa vahvistetaan vuotuiset päästökiintiöt vuosille 2021–2030 hiilidioksidiekvivalenttioneina tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa esitetyn mukaisesti. Kyseisiä täytäntöönpanosäädöksiä varten komissio tarkastelee perusteellisesti jäsenvaltioiden asetuksen (EU) N:o 525/2013 7 artiklan mukaisesti toimittamia uusia kansallisia inventaariotietoja vuoden 2005 ja vuosien 2016–2018 osalta.

Kyseisissä täytäntöönpanosäädöksissä on myös esitettävä arvo kunkin jäsenvaltion vuoden 2005 kasvihuonekaasupäästöille, jota käytetään määrittämään 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut vuotuiset päästökaupat.

4. Kyseisissä täytäntöönpanosäädöksissä ilmoitetaan myös jäsenvaltioiden 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoittamien prosentiosuuksien perusteella kokonaismäärät, jotka voidaan ottaa huomioon jäsenvaltion 9 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi vuosina 2021–2030. Jos kaikkien jäsenvaltioiden kokonaismäärät lasketaan yhteen ja summa on suurempi kuin 100 miljoonaa, yksittäisten jäsenvaltioiden kokonaismääriä pienennetään suhteutusti siten, että kokonaissumma ei ylitä.

5. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 14 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5 artikla

Joustomahdollisuudet talletuksen, lainauksen ja siirron keinoin

1. Vuosina 2021–2025 jäsenvaltio voi ottaa lainaksi määrän, joka on enintään 10 prosenttia sen seuraavan vuoden vuotuisesta päästökaupasta.

2. Vuosina 2026–2029 jäsenvaltio voi ottaa lainaksi määrän, joka on enintään viisi prosenttia sen seuraavan vuoden vuotuisesta päästökaupasta.

3. Jos jäsenvaltion tietyn vuoden kasvihuonekaasupäästöt ovat sen kyseisen vuoden vuotuista päästökaupasta pienemmät, se voi tässä artiklassa ja 6 artiklassa tarkoitettujen joustomahdollisuuksien käytön huomioon ottaen:

a) vuoden 2021 osalta tallettaa kyseisen yli jääneen osan vuotuisesta päästökaupastaan seuraavia vuosia varten, vuoteen 2030 asti; ja

b) vuosien 2022–2029 osalta tallettaa kyseisen yli jääneen osan vuotuisesta päästökaupastaan enintään 30 prosenttiin saakka kyseisen vuoden vuotuisesta päästökaupastaan seuraavia vuosia varten, vuoteen 2030 asti.

4. Jäsenvaltio voi siirtää tietyn vuoden vuotuisesta päästökaupastaan toisille jäsenvaltioille enintään viisi prosenttia vuosien 2021–2025 osalta ja enintään 10 prosenttia vuosien 2026–2030 osalta. Vastaanottava jäsenvaltio voi käyttää tämän määrän 9 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi kyseisenä vuonna tai seuraavina vuosina vuoteen 2030 asti.

5. Jos jäsenvaltion tietyn vuoden tarkistetut kasvihuonekaasupäästöt ovat sen kyseisen vuoden vuotuista päästökaupasta pienemmät, se voi tämän artiklan 1–4 kohdassa ja 6 artiklassa tarkoitettujen joustomahdollisuuksien käytön huomioon ottaen siirtää kyseisen yli jääneen osan vuotuisesta päästökaupastaan toisille jäsenvaltioille. Vastaanottava jäsenvaltio voi käyttää tämän määrän 9 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi kyseisenä vuonna tai seuraavina vuosina vuoteen 2030 asti.

6. Jäsenvaltiot voivat käyttää 4 ja 5 kohdan mukaisista vuotuisten päästökaupatulojen siirroista saadut tulot ilmastonmuutoksen torjumiseen unionissa tai kolmansissa maissa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän kohdan nojalla toteuttamistaan toimista.

7. Edellä olevien 4 ja 5 kohdan mukaiset vuotuisten päästökaupatulojen siirrot voivat olla seurausta kasvihuonekaasujen hillitsemistä koskevasta hankkeesta tai ohjelmasta, joka toteutetaan myyvässä jäsenvaltiossa ja jonka rahoittaa vastaanottava jäsenvaltio, edellyttäen että vältetään kaksinkertainen laskenta ja varmistetaan jäljitettävyyttä.

8. Jäsenvaltiot voivat ilman mitään määrällistä rajoitusta ja edellyttäen, että vältetään kaksinkertainen laskenta, käyttää tämän asetuksen 9 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi hyvityksiä, jotka ovat peräisin direktiivin 2003/87/EY 24 a artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnettyistä hankkeista.

6 artikla

Tiettyjen jäsenvaltioiden joustomahdollisuus EU:n päästökaupajärjestelmän päästöoikeuksien vähentämisen seurauksena

1. Tämän asetuksen liitteessä II luetelluilla jäsenvaltioilla on tämän asetuksen mukaisten velvoitteidensa täyttämiseksi mahdollisuus mitätöidä rajallinen määrä EU:n päästökaupajärjestelmän päästöoikeuksia; mitätöintien yhteenlaskettu määrä voi olla enintään 100 miljoonaa EU:n päästökaupajärjestelmän mukaista päästöoikeutta. Kyseinen mitätöinti on tehtävä direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan mukaisista kyseisen jäsenvaltion huutokaupamääristä.

2. Tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti huomioon otettuja EU:n päästökaupajärjestelmän päästöoikeuksia pidetään päätöksen (EU) 2015/1814 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina liikkeeseen laskettuina EU:n päästökaupajärjestelmän päästöoikeuksina.

Komissio harkitsee kyseisen päätöksen 3 artiklan mukaisessa ensimmäisessä uudelleentarkastelussaan, pidetäänkö tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tilinpito voimassa.

3. Liitteessä II lueteltujen jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019, aikovatko ne 9 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi hyödyntää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien rajoitettua mitätöintimahdollisuutta liitteessä II kullekin kyseiselle jäsenvaltiolle kauden 2021–2030 kullekin vuodelle vahvistettuun prosenttiosuuteen saakka.

Liitteessä II luetellut jäsenvaltiot voivat päättää tarkistaa ilmoitettua prosenttiosuutta alaspäin yhden kerran vuonna 2024 ja yhden kerran vuonna 2027. Tällaisessa tapauksessa kyseisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä komissiolle tapauksen mukaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 tai viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2027.

4. Direktiivin 2003/87/EY 20 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetyn keskusvalvojan, jäljempänä 'keskusvalvoja', on jäsenvaltion pyynnöstä otettava huomioon jokin määrä tämän asetuksen 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti määritettyyn kokonaismäärään saakka kyseisen jäsenvaltion tämän asetuksen 9 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi. Kymmenys tämän asetuksen 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti määritetystä EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien kokonaismäärästä mitätöidään direktiivin 2003/87/EY 12 artiklan 4 kohdan mukaisesti kauden 2021–2030 jokaiselta vuodelta kyseisen jäsenvaltion osalta.

5. Jos jäsenvaltio on tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoittanut komissiolle päätöksestään tarkistaa aiemmin ilmoitettua prosenttiosuutta alaspäin, vastaavasti vähäisempi määrä EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksia mitätöidään kyseisen jäsenvaltion osalta jokaiselta vuodelta kaudella 2026–2030 tai kaudella 2028–2030 kullakin erikseen.

7 artikla

LULUCF:sta peräisin olevien nettopoistumien lisäkäyttö 280 miljoonaan asti

1. Jos jäsenvaltion kasvihuonekaasupäästöt ylittävät sen tietyn vuoden vuotuiset päästökiintiöt, mukaan lukien mahdolliset tämän asetuksen 5 artiklan 3 kohdan nojalla talletetut vuotuiset päästökiintiöt, asetuksen (EU) 2018/841 2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetun metsitetyn maan, maan, metsäkatoalueen, hoidetun viljelymaan, hoidettujen ruohikkoalueiden ja, jollei tämän artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyistä delegoiduista säädöksistä muuta johdu, maankäyttöön liittyvistä tilinpitoluokista hoidettu metsämaa ja hoidetut kosteikot yhteensä peräisin olevien kokonaisnettopoistumien ja kokonaisnettopäästöjen summaa vastaava määrä voidaan ottaa huomioon kyseisen jäsenvaltion tämän asetuksen 9 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi kyseisen vuoden osalta edellyttäen, että

- a) kauden 2021–2030 kaikilta vuosilta kyseisen jäsenvaltion osalta huomioon otettu kumulatiivinen määrä ei ylitä tämän asetuksen liitteessä III kyseiselle jäsenvaltiolle asetettua kokonaisnettopoistumien enimmäismäärää;
- b) kyseinen määrä ylittää asetuksen (EU) 2018/841 4 artiklassa kyseiselle jäsenvaltiolle asetetut vaatimukset;
- c) kyseisen jäsenvaltion muilta jäsenvaltioilta asetuksen (EU) 2018/841 nojalla vastaanottamien nettopoistumien määrä ei ole suurempi kuin sen muille jäsenvaltioille siirtämien nettopoistumien määrä;
- d) jäsenvaltio on noudattanut asetusta (EU) 2018/841; ja
- e) jäsenvaltio on toimittanut kuvauksen tämän kohdan nojalla käytettävissä olevan joustomahdollisuuden aiotusta käytöstä asetuksen (EU) N:o 525/2013 7 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

2. Komissio antaa delegoituja säädöksiä tämän asetuksen 13 artiklan mukaisesti liitteen III otsikon muuttamiseksi maankäyttöön liittyvien tilinpitoluokkien osalta, jotta voidaan

- a) ottaa huomioon maankäyttöön liittyvän tilinpitoluokan hoidettu metsämaa vaikutus samalla kun otetaan huomioon tämän asetuksen liitteessä III tarkoitetut kunkin jäsenvaltion kokonaisnettopoistumien enimmäismäärät, kun metsän vertailutasojen määrittämistä koskevat delegoidut säädökset hyväksytään asetuksen (EU) 2018/841 8 artiklan 8 tai 9 kohdan mukaisesti; ja
- b) ottaa huomioon maankäyttöön liittyvän tilinpitoluokan hoidetut kosteikot vaikutus samalla kun otetaan huomioon tämän asetuksen liitteessä III tarkoitetut kunkin jäsenvaltion kokonaispoistumien enimmäismäärät, kun kaikkien jäsenvaltioiden edellytetään pitävän tiliä tästä luokasta asetuksen (EU) 2018/841 mukaisesti.

8 artikla

Korjaavat toimet

1. Jos komissio toteaa asetuksen (EU) N:o 525/2013 21 artiklan mukaisessa vuotuisessa arvioinnissaan ja ottaen huomioon tämän asetuksen 5, 6 ja 7 artiklassa tarkoitettujen joustomahdollisuuksien aiotun käytön, että jäsenvaltion edistyminen tämän asetuksen 4 artiklan mukaisten velvoitteidensa täyttämiseksi ei ole ollut riittävää, kyseisen jäsenvaltion on kolmen kuukauden kuluessa toimitettava komissiolle korjaava toimintasuunnitelma, joka sisältää
 - a) lisätoimet, jotka jäsenvaltio toteuttaa tämän asetuksen 4 artiklan mukaisten velvoitteidensa täyttämiseksi, kansallisten politiikkojen ja toimenpiteiden ja unionin toimien täytäntöönpanon avulla;
 - b) näiden toimien tiukan toteuttamisaikataulun, joka mahdollistaa täytäntöönpanon vuosittaisen edistymisen arvioinnin.
2. Euroopan ympäristökeskus avustaa komissiota tällaisten korjaavien toimintasuunnitelmien arvioinnissa vuosittaisen työohjelmansa mukaisesti.
3. Komissio voi antaa lausunnon 1 kohdan mukaisesti toimitettujen korjaavien toimintasuunnitelmien toteutettavuudesta ja tekee tässä tapauksessa niin neljän kuukauden kuluessa tällaisten suunnitelmien vastaanottamisesta. Kyseessä olevan jäsenvaltion on otettava komission lausunto tarkoin huomioon, ja se voi tarkistaa korjaavaa toimintasuunnitelmaansa vastaavasti.

9 artikla

Vaatimustenmukaisuuden tarkastaminen

1. Jos jäsenvaltion tarkistetut kasvihuonekaasupäästöt ylittävät vuosina 2027 ja 2032 sen vuotuisen päästökiintiön minkä tahansa vuoden osalta kyseessä olevana kautena ottaen huomioon tämän artiklan 2 kohdan sekä 5, 6 ja 7 artiklan nojalla käytetyt joustomahdollisuudet, sovelletaan seuraavia toimenpiteitä:
 - a) jäsenvaltion seuraavan vuoden kasvihuonekaasujen päästölukuun lisätään näitä ylimääräisiä kasvihuonekaasupäästöjä vastaava määrä hiilidioksidiekvivalenttitonneina kerrottuna kertoimella 1,08 12 artiklan nojalla hyväksytyjen toimenpiteiden mukaisesti; ja
 - b) jäsenvaltiota kielletään väliaikaisesti siirtämästä vuotuisen päästökiintiönsä osia toiselle jäsenvaltiolle, kunnes se täyttää 4 artiklan vaatimukset.

Keskusvalvojan on merkittävä ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu kielto unionin rekisteriin.

2. Jos asetuksen (EU) 2018/841 4 artiklassa tarkoitetut jäsenvaltion kasvihuonekaasupäästöt ylittävät joko kaudella 2021–2025 tai kaudella 2026–2030 sen poistumat, jotka on määritetty mainitun asetuksen 12 artiklan mukaisesti, keskusvalvoja vähentää kyseisen jäsenvaltion vuotuisista päästökiintiöistä asianomaisten vuosien osalta näitä ylimääräisiä kasvihuonekaasupäästöjä vastaavan määrän hiilidioksidiekvivalenttitonneina.

10 artikla

Mukautukset

1. Komissio mukauttaa tämän asetuksen 4 artiklassa tarkoitettuja kunkin jäsenvaltion vuotuisia päästökiintiöitä, jotta niissä voitaisiin ottaa huomioon
 - a) mukautukset direktiivin 2003/87/EY 11 artiklan nojalla myönnettyjen EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien määrään sen seurauksena, että mainitun direktiivin soveltamisalaan kuuluvia lähteitä on muutettu, kyseisen direktiivin nojalla hyväksytyjen, kauden 2008–2012 kansallisten jakosuunnitelmien lopullista hyväksymistä koskevien komission päätösten mukaisesti;
 - b) mukautukset direktiivin 2003/87/EY 24 artiklan nojalla myönnettyjen EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien tai direktiivin 2003/87/EY 24 a artiklan nojalla myönnettyjen hyvitysten määrään ottaen huomioon jäsenvaltioiden kasvihuonekaasujen päästövähennykset; ja
 - c) mukautukset sellaisten kasvihuonekaasupäästöjen EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien määrään, jotka aiheutuvat direktiivin 2003/87/EY 27 artiklan mukaisesti EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle jätetyistä laitokista ajalta, jolloin ne ovat olleet järjestelmän ulkopuolella.

2. Liitteeseen IV sisältyvä määrä lisätään kunkin kyseisessä liitteessä tarkoitetun jäsenvaltion vuoden 2021 vuosittaiseen päästökiintiöön.
3. Komissio julkaisee näiden mukautusten tuloksena saadut määrät.

11 artikla

Turvavaranto

1. Unionin rekisteriin perustetaan turvavaranto, joka vastaa enintään 105:tä miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnia, edellyttäen, että 1 artiklassa tarkoitettu unionin tavoite täyttyy. Turvavaranto on käytettävissä 5, 6 ja 7 artiklassa säädettyjen joustomahdollisuuksien lisäksi.
2. Jäsenvaltio voi käyttää turvavarantoa edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) sen BKT asukasta kohti markkinahintoina vuonna 2013, sellaisena kuin Eurostat sen julkaisi huhtikuussa 2016, oli alle unionin keskiarvon;
 - b) sen kumulatiiviset kasvihuonekaasupäästöt vuosina 2013–2020 tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla ovat alle sen kumulatiivisten vuotuisten päästökiintiöiden vuosina 2013–2020; ja
 - c) sen kasvihuonekaasupäästöt ylittävät sen vuotuiset päästökiintiöt kaudella 2026–2030, vaikka se
 - i) on käyttänyt kaikki 5 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaiset joustomahdollisuudet;
 - ii) on käyttänyt suurimmassa mahdollisessa määrin 7 artiklan mukaiset nettopoistumat vaikka kyseinen määrä ei saavutakaan liitteessä III vahvistettua tasoa; ja
 - iii) ei ole tehnyt nettosiirtoja muille jäsenvaltioille 5 artiklan nojalla.
3. Jäsenvaltio, joka täyttää tämän artiklan 2 kohdassa asetetut edellytykset, saa turvavarannosta enintään vajettaan vastaavan ylimääräisen määrän käytettäväksi 9 artiklassa tarkoitettujen vaatimustenmukaisuusvelvoitteen täyttämiseksi. Kyseinen määrä saa olla korkeintaan 20 prosenttia sen kaudella 2013–2020 käyttämättä jääneiden päästökiintiöiden kokonaismäärästä.

Jos kaikkien tämän artiklan 2 kohdassa asetetut edellytykset täyttävien jäsenvaltioiden saama yhteenlaskettu määrä ylittää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun rajan, kaikkien näiden yksittäisten jäsenvaltioiden saamaa määrää vähennetään suhteutetusti.

4. Turvavarannossa 3 kohdan ensimmäisessä alakohdan mukaisen jakamisen jälkeen jäljellä oleva määrä jaetaan kyseisessä alakohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden kesken suhteessa niiden jäljellä olevaan vajeeseen, mutta ei ylittäen sitä. Kukin näistä jäsenvaltioista voi saada tämän määrän kyseisessä alakohdassa tarkoitetun prosenttiosuuden lisäksi.
5. Sen jälkeen, kun asetuksen (EU) N:o 525/2013 19 artiklassa tarkoitettu tarkastus on saatettu päätökseen vuoden 2020 osalta, komissio julkaisee kunkin tämän artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen jäsenvaltion osalta tämän artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen määrät, jotka ovat korkeintaan 20 prosenttia kaudella 2013–2020 käyttämättä jääneiden päästökiintiöiden kokonaismäärästä.

12 artikla

Rekisteri

1. Komissio antaa delegeoituja säädöksiä 13 artiklan mukaisesti tämän asetuksen täydentämiseksi varmistaakseen tämän asetuksen mukaisen tarkan tilinpidon unionin rekisterin avulla seuraavien osalta:
 - a) vuotuiset päästökiintiöt;
 - b) 5, 6 ja 7 artiklan nojalla käytetyt joustomahdollisuudet;
 - c) 9 artiklan mukainen vaatimustenmukaisuuden tarkastaminen;
 - d) 10 artiklan mukaiset mukautukset; ja
 - e) 11 artiklan mukainen turvavaranto.

2. Keskusvalvojan on tarkastettava automaattisesti jokainen tämän asetuksen mukainen unionin rekisterin tapahtuma ja tarvittaessa estettävä tapahtumia varmistaaakseen, ettei sääntöjenvastaisuuksia esiinny.
3. Yleisöllä on oltava pääsy 1 kohdan a–e alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin.

13 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 9 päivästä heinäkuuta 2018 viiden vuoden ajaksi 7 artiklan 2 kohdassa ja 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 7 artiklan 2 kohdassa ja 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä 7 artiklan 2 kohdan ja 12 artiklan 1 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

14 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksella (EU) N:o 525/2013 perustettu ilmastonmuutoskomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

15 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Tätä asetusta tarkastellaan uudelleen ottaen huomioon muun muassa muuttuvat kansalliset olosuhteet, tapa jolla kaikki talouden alat edistävät kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä, kansainvälinen kehitys ja toteutetut pyrkimykset saavuttaa Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin tavoitteet.
2. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kuuden kuukauden kuluessa kustakin Pariisin sopimuksen 14 artiklan nojalla hyväksytystä maailmanlaajuisesta tilannekatsauksesta kertomuksen tämän asetuksen toiminnasta, mukaan lukien vuotuisten päästökiintiöiden tarjonnan ja kysynnän välinen tasapaino, sekä siitä, miten asetus edistää unionin kokonaistavoitetta kasvihuonekaasujen vähentämiseksi vuoteen 2030 mennessä ja siitä, miten asetus edistää Pariisin sopimuksen tavoitteita, erityisesti ottaen huomioon tarve uusille unionin politiikoille ja toimenpiteille pitäen silmällä tarvittavia kasvihuonekaasujen vähennyksiä unionissa ja sen jäsenvaltioissa, mukaan lukien vuoden 2030 jälkeiset puitteet, ja voi tarvittaessa tehdä ehdotuksia.

Kyseisissä kertomuksissa on otettava huomioon strategiat, jotka on laadittu asetuksen (EU) N:o 525/2013 4 artiklan mukaisesti unionin pitkän aikavälin strategian laatimisen edistämiseksi.

16 artikla

Asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 525/2013 seuraavasti:

1) muutetaan 7 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) lisätään alakohta seuraavasti:

”aa) vuodesta 2023 alkaen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/842 (*) 2 artiklassa tarkoitettut ihmisen toiminnan aiheuttamat kasvihuonekaasupäästönsä vuodelta X-2 UNFCCC:n raportointivaatimusten mukaisesti;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/842, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, sitovista vuotuisista kasvihuonekaasujen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030, joilla edistetään ilmastotoimia Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi, sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 26).”;

b) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”jäsenvaltioiden on vuosittaisissa kertomuksissaan ilmoitettava komissiolle aikomuksistaan käyttää asetuksen (EU) 2018/842 5 artiklan 4 ja 5 kohdassa ja 7 artiklassa tarkoitettuja joustomahdollisuuksia sekä kyseisen asetuksen 5 artiklan 6 kohdan mukaisesta tulojen käytöstä. Komission on kolmen kuukauden kuluessa näiden tietojen vastaanottamisesta jäsenvaltioilta saatettava tiedot tämän asetuksen 26 artiklassa tarkoitettujen komitean saataville.”;

2) lisätään 13 artiklan 1 kohdan c alakohtaan alakohta seuraavasti:

”ix) vuodesta 2023 alkaen tiedot kansallisista politiikoista ja toimenpiteistä, jotka on toteutettu asetuksen (EU) 2018/842 mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi, sekä tiedot suunnitelluista kansallisista lisäpolitiikoista ja -toimenpiteistä, joilla pyritään rajoittamaan kasvihuonekaasupäästöjä enemmän kuin jäsenvaltion mainitun asetuksen mukaiset velvoitteet edellyttävät.”

3) lisätään 14 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”f) vuodesta 2023 alkaen ennusteet kaikista kasvihuonekaasuista sekä erilliset arviot ennakoituista kasvihuonekaasupäästöistä asetuksen (EU) 2018/842 ja direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvien päästölähteiden osalta.”;

4) lisätään 21 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”c) asetuksen (EU) 2018/842 4 artiklassa asetetut velvoitteet. Arvioinnissa otetaan huomioon unionin politiikoissa ja toimenpiteissä tapahtunut kehitys sekä jäsenvaltioiden toimittamat tiedot. Arviointi sisältää joka toinen vuosi myös ennusteen siitä, miten unioni edistyy Pariisin sopimuksen mukaisen kansallisesti määritellyn osuutensa ja siihen sisältyvän koko talouden laajuisia kasvihuonekaasujen päästövähennyksiä koskevan unionin sitoumuksen täytäntöönpanossa ja jäsenvaltiot kyseisen asetuksen mukaisten velvoitteidensa täyttämässä.”

17 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 30 päivänä toukokuuta 2018

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. PAVLOVA

LIITE I

JÄSENVALTIOIDEN KASVIHUONEKAASUPÄÄSTÖJEN VÄHENNYKSET 4 ARTIKLAN 1 KOHDAN NOJALLA

	Jäsenvaltioiden kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset vuonna 2030 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritettyyn vuoden 2005 tasoon verrattuna
Belgia	- 35 %
Bulgaria	- 0 %
Tšekki	- 14 %
Tanska	- 39 %
Saksa	- 38 %
Viro	- 13 %
Irlanti	- 30 %
Kreikka	- 16 %
Espanja	- 26 %
Ranska	- 37 %
Kroatia	- 7 %
Italia	- 33 %
Kypros	- 24 %
Latvia	- 6 %
Liettua	- 9 %
Luxemburg	- 40 %
Unkari	- 7 %
Malta	- 19 %
Alankomaat	- 36 %
Itävalta	- 36 %
Puola	- 7 %
Portugali	- 17 %
Romania	- 2 %
Slovenia	- 15 %
Slovakia	- 12 %
Suomi	- 39 %
Ruotsi	- 40 %
Yhdistynyt kuningaskunta	- 37 %

LIITE II

JÄSENVALTIOT, JOILLA ON VELVOITTEIDENSA TÄYTTÄMISEKSI MAHDOLLISUUS MITÄTÖIDÄ RAJALLINEN MÄÄRÄ EU:N PÄÄSTÖKAUPPAJÄRJESTELMÄN PÄÄSTÖOIKEUKSIA 6 ARTIKLAN MUKAISESTI

	Vuoden 2005 päästöjen enimmäisprosenttiosuus 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritettynä
Belgia	2 %
Tanska	2 %
Irlanti	4 %
Luxemburg	4 %
Malta	2 %
Alankomaat	2 %
Itävalta	2 %
Suomi	2 %
Ruotsi	2 %

LIITE III

METSITETYSTÄ MAASTA, MAASTA, JOLTA METSÄ ON HÄVITETTY, HOIDETUSTA VIJELYMAASTA JA HOIDETUISTA NIITYISTÄ PERÄISIN OLEVAT KOKONAISNETTOPOISTUMAT, JONKA JÄSENVALTIOT VOIVAT 7 ARTIKLAN 1 KOHDAN A ALAKOHDAN MUKAISESTI OTTAA HUOMIOON VELVOITTEIDENSA TÄYTTÄMISEKSI KAUDELLA 2021–2030

	Enimmäismäärä hiilidioksidiekvivalenttioneina ilmaistuna
Belgia	3,8
Bulgaria	4,1
Tšekki	2,6
Tanska	14,6
Saksa	22,3
Viro	0,9
Irlanti	26,8
Kreikka	6,7
Espanja	29,1
Ranska	58,2
Kroatia	0,9
Italia	11,5
Kypros	0,6
Latvia	3,1
Liettua	6,5
Luxemburg	0,25
Unkari	2,1
Malta	0,03
Alankomaat	13,4
Itävalta	2,5
Puola	21,7
Portugali	5,2
Romania	13,2
Slovenia	1,3
Slovakia	1,2
Suomi	4,5
Ruotsi	4,9
Yhdistynyt kuningaskunta	17,8
Enimmäismäärä yhteensä:	280

LIITE IV

MUKAUTUSTEN MÄÄRÄ 10 ARTIKLAN 2 KOHDAN NOJALLA

	Hiilidioksidiekvivalenttonneja
Bulgaria	1 602 912
Tšekki	4 440 079
Viro	145 944
Kroatia	1 148 708
Latvia	1 698 061
Liettua	2 165 895
Unkari	6 705 956
Malta	774 000
Puola	7 456 340
Portugali	1 655 253
Romania	10 932 743
Slovenia	178 809
Slovakia	2 160 210

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2018/843,

annettu 30 päivänä toukokuuta 2018,

rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen annetun direktiivin (EU) 2015/849 ja direktiivien 2009/138/EY ja 2013/36/EU muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849 ⁽⁴⁾ on tärkein säädös, jonka avulla ehkäistään unionin rahoitusjärjestelmän käyttöä rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen. Mainitussa direktiivissä, joka oli määrä saattaa osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2017, vahvistetaan tehokas ja kattava oikeudellinen kehys, jonka avulla puututaan rahan tai varojen keräämiseen terrorismia varten edellyttämällä, että jäsenvaltiot tunnistavat, ymmärtävät ja vähentävät rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen liittyviä riskejä.
- (2) Viimeaikaisten terrori-iskujen yhteydessä on noussut esiin uusia suuntauksia, jotka liittyvät erityisesti siihen, miten terroristiryhmät rahoittavat ja toteuttavat operaatioitaan. Eräiden nykyaikaista teknologiaa hyödyntävien palvelujen suosio vaihtoehtoisina rahoitusjärjestelminä kasvaa jatkuvasti, koska ne jäävät unionin oikeuden soveltamisalan ulkopuolelle tai hyötyvät oikeudellisia vaatimuksia koskevista poikkeuksista, jotka eivät ehkä enää ole perusteltuja. Jotta voidaan pysytellä kehittyvien suuntausten vauhdissa, käytön estämistä koskevan nykyisen kehyksen parantamiseksi ja terrorismin rahoituksen torjunnan tehostamiseksi olisi toteutettava lisätoimenpiteitä, joilla varmistetaan se, että rahoitustoimia, yhtiöitä ja muita oikeushenkilöitä sekä trusteja ja oikeudellisia järjestelyjä, joilla on vastaavanlainen rakenne tai vastaavanlaiset tehtävät kuin trusteilla, jäljempänä 'vastaavanlaiset oikeudelliset järjestelyt', koskevaa avoimuutta lisätään. On tärkeää huomata, että toteutettavien toimenpiteiden olisi oltava oikeassa suhteessa riskeihin.
- (3) Yhdistyneet kansakunnat (YK), Interpol ja Europol ovat raportoineet järjestäytyneen rikollisuuden ja terrorismin yhä läheisemmästä yhteydestä. Järjestäytyneen rikollisuuden ja terrorismin välinen kytkös sekä rikollis- ja terroristiryhmien väliset yhteydet ovat unionille kasvava turvallisuusuhka. Sen estäminen, että rahoitusjärjestelmää käytettäisiin rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, kuuluu kiinteänä osana kyseisen uhkan torjuntastrategiaan.

⁽¹⁾ EUVL C 459, 9.12.2016, s. 3.

⁽²⁾ EUVL C 34, 2.2.2017, s. 121.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 19. huhtikuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. toukokuuta 2018.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (4) Vaikka jäsenvaltioissa on viime vuosina edistytty huomattavasti rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen vastaisen toimintaryhmän (FATF) standardien hyväksymisessä ja täytäntöönpanossa sekä Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön avoimuuden edistämiseksi tekemän työn tukemisessa, unionin taloudellisen ja rahoitusympäristön yleisen avoimuuden lisääminen on selvästi tarpeen. Rahanpesua ja terrorismin rahoitusta ei voida estää tehokkaasti, ellei ympäristö hankaloita rikollisten pyrkimyksiä suojata rahavaransa läpinäkymättömien rakenteiden avulla. Unionin rahoitusjärjestelmän eheys on riippuvainen yhtiöiden ja muiden oikeushenkilöiden, trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen avoimuudesta. Tämän direktiivin tavoitteena on myös estää rahanpesua, ei yksinomaan paljastaa ja tutkia sitä. Avoimuuden lisääminen voisi toimia tehokkaana pelotteena.
- (5) Direktiivin (EU) 2015/849 tavoitteet olisi pyrittävä toteuttamaan ja kyseiseen direktiiviin tehtävien muutosten olisi oltava yhdenmukaisia niiden toimien kanssa, joita unionissa parhaillaan toteutetaan terrorismin ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi, mutta samalla tällaisissa muutoksissa olisi otettava asianmukaisesti huomioon henkilötietojen suoja koskeva perusoikeus sekä noudatettava ja sovellettava suhteellisuusperiaatetta. Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle annetussa komission tiedonannossa "Euroopan turvallisuusagenda" todettiin, että tarvitaan toimia, joilla terrorismin rahoitukseen puututaan tehokkaammalla ja kattavammalla tavalla, ja korostetaan, että soluttautumalla rahoitusmarkkinoille on mahdollista rahoittaa terrorismia. Myös Eurooppa-neuvosto korosti 17–18 päivänä joulukuuta 2015 antamissaan päätelmissä tarvetta toteuttaa kaikilla aloilla nopeasti lisätoimia terrorismin rahoittamisen torjumiseksi.
- (6) Euroopan parlamentille ja neuvostolle annetussa komission tiedonannossa "Toimintasuunnitelma terrorismin rahoituksen torjunnan vahvistamiseksi" korostetaan tarvetta mukautua uusiin uhkiin ja muuttaa direktiiviä (EU) 2015/849 vastaavasti.
- (7) Unionin toimissa olisi otettava tarkoin huomioon myös kansainvälisen tason kehitys ja sitoumukset. Tämän vuoksi olisi otettava huomioon kansainväliseen rauhaan ja turvallisuuteen kohdistuvia uhkia koskeva YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselma 2195 (2014) sekä kansainvälistä rauhaa ja turvallisuutta uhkaavia terroritekoja koskevat YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat 2199 (2015) ja 2253 (2015). Kyseiset YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat koskevat terrorismin ja kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden välisiä yhteyksiä, terroristiryhmien estämistä saamasta rahoitusta kansainvälisiltä rahoituslaitoksilta ja pakotekehyksen laajentamista kattamaan Irakin ja Levantin islamilainen valtio.
- (8) Virtuaalivaluuttojen ja fiat-valuuttojen (eli jonkin maan lailliseksi maksuvälineeksi nimettyjen metallirahojen ja seteleiden sekä sähköisen rahan, joka on hyväksytty vaihdantavälineeksi liikkeeseenlaskumaassa) välisten vaihtopalvelujen ja lompakkopalvelujen tarjoajilla ei ole unionista johtuvaa velvollisuutta tunnistaa epäilyttävää toimintaa. Näin ollen terroristiryhmät saattavat pystyä siirtämään rahaa unionin rahoitusjärjestelmään tai virtuaalivaluuttaverkostoihin salaamalla siirrot tai hyödyntämällä näiden palvelujen tietynasteista anonyymiyttä. Sen vuoksi on olennaisen tärkeää laajentaa direktiivin (EU) 2015/849 soveltamisalaa niin, että se kattaa myös virtuaalivaluuttojen ja fiat-valuuttojen välisten vaihtopalvelujen ja lompakkopalvelujen tarjoajat. Toimivaltaisten viranomaisten olisi rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa varten voitava valvoa virtuaalivaluuttojen käyttöä ilmoitusvelvollisten kautta. Tällaisella valvonnalla saataisiin aikaan tasapuolinen ja oikeasuhteinen lähestymistapa, joka turvaisi vaihtoehtoisen rahoituksen ja yhteiskunnallisen yrittäjyyden alalla saavutetun teknisen kehityksen ja pitkälle viedyn avoimuuden.
- (9) Virtuaalivaluuttojen anonyymiyttä mahdollistaa niiden väärinkäytön rikollisiin tarkoituksiin. Virtuaalivaluuttojen ja fiat-valuuttojen välisten vaihtopalvelujen ja lompakkopalvelujen tarjoajien sisällyttäminen direktiivin soveltamisalaan ei ratkaise kokonaisuudessaan virtuaalivaluuttojen avulla toteutettujen liiketoimien anonyymiyteen liittyvää ongelmaa, sillä suuri osa virtuaalivaluuttojen toimintaympäristöstä pysyy edelleen anonyyminä sen vuoksi, että käyttäjät voivat toteuttaa liiketoimia myös ilman tällaisia tarjoajia. Anonyymiyteen liittyvien riskien torjumiseksi kansallisten rahanpesun selvittelykeskusten olisi voitava hankkia tietoja, joiden avulla ne voivat yhdistää virtuaalivaluuttojen verkko-osoitteet virtuaalivaluutan omistajan henkilöllisyyteen. Lisäksi olisi selvitettävä tarkemmin mahdollisuutta antaa käyttäjien tehdä vapaaehtoinen ilmoitus nimetyille viranomaisille.

- (10) Virtuaalivaluuttoja ei pitäisi sekoittaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/110/EY⁽¹⁾ 2 artiklan 2 alakohdassa määriteltyyn sähköiseen rahaan, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2366⁽²⁾ 4 artiklan 25 alakohdassa määriteltyyn laajempaan ”varojen” käsitteeseen eikä rahalliseen arvoon, joka on tallennettu välineisiin, joille on myönnetty poikkeus direktiivin (EU) 2015/2366 3 artiklan k ja l alakohdassa, eikä pelin sisäisiin valuuttoihin, joita voidaan käyttää yksinomaan tietyssä peliympäristössä. Vaikka virtuaalivaluuttoja voidaan useasti käyttää maksuvälineenä, niitä voitaisiin myös käyttää muihin tarkoituksiin ja soveltaa laajemmin, kuten vaihdanta- tai investointivälineenä, arvon säilyttäjinä tai verkkokasinokäytössä. Tämän direktiivin tavoitteena on kattaa virtuaalivaluuttojen kaikki mahdolliset käytöt.
- (11) Paikallisvaluuttoja, joista käytetään myös nimitystä rinnakkaisvaluutat, joita käytetään rajoitetuissa verkostoissa, kuten tietyssä kaupungissa tai tietyllä alueella ja pienen käyttäjäjoukon keskuudessa, ei tulisi pitää virtuaalivaluuttoina.
- (12) Liikesuhteita tai liiketoimia, joissa on mukana suuririskisiä kolmansia maita, olisi rajoitettava, kun asianomaisten kolmansien maiden rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmissä todetaan merkittäviä puutteita, jollei riittäviä muita riskinvähentämistoimenpiteitä tai vastatoimenpiteitä sovelleta. Jäsenvaltioiden olisi vaadittava ilmoitusvelvollisia soveltamaan tehostettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä silloin, kun on kyse tällaisista suuririskisistä tapauksista ja tällaisista liikesuhteista tai liiketoimista, jotta kyseisiä riskejä voidaan hallita ja vähentää. Sen vuoksi kukin jäsenvaltio määrittää kansallisella tasolla, millaisia tehostettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä suuririskisten kolmansien maiden osalta on toteutettava. Tällaisten toistiaan poikkeavien jäsenvaltiokohtaisten menettelyjen seurauksena muodostuu heikkoja kohtia sellaisten liikesuhteiden hallinnointiin, joissa on mukana komission suuririskisiksi määrittämiä kolmansia maita. On tärkeää parantaa komission laatiman suuririskisten kolmansien maiden luettelon toimivuutta säätämällä unionin tasolla näiden maiden yhdenmukaisesta kohtelusta. Tässä yhdenmukaisessa lähestymistavassa olisi keskityttävä ensisijaisesti tehostettuihin asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskeviin toimenpiteisiin, jos tällaisia toimenpiteitä ei jo edellytetä kansallisessa lainsäädännössä. Jäsenvaltioiden olisi voitava kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti edellyttää, että ilmoitusvelvolliset soveltavat soveltuvin osin tehostettujen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden lisäksi myös muita riskinvähentämistoimenpiteitä riskiperusteisen lähestymistavan mukaisesti ja ottaen huomioon liikesuhteisiin tai liiketoimiin liittyvät erityisolosuhteet. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan alan kansainväliset järjestöt ja normeja hyväksyvät tahot voivat kehottaa soveltamaan tarvittavia vastatoimenpiteitä kansainvälisen rahoitusjärjestelmän suojelemiseksi tiettyihin maihin liittyviltä jatkuvilta ja merkittäviltä rahanpesua ja terrorismin rahoitusta koskevilta riskeiltä. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset soveltavat muita riskinvähentämistoimenpiteitä komission suuririskisiksi määrittämien kolmansien maiden suhteen ottaen huomioon esimerkiksi FATF:n kehotukset toteuttaa vastatoimenpiteitä ja antaa suosituksia sekä kansainvälisistä sopimuksista johtuvat velvoitteet.
- (13) Koska rahanpesua ja terrorismin rahoitusta koskevat uhka- ja haavoittuvuustekijät ovat luonteeltaan muuttuvia, unionin olisi hyväksyttävä yhdenmukainen lähestymistapa, jossa kansalliset rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmät sovitetaan yhteen unionin tason vaatimusten kanssa, ottaen huomioon näiden kansallisten järjestelmien tuloksellisuuden arviointi. Jotta voitaisiin valvoa, että unionin vaatimukset saatetaan asianmukaisella tavalla osaksi kansallisia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmiä, että kyseisiä vaatimuksia sovelletaan tuloksellisesti, ja että kyseisillä järjestelmillä saadaan aikaiseksi tehokas käytön estämistä koskeva järjestelmä, komission olisi perustettava arvionsa kansallisiin rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan alan kansainvälisten järjestöjen ja normeja hyväksyvien tahojen, kuten FATF:n tai rahanpesun vastaisia toimenpiteitä ja terrorismin rahoitusta arvioivan asiantuntijakomitean, laatimien arvioiden soveltamista.
- (14) Yleisluontoisilla ennalta maksetuilla korteilla on oikeutettuja käyttötarkoituksia, ja ne ovat sosiaalista ja taloudellista osallisuutta edistävä maksuväline. Anonyymejä ennalta maksettuja kortteja on kuitenkin helppo käyttää terroristien ja niihin liittyvän logistiikan rahoittamiseen. Sen vuoksi on olennaisen tärkeää estää terroristien käyttämästä tätä keinoa operaatioidensa rahoittamiseen alentamalla edelleen niitä raja-arvoja ja enimmäismääriä, joita pienempiin määriin ilmoitusvelvollisten ei tarvitse soveltaa tietyissä direktiivissä (EU) 2015/849 säädettyjä asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä. Näin ollen samalla kun otetaan asianmukaisella tavalla huomioon

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta (EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35).

kuluttajien tarve käyttää yleisluontoisia ennalta maksettuja maksuvälineitä ja estämättä tällaisten sosiaalista ja taloudellista osallisuutta edistävien maksuvälineiden käyttöä, on olennaisen tärkeää alentaa yleisluontoisiin anonyymeihin ennalta maksettuihin kortteihin sovellettavia voimassa olevia kynnsarjoja ja tunnistaa asiakas, kun on kyse etämaksutapahtumista, joissa maksutapahtuman arvo on yli 50 euroa.

- (15) Vaikka unionissa myönnettyjä anonyymejä ennalta maksettuja kortteja voidaan periaatteessa käyttää ainoastaan unionin alueella, tämä ei aina päde kolmansissa maissa myönnettyihin vastaaviin kortteihin. Sen vuoksi on tärkeää varmistaa, että unionin ulkopuolella myönnettyjä anonyymejä ennalta maksettuja kortteja on mahdollista käyttää unionissa ainoastaan, kun niiden voidaan katsoa täyttävän vaatimukset, jotka vastaavat unionin oikeudessa säädettyjä vaatimuksia. Kyseinen sääntö olisi pantava täytäntöön noudattaen täysimääräisesti kansainvälistä kauppaa koskevia unionin velvoitteita, erityisesti palvelukaupan yleissopimuksen määräyksiä.
- (16) Rahanpesun selvittelykeskuksilla on tärkeä rooli terroristiverkostojen rahoitustoimien havaitsemisessa, erityisesti kun ne ylittävät valtioiden rajat, ja verkostojen rahallisten tukijoiden paljastamisessa. Rahanpesun selvittelyllä voi olla perustavanlaatuinen merkitys terrorismirikosten edistämisen sekä terroristijärjestöjen verkostojen ja suunnitelmien paljastamisessa. Rahanpesun selvittelykeskusten tehtävät ja toimivaltuudet poikkeavat toisistaan huomattavasti, koska niitä koskevia kansainvälisiä normeja ei ole. Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä varmistamaan tehokkaampi ja koordinoitumpi toimintatapa, jota sovelletaan terrorismiin liittyviin talousrikostutkintoihin, myös niihin, jotka liittyvät virtuaalivaluuttojen väärinkäyttöön. Nykyiset eroavuudet eivät kuitenkaan saisi vaikuttaa rahanpesun selvittelykeskuksen toimintaan, varsinkaan sen valmiuksiin laatia ehkäiseviä analyyseja tiedustelu- ja tutkintatoimista sekä lainkäyttötehtävistä ja kansainvälisestä yhteistyöstä vastaavien viranomaisten tueksi. Rahanpesun selvittelykeskuksilla olisi tehtäviään hoitaessaan oltava oikeus saada tietoja ja vaihtaa niitä esteettä, myös lainvalvontaviranomaisten kanssa tehtävän asianmukaisen yhteistyön kautta. Aina kun epäillään rikollisuutta ja erityisesti terrorismin rahoitusta, tietoja olisi voitava saada suoraan ja nopeasti ilman aiheetonta viivytystä. Sen vuoksi on olennaisen tärkeää parantaa edelleen rahanpesun selvittelykeskusten tehokkuutta ja tuloksellisuutta niiden toimivaltuuksia ja keskinäistä yhteistyötä selkeyttämällä.
- (17) Rahanpesun selvittelykeskusten olisi voitava saada miltä tahansa ilmoitusvelvolliselta kaikki tehtäviensä hoitamista varten tarvittavat tiedot. Esteetön tiedonsaanti on niille olennaisen tärkeää sen varmistamiseksi, että rahavirrat voidaan jäljittää asianmukaisella tavalla ja laittomat verkostot ja virrat paljastaa varhaisessa vaiheessa. Rahanpesun selvittelykeskusten tarve saada lisätietoja ilmoitusvelvollisilta rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskevien epäilyjen perusteella voi perustua rahanpesun selvittelykeskukselle tehtyyn aiempaan ilmoitukseen epäilyttävästä liiketoimesta mutta se voi perustua myös muuhun seikkaan, kuten rahanpesun selvittelykeskuksen omaan analyysiin, toimivaltaisten viranomaisten toimittamiin tiedustelutietoihin tai toisen rahanpesun selvittelykeskuksen hallussa oleviin tietoihin. Rahanpesun selvittelykeskusten olisi tämän vuoksi voitava tehtäviensä yhteydessä saada tietoja miltä tahansa ilmoitusvelvolliselta, myös ilman aiempaa ilmoitusta. Tämä koskee vain riittävän hyvin määriteltyihin edellytyksiin perustuvia tietopyyntöjä, ei mitä tahansa rahanpesun selvittelykeskuksen analysoinnin yhteydessä ilmoitusvelvollisille esitettäviä summittaisia tietopyyntöjä. Rahanpesun selvittelykeskuksen olisi voitava antaa tällaiset tiedot myös niitä pyytäneelle toiselle unionin rahanpesun selvittelykeskukselle ja vaihtaa näitä tietoja niitä pyytäneen rahanpesun selvittelykeskuksen kanssa.
- (18) Rahanpesun selvittelykeskuksen tarkoituksena on kerätä ja analysoida saamiaan tietoja, jotta voidaan havaita epäilyttävien liiketoimien sekä niiden taustalla olevan rikollisen toiminnan väliset yhteydet rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämiseksi ja torjumiseksi, sekä luovuttaa toimivaltaisille viranomaisille analyysinsä tulokset ja muita tietoja, jos on syytä epäillä rahanpesua, siihen liittyviä esirikoksia tai terrorismin rahoitusta. Rahanpesun selvittelykeskus ei saisi pidättyä tai kieltäytyä vaihtamasta toisen rahanpesun selvittelykeskuksen kanssa omasta aloitteestaan tai pyynnöstä tietoja sellaisista syistä, jotka liittyvät esimerkiksi siihen, että esirikos ei ole selvillä, kansallisen rikoslainsäädännön erityispiirteisiin ja eroihin esirikosten määritelmässä tai siihen, että ei ole viitattu joihinkin tiettyihin esirikoksiin. Rahanpesun selvittelykeskuksen olisi vastaavasti myös annettava toiselle rahanpesun selvittelykeskukselle ennakkosuostumuksensa tietojen toimittamiselle toimivaltaisille viranomaisille riippumatta siitä, minkätyyppisiä esirikoksia niihin mahdollisesti liittyy, jotta tietojen luovuttamistehtävä voidaan suorittaa tehokkaasti. Rahanpesun selvittelykeskukset ovat ilmoittaneet tiettyjen esirikosten, kuten veririkokset, joita ei ole yhdenmukaistettu unionin oikeudessa, kansallisten määritelmien eroihin perustuvista vaikeuksista tietojenvaihdossa. Tällaiset erot eivät saisi haitata keskinäistä tietojen vaihtamista, tietojen luovuttamista toimivaltaisille viranomaisille eikä tietojen käyttöä tässä direktiivissä määritellyllä tavalla. Rahanpesun selvittelykeskusten olisi ripeästi, rakentavasti ja tehokkaasti huolehdittava mahdollisimman laajasta kolmansissa maissa toimivien rahanpesun selvittelykeskusten kanssa tehtävästä rahanpesuun, siihen liittyviin esirikoksiin ja terrorismin rahoitukseen liittyvästä kansainvälisestä yhteistyöstä FATF:n suosituksen ja Egmont-ryhmän rahanpesun selvittelykeskusten välistä tietojen vaihtoa koskevien periaatteiden mukaisesti.

- (19) Luotto- ja finanssilaitoksiin liittyvät toiminnan vakautta koskevat tiedot, kuten johtajien ja osakkaiden luotettavuutta, sopivuutta ja ammattitaitoa koskevat tiedot, tiedot sisäisistä valvontajärjestelmistä sekä hallintoa tai sääntöjen noudattamista ja riskinhallintaa koskevat tiedot, ovat usein välttämättömiä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyvän tällaisia laitoksia koskevan riittävän valvonnan takaamiseksi. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevat tiedot ovat vastaavasti myös tärkeitä tällaisten laitosten toiminnan vakauden valvonnassa. Tämän vuoksi luottamuksellisten tietojen vaihtoa ja yhteistyötä luotto- ja finanssilaitosten rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten ja toiminnan vakauden valvojien välillä ei saisi vaikeuttaa oikeudellisella epävarmuudella, joka voi seurata, jos alan säännökset eivät ole selkeitä. Oikeudellisen kehityksen selventäminen on erityisen tärkeää myös siksi, että toiminnan vakauden valvonta on erinäisissä tapauksissa uskottu muille kuin rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvojille, kuten Euroopan keskuspankille (EKP).
- (20) Jos rahanpesun selvittelykeskukset ja muut toimivaltaiset viranomaiset saavat tiedot erityisesti anonyymien pankki- ja maksutilien ja tallelokeroiden haltijoiden henkilöllisyydestä liian myöhään, terrorismiin liittyvien varainsiirtojen paljastaminen vaikeutuu. Jäsenvaltioiden tiedot, joiden avulla voidaan selvittää samalle henkilölle kuuluvat pankki- ja maksutilit sekä tallelokerot, ovat hajanaisia eivätkä ne sen vuoksi ole ajallaan rahanpesun selvittelykeskusten ja muiden toimivaltaisten viranomaisten saatavilla. Sen vuoksi on olennaisen tärkeää ottaa käyttöön keskitettyjä automatisoituja mekanismeja, kuten kaikissa jäsenvaltioissa toimiva rekisteri tai tietojenhakujärjestelmä, jotka ovat tehokas keino saada ajallaan pääsy pankki- ja maksutilien sekä tallelokeroiden haltijoiden henkilöllisyyttä ja heidän asiamiehiään ja näiden tilien tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin. Tietoihin pääsyä koskevia säännöksiä sovellettaessa on aiheellista käyttää jo olemassa olevia mekanismeja edellyttäen, että tiedot, joista kansalliset rahanpesun selvittelykeskukset tekevät selvityksiä, ovat niiden saatavilla välittömästi ja suodattamattomina. Jäsenvaltioiden olisi harkittava muiden tarpeelliseksi ja oikeasuhteiseksi katsottujen tietojen syöttämistä tällaiseen mekanismiin, jotta voidaan tehostaa rahanpesun ja terrorismin rahoitukseen liittyvien riskien vähentämistä. Tällaisten rahanpesun selvittelykeskusten ja muiden toimivaltaisten viranomaisten kuin syyttäväviranomaisten tekemien tiedustelujen ja niihin liittyvien tietojen täysi luottamuksellisuus olisi varmistettava.
- (21) Yksityisyyden ja henkilötietojen suojan kunnioittamiseksi ainoastaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien tutkimusten suorittamisen kannalta tarpeelliset vähimmäistiedot olisi säilytettävä pankki- ja maksutilien automatisoiduissa mekanismeissa, kuten rekistereissä tai tietojenhakujärjestelmissä. Jäsenvaltioiden olisi voitava määrittää, mitä tietoja on hyödyllistä ja oikeasuhteista kerätä, kun otetaan huomioon käytössä olevat järjestelmät ja vallitsevat oikeusperinteet, jotta tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien merkityksellinen tunnistaminen olisi mahdollista. Kun jäsenvaltiot saattavat näitä mekanismeja koskevat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään, niiden olisi säädettävä säilyttämisaikasta, joka vastaa niiden asiakirjojen ja tietojen säilyttämisaikaa, jotka on hankittu asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä sovellettaessa. Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus jatkaa säilyttämisaikaa yleisesti lain nojalla edellyttämättä tapauskohtaisia päätöksiä. Säilyttämisaikaa olisi voitava jatkaa enintään viidellä vuodella. Tämä säilyttämisaika ei saisi rajoittaa sellaisen kansallisen lainsäädännön soveltamista, jossa säädetään muista tietojen säilyttämistä koskevista vaatimuksista, jotka mahdollistavat tapauskohtaiset päätökset rikosoikeudellisten tai hallintomenettelyjen helpottamiseksi. Pääsy näihin mekanismeihin olisi rajoitettava tiedonsaantitarpeen perusteella.
- (22) Luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden täsmällinen tunnistaminen ja tietojen todentaminen ovat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan kannalta olennaisen tärkeitä. Liiketoimien ja maksutapahtumien digitalisoinnissa tapahtunut uusien tekninen kehitys mahdollistaa turvallisen etätunnistuksen tai sähköisen tunnistamisen. Olisi otettava huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 910/2014⁽¹⁾ säädetyt tunnistuskeinot erityisesti niiden ilmoitettujen sähköisen tunnistamisen järjestelmien ja keinojen osalta, jotka varmistavat rajat ylittävän oikeudellisen tunnistamisen ja tarjoavat korkean turvallisuustason välineet sekä vertailuarvon, jonka avulla kansallisella tasolla perustettuja tunnistusmenetelmiä voidaan tarkastaa. Lisäksi voidaan ottaa huomioon muita suojattuja etäältä tapahtuvan tai sähköisen tunnistamisen prosesseja, joista kansallinen toimivaltainen viranomainen on kansallisella tasolla säätänyt tai jotka se on tunnustanut tai hyväksynyt. Tarvittaessa tunnistusprosesseissa olisi otettava huomioon myös asetuksessa (EU) N:o 910/2014 säädetyt sähköisten asiakirjojen ja luottamuspalvelujen tunnistaminen. Tätä direktiiviä sovellettaessa olisi otettava huomioon teknologianeutraaliuden periaate.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 910/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivin 1999/93/EY kumoamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 73).

- (23) Jotta voidaan tunnistaa poliittisesti vaikutusvaltaiset henkilöt unionissa, jäsenvaltioiden olisi laadittava luettelot tietyistä tehtävistä, joita kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaan pidetään merkittävänä julkisina tehtävinä. Jäsenvaltioiden olisi pyydettävä kutakin alueillaan akkreditoitua kansainvälistä järjestöä laatimaan ja pitämään ajan tasalla luettelo merkittävistä julkisista tehtävistä kyseisessä kansainvälisessä järjestössä.
- (24) Olemassa olevien asiakkaiden tutkiminen toteutetaan nykyisessä kehyksessä riskiperusteisesti. Koska tiettyihin välittäjään toimiviin rakenteisiin liittyy tavallista suurempi rahanpesun, terrorismin rahoituksen ja niihin liittyvien esirikosten riski, tämän lähestymistavan perusteella ei ehkä kuitenkaan ole aina mahdollista havaita ja arvioida riskejä riittävän ajoissa. Sen vuoksi on tärkeää varmistaa, että myös tiettyjä olemassa olevien asiakkaiden selkeästi määriteltyjä erityisryhmiä valvotaan säännöllisesti.
- (25) Jäsenvaltioiden edellytetään nykyään varmistavan, että niiden alueelle perustetut yhtiöt ja muut oikeushenkilöt hankkivat riittävät, tarkat ja ajantasaiset tiedot tosiasiallisista omistajistaan ja edunsaajistaan ja pitävät ne hallussaan. Rikollisten jäljittämiseksi on tärkeää, että tiedot tosiasiallisista omistajista ja edunsaajista ovat tarkat ja ajantasaiset, sillä rikolliset saattaisivat muutoin pystyä salaamaan henkilöllisyytensä yritysraakenteen taakse. Koska rahoitusjärjestelmä on maailmanlaajuisesti yhteen kytkeytynyt, varoja on mahdollista piilottaa ja siirtää ympäri maailmaa, ja rahanpesijat ja terrorismin rahoittajat sekä muut rikolliset ovatkin hyödyntäneet tätä mahdollisuutta enenevässä määrin.
- (26) Olisi täsmennettävä peruste, jonka mukaan määräytyy, mikä jäsenvaltio vastaa trustien ja vastaavien oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen valvonnasta ja rekisteröinnistä. Jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmien eroavuuksien vuoksi tiettyjä trusteja ja vastaavanlaisia oikeudellisia järjestelyjä ei valvota eikä rekisteröidä missään unionin alueella. Trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot olisi rekisteröitävä siellä, mihin trustien omaisuudenhoitajat ja henkilöt, jotka ovat vastaavassa asemassa vastaavanlaisissa oikeudellisissa järjestelyissä, ovat sijoittautuneet tai missä nämä asuvat. Jotta voidaan varmistaa trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen tuloksellinen valvonta ja rekisteröinti, tarvitaan myös yhteistyötä jäsenvaltioiden kesken. Trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien jäsenvaltioiden rekistereiden yhteenliittämisen avulla olisi mahdollista saattaa nämä tiedot saataville ja myös varmistettaisiin, että vältetään samojen trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen moninkertainen rekisteröinti unionissa.
- (27) Sääntöjen, joita trusteihin ja vastaavanlaisiin oikeudellisiin järjestelyihin sovelletaan niiden tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen saatavuuden osalta, olisi oltava rinnastettavissa yhtiöihin ja muihin oikeushenkilöihin sovellettaviin vastaaviin sääntöihin. Koska unionissa on nykyisin hyvin monentyyppisiä trusteja ja koska vastaavanlaisia oikeudellisia järjestelyjä on vielä useampia erilaisia, jäsenvaltioiden olisi tehtävä päätös siitä, onko trusti tai vastaavanlainen oikeudellinen järjestely rinnastettavissa yhtiöihin ja muihin oikeushenkilöihin vai ei. Näiden sääntösten saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä annetun kansallisen lain tarkoituksena olisi oltava trustien tai vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen rahanpesuun, terrorismin rahoitukseen tai niihin liittyviin esirikoksiin käyttämisen estäminen.
- (28) Kun otetaan huomioon trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen erilaiset ominaisuudet, jäsenvaltioiden olisi voitava kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja tietosuojasääntöjä noudattaen päättää avoimuustasosta, jota sovelletaan trusteihin ja vastaavanlaisiin oikeudellisiin järjestelyihin, jotka eivät ole rinnastettavissa yhtiöihin ja muihin oikeushenkilöihin. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski voi vaihdella sen mukaan, mitä ominaisuuksia kyseisellä trustilla tai vastaavanlaisella oikeudellisella järjestelyllä on, ja käsitys näistä riskeistä voi muuttua ajan myötä esimerkiksi kansallisen ja ylikansallisten riskinarviointien tuloksena. Tästä syystä jäsenvaltioiden olisi voitava säätää laajemmasta pääsystä trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin, jos tällainen pääsy muodostaa välttämättömän ja oikeutettua päämäärään eli sen estämiseen, että rahoitusjärjestelmää käytettäisiin rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, nähden oikeasuhteisen toimenpiteen. Päättäessään avoimuustasosta, jota sovelletaan tällaisten trustien tai vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin, jäsenvaltioiden olisi otettava asianmukaisesti huomioon yksilön perusoikeuksien suoja ja erityisesti oikeus yksityisyyteen ja henkilötietojen suojaan. Pääsy trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin olisi myönnettävä kaikille henkilöille, jotka voivat osoittaa, että heillä on asiassa oikeutettu etu. Pääsy olisi myönnettävä myös kaikille henkilöille, jotka esittävät sellaiseen trustiin tai vastaavanlaiseen oikeudelliseen järjestelyyn liittyvän kirjallisen pyynnön, jolla on määräysvallan tuottava omistusosuus missä tahansa unionin ulkopuolella perustetussa yhtiössä tai muussa oikeushenkilössä siten, että sillä on suoraa tai välillistä omistusta, haltijaosakkeet mukaan luettuina, tai se käyttää määräysvaltaa muilla keinoin. Kriteerien ja edellytysten, joiden mukaisesti pääsy trustien

ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin myönnetään, olisi oltava riittävän täsmälliset ja tämän direktiivin tavoitteiden mukaiset. Jäsenvaltioiden olisi voitava evätä kirjallinen pyyntö, jos on perusteltu syy epäillä, että kirjallinen pyyntö ei ole tämän direktiivin tavoitteiden mukainen.

- (29) Jotta varmistetaan oikeusvarmuus ja tasapuoliset toimintaedellytykset, on tärkeää säätää selkeästi siitä, mitä unioniin sijoittautuneita oikeudellisia järjestelyjä olisi niiden tehtävän tai rakenteen perusteella pidettävä trusteja vastaavina. Kunkin jäsenvaltion olisi sen vuoksi edellytettävä määrittelevän trustin, jos sellaiset on tunnustettu kansallisessa lainsäädännössä, ja vastaavanlaiset oikeudelliset järjestelyt, joita sen kansallisen oikeudellisen kehityksen tai perinteen mukaisesti voidaan perustaa ja joilla on vastaavanlainen rakenne tai vastaavanlaiset tehtävät kuin trusteilla, kuten mahdollisuus erottaa toisistaan varojen laillinen ja tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja. Jäsenvaltioiden olisi sen jälkeen ilmoitettava komissiolle näiden trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen luokat, ominaisuuksien kuvaus, nimet ja soveltuvin osin oikeusperusta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaisemista varten, jotta muiden jäsenvaltioiden on mahdollista tunnistaa ne. Olisi otettava huomioon, että trusteilla ja vastaavanlaisilla oikeudellisilla järjestelyillä voi olla erilaisia oikeudellisia ominaisuuksia eri puolilla unionia. Jos trustin tai vastaavanlaisen oikeudellisen järjestelyn ominaisuudet ovat rakenteen ja tehtävän osalta verrattavissa yhtiöiden ja muiden oikeushenkilöiden ominaisuuksiin, tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen julkisuus auttaisi torjumaan trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen väärinkäyttöä, samaan tapaan kuin julkisuus voi auttaa estämään yhtiöiden ja muiden oikeushenkilöiden väärinkäyttöä rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen.
- (30) Tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen julkisuuden ansiosta kansalaisyhteiskunnalla, esimerkiksi lehdistöllä tai kansalaisjärjestöllä, on paremmat mahdollisuudet tutkia tietoja, mikä parantaa osaltaan luottamusta liiketoimien ja rahoitusjärjestelmän rehellisyyteen. Tämä voi myös auttaa torjumaan yhtiöiden ja muiden oikeushenkilöiden sekä oikeudellisten järjestelyjen väärinkäyttöä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen paitsi siksi, että se helpottaa tutkimuksia, myös maineeseen liittyvistä syistä, kun tosiasialliset omistajat ja edunsaajat olisivat kaikkien niiden tiedossa, jotka suorittavat liiketoimia. Tietojen julkisuuden ansiosta finanssilaitosten sekä tällaisten rikosten torjuntaan osallistuvien viranomaisten, myös kolmansien maiden viranomaisten, on helpompi saada tiedot ajallaan ja tehokkaasti. Näiden tietojen julkisuus auttaisi myös rahanpesun, siihen liittyvien esirikosten ja terrorismin rahoituksen tutkinnassa.
- (31) Sijoittajien ja suuren yleisön luottamus rahoitusmarkkinoihin riippuu suurelta osin siitä, onko käytössä täsmällinen julkistamisjärjestelmä, joka takaa yritysten tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia ja määräysvaltarakenteita koskevien tietojen avoimuuden. Tämä koskee erityisesti sellaisia hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä, joille on ominaista keskitetty omistajuus, kuten unionin hallinnointi- ja ohjausjärjestelmässä. Yhtäältä suursijoittajat, joilla on merkittävät ääni- ja kassavirtaoikeudet, voivat edistää pitkän aikavälin kasvua ja vakaata menestystä. Toisaalta määräysvaltaa käyttävillä tosiasiallisilla omistajilla ja edunsaajilla, joilla on suuri osa äänioikeuksista, voi olla kannustimia ohjata yrityksen varoja sivuun ja mahdollisuus saavuttaa henkilökohtaista etua vähemmistö-sijoittajien kustannuksella. Rahoitusmarkkinoihin kohdistuvan luottamuksen mahdollista kasvua olisi pidettävä myönteisenä sivuvaikutuksena eikä avoimuuden lisäämisen tavoitteena, joka puolestaan on sellaisen ympäristön luominen, jossa vähemmän todennäköisesti esiintyy rahanpesua ja terrorismin rahoitusta.
- (32) Sijoittajien ja suuren yleisön luottamus rahoitusmarkkinoihin riippuu suurelta osin siitä, onko käytössä täsmällinen julkistamisjärjestelmä, joka takaa yhtiöiden ja muiden oikeushenkilöiden sekä tietäntyyppisten trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia ja määräysvaltarakenteita koskevien tietojen avoimuuden. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi sallittava pääsy tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin riittävän yhdenmukaisella ja koordinoitulla tavalla ottamalla käyttöön yleisön tiedonsaantia koskevat selkeät säännöt, jotta kolmannet osapuolet voivat kaikkialla unionissa varmistaa, ketkä ovat yhtiöiden ja muiden oikeushenkilöiden sekä tietäntyyppisten trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia.
- (33) Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi sallittava pääsy yhtiöiden ja muiden oikeushenkilöiden tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin riittävän yhdenmukaisella ja koordinoitulla tavalla sellaisten keskitettyjen rekistereiden kautta, joihin on koottu tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot, ottamalla käyttöön yleisön tiedonsaantia koskeva selkeä sääntö, jotta kolmannet osapuolet voivat kaikkialla unionissa varmistaa, ketkä ovat yhtiöiden ja muiden oikeushenkilöiden tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia. On olennaisen tärkeää vahvistaa myös yhdenmukainen oikeudellinen kehys, jolla parannetaan pääsyä trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin, kun ne on rekisteröity unionissa. Sääntöjen, joita trusteihin ja vastaavanlaisiin oikeudellisiin järjestelyihin sovelletaan niiden tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin pääsystä, olisi oltava verrattavissa yhtiöihin ja muihin oikeushenkilöihin sovellettaviin vastaaviin sääntöihin.

- (34) Kaikissa tapauksissa eli sekä yhtiöiden ja muiden oikeushenkilöiden että trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen ollessa kyseessä olisi pyrittävä saattamaan kohtuulliseen tasapainoon yhtäältä yleisen edun mukainen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuminen ja toisaalta rekisteröityjen perusoikeudet. Yleisön tietoon saatettavia tietoja olisi rajoitettava, ja ne olisi määriteltävä selkeästi ja tyhjentävästi, minkä lisäksi niiden olisi oltava yleisluontoisia, jotta voidaan minimoida tosiasiallisille omistajille ja edunsaajille mahdollisesti aiheutuvat haitat. Toisaalta yleisön saataville asetettavien tietojen ei pitäisi merkittävästi poiketa tällä hetkellä kerättävistä tiedoista. Jotta voitaisiin rajoittaa puuttumista yksityiselämän kunnioittamista koskevaan oikeuteen yleensä ja erityisesti henkilötietojen suojaa koskevaan oikeuteen, näiden tietojen tulisi liittyä lähinnä yhtiöiden ja muiden oikeushenkilöiden sekä trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan asemaan ja yksinomaan siihen taloudelliseen toimintaan, jota kyseiset tosiasialliset omistajat ja edunsaajat harjoittavat. Rekistereistä olisi oltava selvästi nähtävissä, jos ylempään johtoon kuuluva henkilö on määritetty tosiasialliseksi omistajaksi ja edunsaajaksi yksinomaan viran puolesta eikä siksi, että tämä tapahtuu omistusoikeuksien kautta tai määräysvaltaa muilla keinoin käyttäen. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen osalta keskitettyyn rekisteriin sisällytetään kansalaisuutta koskevia tietoja, etenkin kun on kyse ulkomaisista tosiasiallisista omistajista ja edunsaajista. Rekisteröintimenettelyjen helpottamiseksi ja sen vuoksi, että valtaosa tosiasiallisista omistajista ja edunsaajista on keskitettyä rekisteriä ylläpitävän valtion kansalaisia, jäsenvaltiot voivat olettaa tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan olevan maansa kansalaisia, jos rekisterissä ei ole päinvastaista merkintää.
- (35) Tehostettu julkinen valvonta tukee osaltaan toimintaa, jonka avulla ehkäistään oikeushenkilöiden ja oikeudellisten järjestelyjen väärinkäyttöä esimerkiksi veronkiertoon. Sen vuoksi on olennaisen tärkeää, että tiedot pysyvät saatavilla kansallisten rekistereiden ja rekistereiden yhteenliittämissä järjestelmän kautta vähintään viiden vuoden ajan siitä, kun trustin tai vastaavanlaisen oikeudellisen järjestelyn tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen rekisteröinnin perusteita ei enää ole olemassa. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava säätää laissa tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen, myös henkilötietojen, käsittelystä muita tarkoituksia varten, jos tällainen käsittely on yleistä etua koskevan tavoitteen mukainen ja muodostaa demokraattisessa yhteiskunnassa välttämättömän ja tavoiteltuun oikeutettuun päämäärään nähden oikeasuhteisen toimenpiteen.
- (36) Oikeasuhteisen ja tasapuolisen lähestymistavan varmistamiseksi ja yksityiselämän kunnioittamista ja henkilötietojen suojaa koskevien oikeuksien takaamiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava säätää myös poikkeuksista, joita sovelletaan poikkeuksellisisissa olosuhteissa tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen julkistamiseen rekistereiden kautta ja tällaisiin tietoihin pääsyyn, kun tietojen julkistaminen saattaisi tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan alttiiksi kohtuuttomalle petoksen, sieppauksen, kiristyksen, häirinnän, väkivallan tai pelottelun riskille. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava edellyttää sähköistä kirjautumista rekisteristä tietojen pyytävän henkilön tunnistamiseksi sekä rekisterin tietoihin tutustumisesta perittävän maksun suorittamista.
- (37) Tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja sisältävien jäsenvaltioiden keskitettyjen rekistereiden yhteenliittäminen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2017/1132 ⁽¹⁾ perustetun eurooppalaisen keskusjärjestelmän kautta edellyttää teknisiltä ominaisuuksiltaan erilaisten kansallisten järjestelmien yhteensovittamista. Tämä edellyttää myös, että hyväksytään teknisiä toimenpiteitä ja eritelmiä, joissa on tarpeen ottaa huomioon rekistereiden eroavuudet. Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa tällaisten teknisten ja toiminnallisten kysymysten ratkaisemiseksi. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽²⁾ 5 artiklassa tarkoitettuna tarkastelumenettelyn mukaisesti. Jäsenvaltioiden osallistuminen koko järjestelmän toimintaan olisi joka tapauksessa varmistettava siten, että komissio ja jäsenvaltioiden edustajat käyvät säännöllistä vuoropuhelua järjestelmän toimintaa ja sen tulevaa kehittämistä koskevista kysymyksistä.
- (38) Tämän direktiivin nojalla tapahtuvaan tietojenkäsittelyyn sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679 ⁽³⁾. Tämän vuoksi luonnollisille henkilöille, joiden henkilötietoja säilytetään kansallisissa rekistereissä tosiasiallisina omistajina ja edunsaajina, olisi ilmoitettava asiasta. Lisäksi vain sellaiset henkilötiedot, jotka ovat ajantasaisia ja vastaavat tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia, olisi julkistettava, ja asianomaisille henkilöille olisi

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1132, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, tietyistä yhtiöoikeuden osaluista (EUVL L 169, 30.6.2017, s. 46).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

ilmoitettava heille asetukseen (EU) 2016/679 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin (EU) 2016/680⁽¹⁾ perustuvan unionin voimassa olevan tietosuojajärjestelmän mukaisesti kuuluvista oikeuksista ja näiden oikeuksien käyttämiseen sovellettavista menettelyistä. Rekistereissä olevien tietojen väärinkäytön estämiseksi ja tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien oikeuksien tasapainottamiseksi jäsenvaltiot voivat lisäksi pitää aiheellisena harkita, että pyynnön esittänyttä henkilöä koskevat tiedot ja pyynnön oikeusperusta asetetaan tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan saataville.

- (39) Jos meneillään oleva tutkinta vaarantuisi siksi, että rahanpesun selvittelykeskukset ja toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat eroavuuksista, rahanpesun selvittelykeskusten tai toimivaltaisten viranomaisten olisi lykättävä eroavuuksista ilmoittamista, kunnes ei enää ole perusteita olla ilmoittamatta siitä. Rahanpesun selvittelykeskukset ja toimivaltaiset viranomaiset eivät myöskään saisi ilmoittaa eroavuuksista, jos se olisi jonkin luottamuksellisuutta koskevan kansallisen säännöksen vastaista tai merkitsisi rahanpesuilmoituksesta kertomista koskevaa rikosta.
- (40) Tämä direktiivi ei rajoita toimivaltaisten viranomaisten direktiivin (EU) 2016/680 mukaisesti käsittelemien henkilötietojen suojaa.
- (41) Tietoihin pääsyyn ja oikeutetun edun määrittelmään olisi sovellettava sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, johon trustin omaisuudenhoitaja tai henkilö, joka on vastaavassa asemassa vastaavanlaisessa oikeudellisessa järjestelyssä, on sijoittautunut tai jossa tämä asuu. Jos trustin omaisuudenhoitaja tai henkilö, joka on vastaavassa asemassa vastaavanlaisessa oikeudellisessa järjestelyssä, ei ole sijoittautunut mihinkään jäsenvaltioon tai ei asu missään jäsenvaltiossa, tietoihin pääsyyn ja oikeutetun edun määrittelmään olisi sovellettava sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jossa trustin tai vastaavanlaisen oikeudellisen järjestelyn tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot on rekisteröity tämän direktiivin säännösten mukaisesti.
- (42) Jäsenvaltioiden olisi määriteltävä kansallisessa lainsäädännössään oikeutettu etu sekä yleisenä käsitteenä että tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin pääsyn kriteerinä. Erityisesti on huomattava, että näissä määritelmässä ei saisi rajata oikeutetun edun käsitettä koskemaan vain meneillään olevia hallintomenettelyjä tai oikeudellisia menettelyjä, ja niiden perusteella olisi voitava tarvittaessa ottaa huomioon valtiosta riippumattomien järjestöjen ja tutkivien journalistien tekemä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan sekä rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen liittyvien esirikosten estämiseen liittyvä ennaltaehkäisevä työ. Kun tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat jäsenvaltioiden rekisterit on liitetty yhteen, kunkin jäsenvaltion rekisteriin olisi myönnettävä sekä kansallinen että rajat ylittävä pääsy siinä jäsenvaltiossa annetun oikeutetun edun määrittelmän perusteella, jossa trustin tai vastaavanlaisen oikeudellisen järjestelyn tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot on rekisteröity tämän direktiivin säännösten mukaisesti kyseisen jäsenvaltion asiaankuuluvien viranomaisten tekemän päätöksen nojalla. Tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien jäsenvaltioiden rekistereiden osalta jäsenvaltioiden olisi myös voitava perustaa muutoksenhakumekanismeja, joiden avulla voi hakea muutosta päätöksiin, joilla myönnetään tai evätään pääsy tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin. Yhdenmukaisen ja tehokkaan rekisteröinnin ja tietojenvaihdon varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja varten perustetusta rekisteristä vastaava viranomainen tekee yhteistyötä muiden jäsenvaltioiden vastaavien viranomaisten kanssa jakamalla tietoja trusteista ja vastaavanlaisista oikeudellisista järjestelyistä, joihin sovelletaan yhden jäsenvaltion lainsäädäntöä ja joita hallinnoidaan toisessa jäsenvaltiossa.
- (43) Rajat ylittävillä kirjeenvaihtajasuhteille vastapuolena toimivan kolmannen maan laitoksen kanssa on ominaista jatkuvuus ja toistuvuus. Jäsenvaltioiden olisi näin ollen samanaikaisesti, kun ne edellyttävät tehostettujen asiakkaiden tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden hyväksymistä tässä nimenomaisessa yhteydessä, otettava huomioon, että kirjeenvaihtajasuhteisiin ei sisälly kertaluonteisia liiketoimia tai pelkkää viestivalmiuksien vaihtoa. Koska kaikkiin rajat ylittäviin kirjeenvaihtajapankkipalveluihin ei liity yhtä suurta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskiä, tässä direktiivissä säädettyjen toimenpiteiden perusteellisuus voidaan määrittää soveltamalla riskiperusteisen lähestymistavan periaatteita, eikä näissä toimenpiteissä määrätä ennalta, kuinka suuri rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski vastapuolena olevaan finanssilaitokseen liittyy.
- (44) On tärkeää varmistaa, että ilmoitusvelvolliset panevat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevat säännöt asianmukaisesti täytäntöön. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi lujitettava niiden viranomaisten asemaa, jotka toimivat toimivaltaisina viranomaisina ja joille on osoitettu rahanpesun tai terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia velvollisuuksia, mukaan luettuina rahanpesun selvittelykeskukset, viranomaiset, joiden tehtäviin kuuluu

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/680, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytöksiä tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja neuvoston puitepäätöksen 2008/977/YOS kumoamisesta (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 89).

rahanpesun, siihen liittyvien esirikosten ja terrorismin rahoituksen tutkinta tai syytteenpano ja rikoksen tuottaman hyödyn jäljittäminen ja takavarikointi tai jäädyttäminen ja menetetyksi tuomitseminen, sekä viranomaiset, jotka vastaanottavat raportit rajat ylittävistä valuutan ja siirtokelpoisten haltijamaksuvälineiden kuljetuksista, ja viranomaiset, joiden vastuulla on seurata tai valvoa, että ilmoitusvelvolliset noudattavat annettuja sääntöjä. Jäsenvaltioiden olisi lujitettava muiden asiaankuuluvien viranomaisten, myös korruption torjunnasta vastaavien viranomaisten ja veroviranomaisten, asemaa.

- (45) Jäsenvaltioiden olisi huolehdittava kaikkien ilmoitusvelvollisten tehokkaasta ja puolueettomasta valvonnasta, jonka suorittavat mieluiten viranomaiset erillisen ja riippumattoman kansallisen sääntely- tai valvontaelimen avulla.
- (46) Rikolliset siirtävät laittomasti saatua hyötyä useiden rahoituksen välittäjien kautta välttääkseen paljastumisen. Näin ollen on tärkeää sallia luotto- ja finanssilaitosten välinen tietojenvaihto sekä konsernin sisällä että muiden luotto- ja finanssilaitosten kanssa ja ottaa samalla asianmukaisesti huomioon kansallisessa lainsäädännössä säädetyt tietosuojasäännöt.
- (47) Toimivaltaisten viranomaisten, jotka valvovat, että ilmoitusvelvolliset noudattavat tätä direktiiviä, olisi voitava tehdä yhteistyötä ja vaihtaa luottamuksellisia tietoja luonteestaan ja asemastaan riippumatta. Tämän vuoksi tällaisilla toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava asianmukainen oikeusperusta luottamuksellisten tietojen vaihdolle, ja yhteistyötä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnasta vastaavien toimivaltaisten valvontaviranomaisten ja toiminnan vakauden valvojien välillä ei saisi tahattomasti vaikeuttaa oikeudellisella epävarmuudella, joka voi seurata, jos alan säännökset eivät ole selkeitä. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien konsernin toimintaperiaatteiden tehokkaan täytäntöönpanon valvonnassa olisi noudatettava asiaa koskevassa unionin alakohtaisessa lainsäädännössä säädetyt konsolidoidun valvonnan periaatteita ja yksityiskohtaisia sääntöjä.
- (48) Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välinen tietojenvaihto ja avunanto on olennaisen tärkeää tätä direktiiviä sovellettaessa. Näin ollen jäsenvaltiot eivät saisi kieltää tällaista tietojenvaihtoa tai avunantoa tai asettaa sille kohtuuttomia tai suhteettoman rajoittavia ehtoja.
- (49) Jäsenvaltiot ovat selittävästi asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽¹⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (50) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli rahoitusjärjestelmän suojelemista rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämisen, paljastamisen ja selvittämisen keinoin, koska jäsenvaltioiden yksittäiset toimenpiteet rahoitusjärjestelmiensä suojelemiseksi voisivat olla sisämarkkinoiden toiminnan sekä oikeusvaltioperiaatteen ja unionin yleisen järjestyksen perusteiden kannalta soveltumattomia, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten takia saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (51) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, jäljempänä 'perusoikeuskirja', tunnustettuja periaatteita, erityisesti oikeutta yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamiseen (perusoikeuskirjan 7 artikla), oikeutta henkilötietojen suojaan (perusoikeuskirjan 8 artikla) ja elinkeinovapautta (perusoikeuskirjan 16 artikla).
- (52) Laatiessaan kertomusta, jossa arvioidaan tämän direktiivin täytäntöönpanoa, komission olisi otettava asianmukaisesti huomioon perusoikeuskirjassa tunnustettujen perusoikeuksien ja periaatteiden kunnioittaminen.
- (53) Koska hyväksytyt toimenpiteet olisi pantava täytäntöön kiireellisesti rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa varten perustetun unionin järjestelmän lujittamiseksi, ja ottaen huomioon jäsenvaltioiden sitoumukset edetä nopeasti direktiivin (EU) 2015/849 saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä, direktiivin (EU) 2015/849 muutokset olisi saatettava osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2020. Jäsenvaltioiden olisi perustettava yhtiöiden ja muiden oikeushenkilöiden tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat rekisterit viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2020 ja trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat rekisterit viimeistään 10 päivänä maaliskuuta 2020. Keskitetyt rekisterit olisi liitettävä yhteen eurooppalaisen keskusjärjestelmän kautta viimeistään 10 päivänä maaliskuuta 2021. Jäsenvaltioiden olisi perustettava keskitettyjä automatisoituja mekanismeja, jotta pankki- ja maksutilien sekä talletuslaitosten haltijat voidaan tunnistaa viimeistään 10 päivänä syyskuuta 2020.

⁽¹⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (54) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 ⁽¹⁾ 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut lausunnon 2 päivänä helmikuuta 2017 ⁽²⁾.
- (55) Direktiivi (EU) 2015/849 olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin (EU) 2015/849 muuttaminen

Muutetaan direktiivi (EU) 2015/849 seuraavasti:

1) Muutetaan 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohta seuraavasti:

a) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) tilintarkastajat, ulkopuoliset kirjanpitäjät ja veroneuvojat sekä kaikki muut henkilöt, jotka antavat joko suoraan tai muiden henkilöiden, joihin kyseinen toinen henkilö on etuyhteydessä, välityksellä aineellista apua, tukea tai neuvontaa veroasioissa pääasiallisena elinkeino- tai ammattitoimintana;”

b) korvataan d alakohta seuraavasti:

”d) kiinteistönvälittäjät, myös toimiessaan välittäjinä kiinteän omaisuuden vuokrauksessa, mutta ainoastaan liiketoimissa, joiden osalta kuukausivuokra on vähintään 10 000 euroa;”

c) lisätään alakohdat seuraavasti:

”g) palveluntarjoajat, jotka tarjoavat virtuaalivaluuttojen ja fiat-valuuttojen välisiä vaihtopalveluja;

h) lompakkopalvelujen tarjoajat;

i) taideteosten kauppaa käyvät tai siinä välittäjinä toimivat henkilöt, myös silloin, kun tätä tekevät taidegalleriat ja huutokauppakamarit, kun liiketoimen ja toisiinsa kytkeytyneiden liiketoimien sarjan arvo on vähintään 10 000 euroa;

j) taideteoksia säilyttävät taikka taideteosten kauppaa käyvät tai siinä välittäjinä toimivat henkilöt silloin, kun tätä tekevät vapaasatamat, kun liiketoimen ja toisiinsa kytkeytyneiden liiketoimien sarjan arvo on vähintään 10 000 euroa.”

2) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 4 alakohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) direktiivin (EU) 2017/541 (*) II ja III osastossa säädetyt terrorismirikokset, terroristiryhmään liittyvät rikokset ja terroritoimintaan liittyvät rikokset;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/541, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2017, terrorismin torjumisesta sekä neuvoston puitepäätöksen 2002/475/YOS korvaamisesta sekä neuvoston päätöksen 2005/671/YOS muuttamisesta (EUVL L 88, 31.3.2017, s. 6).”;

ii) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) neuvoston puitepäätöksen 2008/841/YOS (*) 1 artiklan 1 kohdassa määriteltyjen rikollisjärjestöjen toiminta;

(*) Neuvoston puitepäätös 2008/841/YOS, tehty 24 päivänä lokakuuta 2008, järjestäytyneen rikollisuuden torjunnasta (EUVL L 300, 11.11.2008, s. 42).”;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ EUVL C 85, 18.3.2017, s. 3.

b) korvataan 6 alakohdan b alakohta seuraavasti:

”b) trustien osalta kaikkia seuraavia henkilöitä:

- i) perustaja(t);
- ii) trustin omaisuudenhoitaja(t);
- iii) mahdollinen suojelija (mahdolliset suojelijat);
- iv) edunsaajat tai, jos oikeudellisen järjestelyn tai oikeushenkilön edunsaajia ei ole vielä vahvistettu, ne henkilöryhmät, joiden pääasiallista etua silmällä pitäen oikeudellinen järjestely tai oikeushenkilö on perustettu tai toimii;
- v) mikä tahansa muu luonnollinen henkilö, joka viime kädessä käyttää trustin osalta määräysvaltaa suoran tai välillisen omistuksen kautta tai muilla keinoin;”

c) korvataan 16 alakohta seuraavasti:

”16) ’sähköisellä rahalla’ direktiivin 2009/110/EY 2 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä sähköistä rahaa, lukuun ottamatta kyseisen direktiivin 1 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettua rahallista arvoa;”

d) lisätään alakohdat seuraavasti:

- ”18) ’virtuaalivaluutoilla’ digitaalisia arvonkantajia, jotka eivät ole keskuspankin tai viranomaisen liikkeeseen laskemia tai takaamia, joita ei välttämättä ole kytketty lailliseksi maksuvälineeksi vahvistettuun valuuttaan ja joilla ei ole samaa oikeudellista asemaa kuin valuutalla tai rahalla mutta jotka luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt hyväksyvät vaihdantavälineenä ja joita voi siirtää, varastoida ja myydä sähköisesti;
- 19) ’lompakkopalvelujen tarjoajalla’ yhteisöä, joka tarjoaa palveluja yksityisten salausavaimien turvaamiseksi asiakkaidensa puolesta virtuaalivaluuttojen säilyttämiseksi, varastoimiseksi ja siirtämiseksi.”

3) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan b ja c alakohta seuraavasti:

- ”b) alakohtaiset riskit, myös Eurostatin antamat arviot, jos niitä on saatavilla, rahanpesun rahallisista määristä kullakin näistä aloista;
- c) rikollisten eniten käyttämät keinot laittomasti saadun hyödyn pesemiseen, myös erityisesti jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisissä liiketoimissa käytetyt keinot, jos niitä on saatavilla, riippumatta kolmannen maan yksilöimisestä suuririskiseksi 9 artiklan 2 kohdan nojalla.”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Komissio asettaa 1 kohdassa tarkoitettujen kertomusten jäsenvaltioiden ja ilmoitusvelvollisten saataville, jotta näiden olisi helpompi tunnistaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski sekä ymmärtää, hallita ja vähentää sitä ja jotta muiden sidosryhmien, mukaan luettuina kansalliset lainsäätäjät, Euroopan parlamentti, Euroopan valvontaviranomaiset ja rahanpesun selvittelykeskusten edustajat, olisi helpompi ymmärtää riskejä. Kertomukset on julkistettava viimeistään kuuden kuukauden kuluttua siitä, kun ne on asetettu jäsenvaltioiden saataville, lukuun ottamatta niitä kertomusten osia, jotka sisältävät luottamuksellisia tietoja.”

4) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) lisätään 4 kohtaan alakohdat seuraavasti:

- ”f) selvittettävä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmänsä institutionaalista rakennetta ja pääasiallisia menettelyjä, myös muun muassa rahanpesun selvittelykeskuksen, veroviranomaisten ja syyttäviviranomaisten osalta, sekä niille osoitettuja henkilöresursseja ja taloudellisia resursseja, siltä osin kuin tällaisia tietoja on saatavilla;
- g) selvittettävä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyviä kansallisia toimia ja niihin osoitettuja resursseja (työvoima ja talousarvio).”;

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltioiden on asetettava riskiarvioidensa tulokset, mukaan luettuina niiden ajan tasalle saatetut osat, komission, Euroopan valvontaviranomaisten ja muiden jäsenvaltioiden saataville. Muut jäsenvaltiot voivat tarvittaessa toimittaa asiaa koskevia lisätietoja riskiarvion suorittavalle jäsenvaltiolle. Yhteenveto arviosta on asetettava julkisesti saataville. Yhteenveto ei saa sisältää luottamuksellisia tietoja.”

5) Muutetaan 9 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Siirretään komissiolle valta antaa 64 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa yksilöidään suuririskiset kolmannet maat ottaen huomioon strategiset puutteet erityisesti seuraavilla aloilla:

a) kolmannen maan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskeva oikeudellinen ja institutionaalinen kehys, erityisesti

i) rahanpesun ja terrorismin rahoituksen säätäminen rangaistavaksi;

ii) asiakkaan tuntemisvelvollisuuteen liittyvät toimenpiteet;

iii) tietojen säilyttämiseen liittyvät vaatimukset;

iv) epäilyttävistä liiketoimista ilmoittamiseen liittyvät vaatimukset;

v) oikeushenkilöiden ja oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tarkkojen ja oikea-aikaisten tietojen saatavuus toimivaltaisille viranomaisille;

b) kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten valtuudet ja menettelyt rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi, myös asianmukaisen tehokkaat, oikeasuhteiset ja varoittavat seuraamukset, sekä kolmannen maan yhteistyötä ja tietojenvaihtoa jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa koskevat käytännöt;

c) kolmannen maan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmän tehokkuus rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien käsittelyssä.”;

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Komissio ottaa 2 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä laatiessaan huomioon rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan alan kansainvälisten järjestöjen ja normeja hyväksyvien tahojen laatimat asiaankuuluvat arvioinnit tai raportit.”

6) Korvataan 10 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on kiellettävä luotto- ja finanssilaitoksiaan ylläpitämästä anonyymejä tilejä, anonyymejä haltijavastakirjoja tai anonyymejä tallelokeroita. Jäsenvaltioiden on kaikissa tapauksissa edellytettävä, että olemassa olevien anonyymien tilien, anonyymien haltijavastakirjojen tai anonyymien tallelokeroiden omistajiin ja edunsaajiin ryhdytään soveltamaan asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2019 ja joka tapauksessa ennen kuin näitä tilejä, haltijavastakirjoja tai tallelokeroita käytetään millään tavalla.”

7) Muutetaan 12 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohhta seuraavasti:

”a) maksuvälinettä ei voi ladata uudelleen tai maksuvälineen maksutapahtumien kuukausittainen enimmäismäärä on 150 euroa, joka voidaan käyttää vain kyseisessä jäsenvaltiossa;

b) maksuvälineeseen voi tallentaa sähköisesti enintään 150 euroa;”

ii) kumotaan toinen alakohhta;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä poikkeusta ei sovelleta lunastettaessa tai nostettaessa käteistä sähköisen rahan raha-arvosta, jos lunastettava määrä ylittää 50 euroa, eikä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2366 (*) 4 artiklan 6 alakohdassa määritellyissä etämaksutapahtumissa, jos maksettu määrä ylittää 50 euroa liiketoimea kohden.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35).";

c) lisätään kohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksutapahtumien vastaanottajina toimivat luotto- ja finanssilaitokset hyväksyvät kolmansissa maissa myönnettyillä anonyymeillä ennalta maksetuilla kortteilla suoritettavat maksut ainoastaan siinä tapauksessa, että kortit täyttävät 1 ja 2 kohdassa vahvistettuja vaatimuksia vastaavat vaatimukset.

Jäsenvaltiot voivat päättää olla hyväksymättä alueellaan anonyymejä ennalta maksettuja kortteja käyttämällä suoritettuja maksuja."

8) Muutetaan 13 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan a alakohta seuraavasti:

"a) asiakkaan tunnistaminen ja tämän henkilöllisyyden todentaminen luotettavasta ja riippumattomasta lähteestä peräisin olevien asiakirjojen tai tietojen perusteella, mukaan luettuina, jos niitä on saatavilla, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 910/2014 (*) säädetyt sähköisen tunnistamisen menetelmät ja niihin liittyvät luottamuspalvelut tai asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten sääntelemät, tunnustamat tai hyväksymät muut suojatut etäältä tai sähköisesti toteutettavat tunnistusprosessit;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 910/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivin 1999/93/EY kumoamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 73).";

b) lisätään b alakohdan loppuun virke seuraavasti:

"Kun tunnistettu tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja on 3 artiklan 6 alakohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu ylempään johtoon kuuluva henkilö, ilmoitusvelvollisten on toteutettava tarvittavat kohtuulliset toimenpiteet sen luonnollisen henkilön henkilöllisyyden todentamiseksi, joka kuuluu ylempään johtoon, ja pidettävä kirjaa toteutetuista toimista sekä mahdollisista todentamismenettelyn aikana esiin tulleista vaikeuksista."

9) Muutetaan 14 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan virke seuraavasti:

"Ilmoitusvelvollisten on hankittava todiste rekisteröinnistä tai rekisteriote aloittaessaan uuden liikesuhteen sellaisen yhtiön tai muun oikeushenkilön taikka sellaisen trustin tai oikeudellisen järjestelyn, jolla on vastaavanlainen rakenne tai vastaavanlaiset tehtävät kuin trusteilla, jäljempänä 'vastaavanlainen oikeudellinen järjestely', kanssa, jonka tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa koskevat tiedot on rekisteröitävä 30 tai 31 artiklan nojalla.;"

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset soveltavat asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä kaikkien uusien asiakkaiden lisäksi tarkoituksenmukaisissa tilanteissa olemassa oleviin asiakkaisiin riskialttiuden perusteella tai silloin, kun asiakkaan merkitykselliset olosuhteet muuttuvat tai kun ilmoitusvelvollisella on lakisääteinen velvollisuus ottaa kyseisen kalenterivuoden aikana yhteyttä asiakkaaseen tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa koskevien merkityksellisten tietojen tarkistamista varten tai jos ilmoitusvelvollisella on ollut tällainen velvollisuus neuvoston direktiivin 2011/16/EU (*) nojalla.

(*) Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15 päivänä helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta (EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1)."

10) Muutetaan 18 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"Tämän direktiivin 18 a–24 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa sekä muissakin jäsenvaltioiden tai ilmoitusvelvollisten yksilöimissä suuririskisemmissä tapauksissa jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset soveltavat tehostettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä hallitukseen ja vähentääkseen näitä riskejä asianmukaisesti.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset tutkivat, niin pitkälle kuin se on kohtuullisesti mahdollista, kaikkien sellaisten liiketoimien taustan ja tarkoituksen, jotka täyttävät vähintään yhden seuraavista edellytyksistä:

- i) ne ovat monimutkaisia liiketoimia;
- ii) ne ovat poikkeuksellisen suuria liiketoimia;
- iii) ne toteutetaan epätavallisella tavalla;
- iv) niillä ei ole selvää taloudellista tai laillista tarkoitusta.

Ilmoitusvelvollisten on erityisesti vahvistettava liikesuhteen valvonnan astetta ja luonnetta, jotta voidaan selvittää, vaikuttavatko kyseiset liiketoimet tai toimet epäilyttäviltä.”

11) Lisätään artikla seuraavasti:

"18 a artikla

1. Kun liikesuhteissa tai liiketoimissa on mukana 9 artiklan 2 kohdan nojalla yksilöityjä suuririskisiä kolmansia maita, jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset soveltavat seuraavia tehostettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä:

- a) lisätietojen hankkiminen asiakkaasta ja yhdestä tai useammasta tosiasiallisesta omistajasta ja edunsaajasta;
- b) lisätietojen hankkiminen liikesuhteen aiotusta luonteesta;
- c) tietojen hankkiminen asiakkaan ja yhden tai useamman tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan varojen ja varallisuuden alkuperästä;
- d) tietojen hankkiminen aiottujen tai suoritettujen liiketoimien syistä;
- e) ylemmän johdon hyväksynnän saaminen liikesuhteen aloittamiselle tai jatkamiselle;
- f) liikesuhteen tehostettu seuranta lisäämällä toteutettavien tarkastusten lukumäärää, parantamalla niiden ajoitusta ja valikoimalla lisätarkastuksia edellyttävät liiketoimien sarjat.

Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että ilmoitusvelvolliset varmistavat soveltuvin osin, että ensimmäinen maksu suoritetaan sellaisessa luottolaitoksessa asiakkaan nimissä olevan tilin kautta, johon sovelletaan asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä, jotka eivät ole vähemmän tehokkaita kuin tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden lisäksi ja unionin kansainvälisiä velvoitteita noudattaen jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset soveltavat soveltuvin osin lisäksi yhtä tai useampaa riskinvähentämistoimenpidettä luonnollisiin henkilöihin ja oikeushenkilöihin, jotka suorittavat liiketoimia, joissa on mukana 9 artiklan 2 kohdan nojalla yksilöityjä suuririskisiä kolmansia maita. Näihin toimenpiteisiin kuuluu yksi tai useampi seuraavista:

- a) tehostettujen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden täydentävien osien soveltaminen;
- b) tehostettujen asiaankuuluvien ilmoitusmekanismien tai liiketoimia koskevien järjestelmällisten ilmoitusten käyttöönotto;
- c) liikesuhteiden tai liiketoimien rajoittaminen 9 artiklan 2 kohdan nojalla suuririskisiksi yksilöidyistä kolmansista maista tulevien luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden kanssa.

3. Edellä 1 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden lisäksi jäsenvaltioiden on sovellettava soveltuvin osin yhtä tai useampaa seuraavista toimenpiteistä 9 artiklan 2 kohdan nojalla suuririskiseksi yksilöityjen kolmansien maiden osalta unionin kansainvälisiä velvoitteita noudattaen:

- a) kyseisen maan ilmoitusvelvollisten tytäryritysten tai sivuliikkeiden tai edustustojen perustamisen kieltäminen tai muulla tavoin sen huomioon ottaminen, että kyseinen ilmoitusvelvollinen on maasta, jolla ei ole riittäviä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmiä;
- b) ilmoitusvelvollisten kieltäminen perustamasta sivuliikkeitä tai edustustoja kyseiseen maahan tai muulla tavoin sen huomioon ottaminen, että kyseinen sivuliike tai edustusto olisi maassa, jolla ei ole riittäviä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmiä;
- c) sen edellyttäminen, että lisätään ilmoitusvelvollisten kyseiseen maahan sijoittautuneisiin sivuliikkeisiin ja tytäryrityksiin kohdistuvaa valvontatarkkailua tai ulkoista tarkastusta koskevia vaatimuksia;
- d) sen edellyttäminen, että lisätään finanssiryhmien kyseiseen maahan sijoittautuneisiin sivuliikkeisiin ja tytäryrityksiin kohdistuvia ulkoista tarkastusta koskevia vaatimuksia;
- e) sen edellyttäminen, että luotto- ja finanssilaitokset tarkistavat ja muuttavat kirjeenvaihtajasuhteitaan kyseisessä maassa vastapuolina olevien laitosten kanssa tai tarvittaessa lopettavat ne.

4. Saattaessaan voimaan tai soveltaessaan 2 ja 3 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä jäsenvaltioiden on tapauksen mukaan otettava huomioon rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan alan kansainvälisten järjestöjen ja normeja hyväksyvien tahojen laatimat asiaankuuluvat arvioinnit tai raportit yksittäisiin kolmansiin maihin liittyvistä riskeistä.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, ennen kuin ne saattavat voimaan tai soveltavat 2 ja 3 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä.”

12) Korvataan 19 artiklan johdantokappale seuraavasti:

”Kun on kyse rajat ylittävistä kirjeenvaihtajasuhteista, joihin liittyy maksujen suorittaminen vastapuolena toimivan kolmannen maan laitoksen kanssa, jäsenvaltioiden on 13 artiklassa säädettyjen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden lisäksi edellytettävä, että niiden luotto- ja finanssilaitokset liikesuhteen aloittaessaan”.

13) Lisätään artikla seuraavasti:

”20 a artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava ja pidettävä ajan tasalla luettelo nimenomaisista tehtävistä, joita kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaan pidetään 3 artiklan 9 alakohtaa sovellettaessa merkittävänä julkisina tehtävinä. Jäsenvaltioiden on pyydetävä kutakin alueillaan akkreditoitua kansainvälistä järjestöä laatimaan ja pitämään ajan tasalla luettelo merkittävistä julkisista tehtävistä kyseisessä kansainvälisessä järjestössä 3 artiklan 9 alakohdan soveltamiseksi. Kyseiset luettelot on lähetettävä komissiolle, ja ne voidaan julkistaa.

2. Komissio laatii ja pitää ajan tasalla luettelon nimenomaisista tehtävistä, joita pidetään merkittävänä julkisina tehtävinä unionin toimielinten ja elinten tasolla. Kyseiseen luetteloon on sisällyttävä myös tehtävät, joissa kolmansien maiden ja unionin tasolla akkreditoitujen kansainvälisten elinten edustajat voivat toimia.

3. Komissio kokoaa tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjen luetteloiden perusteella yhden ainoan luettelon kaikista merkittävistä julkisista tehtävistä 3 artiklan 9 alakohdan soveltamiseksi. Kyseinen yksi ainoa luettelo on julkistettava.

4. Tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettussa luettelossa olevia tehtäviä on käsiteltävä 41 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen edellytysten mukaisesti.”

(14) Korvataan 27 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvolliset, joiden puoleen asiakas ohjataan, toteuttavat riittävät toimet sen varmistamiseksi, että kolmas osapuoli toimittaa pyynnöstä viipymättä tarvittavat jäljennökset tunnistamista ja henkilöllisyyden todentamista koskevista tiedoista, mukaan luettuina, jos niitä on saatavilla, asetuksessa (EU) N:o 910/2014 säädetty sähköisen tunnistamisen menetelmillä saadut tiedot ja niihin liittyvät luottamuspalvelut tai asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten sääntelemät, tunnustamat tai hyväksymät muut suojatut etäältä tai sähköisesti toteutettavat tunnistusprosessit.”

15) Muutetaan 30 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueelle perustetut yhtiöt ja muut oikeushenkilöt veloitetaan hankkimaan riittävät, tarkat ja ajantasaiset tiedot tosiasiallisista omistajistaan ja edunsaajistaan, mukaan luettuina yksityiskohtaiset tiedot niiden hallussa olevista omistusosuuksista, ja pitämään ne hallussaan. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan rikkomisiin sovelletaan tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia toimenpiteitä tai seuraamuksia.”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että yhtiöiden tai muiden oikeushenkilöiden tosiasialliset omistajat ja edunsaajat, myös silloin kun tämä tapahtuu osakkeiden, äänioikeuksien, omistusoikeuksien, haltijaosakkeiden kautta tai määräysvaltaa muilla keinoin käyttäen, antavat kyseisille yhtiöille tai muille oikeushenkilöille kaikki tiedot, joita nämä tarvitsevat noudattaakseen ensimmäisen alakohdan vaatimuksia.”;

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että 3 kohdassa tarkoitetun keskitetyn rekisterin sisältämät tiedot ovat riittävät, tarkat ja ajantasaiset, ja otettava käyttöön mekanismeja tätä varten. Tällaisiin mekanismeihin on sisällyttävä se, että ilmoitusvelvolliset ja, jos se on tarkoituksenmukaista ja siltä osin kuin tällä vaatimuksella ei tarpeettomasti puututa niiden tehtäviin, toimivaltaiset viranomaiset veloitetaan ilmoittamaan kaikista eroavuuksista, joita ne havaitsevat keskitetyissä rekistereissä saatavilla olevien tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen ja saatavillaan olevien tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen välillä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettujen eroavuuksien tapauksessa varmistettava, että eroavuuksien ratkaisemiseksi toteutetaan ajallaan asianmukaisia toimia ja että tarvittaessa sitä ennen keskitettyyn rekisteriin sisällytetään maininta asiasta.”;

c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot ovat kaikissa tapauksissa seuraavien saatavilla:

a) toimivaltaiset viranomaiset ja rahanpesun selvittelykeskukset rajoituksitta;

b) ilmoitusvelvolliset asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevissa puitteissa II luvun mukaisesti;

c) suuri yleisö.

Edellä c alakohdassa tarkoitetuille henkilöille on sallittava pääsy vähintään tietoihin tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan nimestä, syntymäkuukaudesta ja -vuodesta sekä asuinmaasta ja kansalaisuudesta sekä hallussa olevan omistusosuuden luonteesta ja laajuudesta.

Jäsenvaltiot voivat kansallisessa oikeudessa määrittävin edellytyksin säätää pääsystä lisätietoihin, joiden avulla voidaan tunnistaa tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja. Näihin lisätietoihin on sisällyttävä vähintään tiedot syntymäajasta tai yhteystiedot tietosuojasääntöjen mukaisesti.”;

d) lisätään kohta seuraavasti:

”5 a. Jäsenvaltiot voivat halutessaan asettaa 3 kohdassa tarkoitetuissa kansallisissa rekistereissä olevat tiedot saataville siten, että ehtona on sähköinen kirjautuminen ja sellaisen maksun suorittaminen, joka ei saa ylittää tietojen saataville asettamisesta aiheutuvia hallinnollisia kustannuksia, mukaan luettuina rekisterin ylläpidosta ja kehittämisestä aiheutuvat kustannukset”;

e) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla ja rahanpesun selvittelykeskuksilla on pääsy ajallaan ja esteettä kaikkiin 3 kohdassa tarkoitetussa keskitetyssä rekisterissä oleviin tietoihin rajoituksitta ja asianomaista yhteisöä varoittamatta. Jäsenvaltioiden on sallittava myös ilmoitusvelvollisten pääsy tietoihin ajallaan niiden toteuttaessa asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä II luvun mukaisesti.

Toimivaltaisia viranomaisia, joille myönnetään pääsy 3 kohdassa tarkoitettuun keskitettyyn rekisteriin, ovat ne viranomaiset, joille on osoitettu rahanpesun tai terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia velvollisuuksia, sekä veroviranomaiset, ilmoitusvelvollisten valvontaviranomaiset ja viranomaiset, joiden tehtäviin kuuluu rahanpesun ja siihen liittyvien esirikosten ja terrorismin rahoituksen tutkinta ja syytteenpano sekä rikoksen tuottaman hyödyn jäljittäminen ja takavarikointi tai jäädyttäminen ja menetetyksi tuomitseminen.”;

f) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ja rahanpesun selvittelykeskukset voivat antaa 1 ja 3 kohdassa tarkoitettut tiedot ajallaan ja maksutta muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja rahanpesun selvittelykeskuksille.”;

g) korvataan 9 ja 10 kohta seuraavasti:

”9. Kansallisessa lainsäädännössä määriteltävissä poikkeustapauksissa, joissa 5 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdassa tarkoitettu pääsy asettaisi tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan alttiiksi kohtuuttomalle petoksen, sieppauksen, kiristyksen, häirinnän, väkivallan tai pelottelun riskille tai joissa tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja on alaikäinen tai muuten rajoitetusti oikeustoimikelpoinen, jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksesta, jonka mukaan tällainen pääsy kaikkiin tosiasiallisiin omistajaa ja edunsaajaa koskeviin tietoihin tai osaan niistä voidaan tapauskohtaisesti evätä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nämä poikkeukset myönnetään tapauksen poikkeuksellisen luonteen yksityiskohtaisen arvioinnin perusteella. Oikeus hakea poikkeusta koskevaan päätökseen muutosta hallintoviranomaiselta ja oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin on taattava. Poikkeuksia myöntäneen jäsenvaltion on julkaistava vuotuisia tilastotietoja myönnettyjen poikkeusten lukumäärästä ja ilmoitetuista perusteluista ja ilmoitettava tiedot komissiolle.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla myönnetty poikkeukset eivät koske luotto- ja finanssilaitoksia tai 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja ilmoitusvelvollisia, jotka ovat virkamiehiä.

10. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen keskitettyjen rekisterien liittäminen yhteen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2017/1132 (*) 22 artiklan 1 kohdalla perustetun eurooppalaisen keskusjärjestelmän kautta. Jäsenvaltioiden keskitettyjen rekistereiden liittäminen keskusjärjestelmään on toteutettava direktiivin (EU) 2017/1132 24 artiklan ja tämän direktiivin 31 a artiklan mukaisesti hyväksytyillä komission täytäntöönpanosäädöksillä vahvistettujen teknisten eritelmien ja menettelyjen mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen ovat saatavilla direktiivin (EU) 2017/1132 22 artiklan 1 kohdalla perustettujen rekistereiden yhteenliittämissä järjestelmän kautta 5, 5 a ja 6 kohdan täytäntöönpanemiseksi annettujen jäsenvaltioiden kansallisten lakien mukaisesti.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen on oltava saatavilla kansallisten rekistereiden ja rekistereiden yhteenliittämissä järjestelmän kautta vähintään viiden ja enintään kymmenen vuoden ajan siitä, kun yhtiö tai muu oikeushenkilö on poistettu rekisteristä. Jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä keskenään ja komission kanssa erilaisten pääsyoikeuksien toteuttamiseksi tämän artiklan mukaisesti.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1132, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, tietyistä yhtiöoikeuden osa-alueista (EUVL L 169, 30.6.2017, s. 46).”

16) Muutetaan 31 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tätä artiklaa sovelletaan trusteihin ja vastaavanlaisiin oikeudellisiin järjestelyihin, kuten muiden muassa fiducie, tietyn tyyppiset Treuhand-järjestelyt tai fideicomiso, kun niillä on vastaavanlainen rakenne tai vastaavanlaiset tehtävät kuin trusteilla. Jäsenvaltioiden on yksilöitävä ominaisuudet, joiden avulla voidaan määrittää, milloin oikeudellisilla järjestelyillä on vastaavanlainen rakenne tai vastaavanlaiset tehtävät kuin trusteilla niiden lainsäädännön alaisten tällaisten oikeudellisten järjestelyjen osalta.

Kunkin jäsenvaltion on edellytettävä, että kunkin kyseisessä jäsenvaltiossa hallinnoitavan express trust-järjestelyn omaisuudenhoitajat hankkivat riittävät, tarkat ja ajantasaiset tiedot trustin tosiasiallisista omistajista ja edunsaajista ja pitävät ne hallussaan. Kyseisiin tietoihin on sisällyttävä seuraavien tunnistetiedot:

a) perustaja(t);

- b) trustin omaisuudenhoitaja(t);
- c) mahdollinen suojelija (mahdolliset suojelijat);
- d) edunsaajat tai edunsaajien ryhmä;
- e) mikä tahansa muu luonnollinen henkilö, joka käyttää trustin osalta tosiasiallista määräysvaltaa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan rikkomisiin sovelletaan tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoitavia toimenpiteitä tai seuraamuksia.”;

- b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että trustin omaisuudenhoitajat tai henkilöt, jotka ovat vastaavassa asemassa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa vastaavanlaisissa oikeudellisissa järjestelyissä, ilmoittavat asemastaan ja antavat tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen ajallaan ilmoitusvelvollisille, kun ne trustin omaisuudenhoitajan tai henkilön, joka on vastaavassa asemassa vastaavanlaisessa oikeudellisessa järjestelyssä, ominaisuudessa solmivat liikesuhteen tai suorittavat yksittäisen liiketoimen, joka ylittää 11 artiklan b, c ja d alakohdassa säädettyt kynnyksarvot.”;

- c) lisätään kohta seuraavasti:

”3 a. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot 1 kohdassa tarkoitetuista express trust -järjestelyistä ja vastaavanlaisista oikeudellisista järjestelyistä on säilytettävä sen jäsenvaltion perustamassa tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja sisältävässä keskitetyssä rekisterissä, johon trustin omaisuudenhoitaja tai henkilö, joka on vastaavassa asemassa vastaavanlaisessa oikeudellisessa järjestelyssä, on sijoittautunut tai jossa tämä asuu.

Jos trustin omaisuudenhoitajan tai henkilön, joka on vastaavassa asemassa vastaavanlaisessa oikeudellisessa järjestelyssä, sijoittautumis- tai asuinpaikka on unionin ulkopuolella, 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen säilytettävä sen jäsenvaltion perustamassa keskitetyssä rekisterissä, jossa trustin omaisuudenhoitaja tai henkilö, joka on vastaavassa asemassa vastaavanlaisessa oikeudellisessa järjestelyssä, aloittaa liikesuhteen tai hankkii kiinteää omaisuutta trustin tai vastaavanlaisen oikeudellisen järjestelyn nimissä.

Jos trustin omaisuudenhoitajat tai henkilöt, jotka ovat vastaavassa asemassa vastaavanlaisessa oikeudellisessa järjestelyssä, ovat sijoittautuneet eri jäsenvaltioihin tai asuvat eri jäsenvaltioissa tai jos trustin omaisuudenhoitaja tai henkilö, joka on vastaavassa asemassa vastaavanlaisessa oikeudellisessa järjestelyssä, aloittaa useita liikesuhteita trustin tai vastaavanlaisen oikeudellisen järjestelyn nimissä eri jäsenvaltioissa, todistuksen rekisteröinnistä tai rekisteriönnin yhtenä jäsenvaltion rekisterissä olevista tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevista tiedoista voidaan katsoa riittävän osoitukseksi rekisteröintivelvoitteen täyttämistä.”;

- d) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että trustin tai vastaavanlaisen oikeudellisen järjestelyn tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa koskevat tiedot ovat kaikissa tapauksissa seuraavien saatavilla:

- a) toimivaltaiset viranomaiset ja rahanpesun selvittelykeskukset rajoituksitta;
- b) ilmoitusvelvolliset asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevissa puitteissa II luvun mukaisesti;
- c) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka voi osoittaa oikeutetun edun asiassa;
- d) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka esittää sellaiseen trustiin tai vastaavanlaiseen oikeudelliseen järjestelyyn liittyvän kirjallisen pyynnön, jolla on määräysvallan tuottava omistusosuus missä tahansa muussa kuin 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhtiössä tai muussa oikeushenkilössä siten, että sillä on suoraa tai välillistä omistusta, haltijaosakkeet mukaan luettuina, tai se käyttää määräysvaltaa muilla keinoin.

Ensimmäisen alakohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden saatavilla oleviin tietoihin on sisällyttävä tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan nimi, syntymäkuukausi ja -vuosi sekä asuinmaa ja kansalaisuus sekä hallussa olevan omistusosuuden luonne ja laajuus.

Jäsenvaltiot voivat kansallisessa oikeudessa määrittävin edellytyksin säätää pääsystä lisätietoihin, joiden avulla voidaan tunnistaa tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja. Näihin lisätietoihin on sisällyttävä vähintään tiedot syntymäajasta tai yhteystiedot tietosuojasääntöjen mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat sallia laajemman pääsyn rekisterin sisältämiin tietoihin kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.

Toimivaltaisia viranomaisia, joille myönnetään pääsy 3 a kohdassa tarkoitettuun keskitettyyn rekisteriin, ovat ne viranomaiset, joille on osoitettu rahanpesun tai terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia velvollisuuksia, sekä veroviranomaiset, ilmoitusvelvollisten valvontaviranomaiset ja viranomaiset, joiden tehtäviin kuuluu rahanpesun ja siihen liittyvien esirikosten ja terrorismin rahoituksen tutkinta ja syytteenpano sekä rikoksen tuottaman hyödyn jäljittäminen, takavarikointi tai jäädyttäminen ja menetetyksi tuomitseminen.”;

e) lisätään kohta seuraavasti:

”4 a. Jäsenvaltiot voivat halutessaan asettaa 3 a kohdassa tarkoitetuissa kansallisissa rekistereissä olevat tiedot saataville siten, että ehtona on sähköinen kirjautuminen ja sellaisen maksun suorittaminen, joka ei saa ylittää tietojen saataville asettamisesta aiheutuvia hallinnollisia kustannuksia, mukaan luettuina kustannukset rekisterin ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi.”;

f) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että 3 a kohdassa tarkoitettujen keskitettyjen rekisterien sisältämät tiedot ovat riittävät, tarkat ja ajantasaiset, ja otettava käyttöön mekanismeja tätä varten. Tällaisiin mekanismeihin on sisällytettävä se, että ilmoitusvelvolliset ja toimivaltaiset viranomaiset – jos se on tarkoituksenmukaista ja siltä osin kuin tällä vaatimuksella ei tarpeettomasti puututa niiden tehtäviin – velvoitetaan ilmoittamaan kaikista eroavuuksista, joita ne havaitsevat keskitetyissä rekistereissä saatavilla olevien tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen ja saatavilla olevien tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen välillä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettujen eroavuuksien tapauksessa varmistettava, että eroavuuksien ratkaisemiseksi toteutetaan ajallaan asianmukaisia toimia ja että tarvittaessa sitä ennen keskitettyyn rekisteriin sisällytetään maininta asiasta.”;

g) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ja rahanpesun selvittelykeskukset voivat antaa 1 ja 3 kohdassa tarkoitettut tiedot ajallaan ja maksutta muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja rahanpesun selvittelykeskuksille.”;

h) lisätään kohta seuraavasti:

”7 a. Kansallisessa lainsäädännössä määriteltävissä poikkeustapauksissa, joissa 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettu pääsy asettaisi tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan alttiiksi kohtuuttomalle petoksen, sieppauksen, kiristyksen, häirinnän, väkivallan tai pelottelun riskille tai joissa tosiasiallinen omistaja ja edunsaaja on alaikäinen tai muuten rajoitetusti oikeustoimikelpoinen, jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksesta, jonka mukaan tällainen pääsy kaikkiin tosiasiallisiin omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin tai osaan niistä voidaan tapauskohtaisesti evätä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nämä poikkeukset myönnetään tapauksen poikkeuksellisen luonteen yksityiskohtaisen arvioinnin perusteella. Oikeus hakea poikkeusta koskevaan päätökseen muutosta hallintoviranomaiselta ja oikeus tehokkaasiin oikeussuojakeinoihin on taattava. Poikkeuksia myöntäneen jäsenvaltion on julkaistava vuotuisia tilastotietoja myönnettyjen poikkeusten lukumäärästä ja ilmoitetuista perusteluista ja ilmoitettavat tiedot komissiolle.

Ensimmäisen alakohdan nojalla myönnetty poikkeukset eivät koske luotto- ja finanssilaitoksia eivätkä 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja ilmoitusvelvollisia, jotka ovat virkamiehiä.

Kun jäsenvaltio päättää säätää ensimmäisen alakohdan mukaisesta poikkeuksesta, se ei saa rajoittaa toimivaltaisten viranomaisten ja rahanpesun selvittelykeskusten pääsyä tietoihin.”;

i) kumotaan 8 kohta;

j) korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan 3 a kohdassa tarkoitettujen keskitettyjen rekisterien liitetään yhteen direktiivin (EU) 2017/1132 22 artiklan 1 kohdalla perustettujen eurooppalaisen keskusjärjestelmän kautta. Jäsenvaltioiden keskitettyjen rekistereiden liittäminen keskusjärjestelmään on toteutettava direktiivin (EU) 2017/1132 24 artiklan ja tämän direktiivin 31 a artiklan mukaisesti hyväksytyillä komission täytäntöönpanosäädöksillä vahvistettujen teknisten eritelmien ja menettelyjen mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen saatavilla direktiivin (EU) 2017/1132 22 artiklan 2 kohdalla perustettujen rekistereiden yhteenliittämissä järjestelmän kautta tämän artiklan 4 ja 5 kohdan täytäntöönpanemiseksi annettujen jäsenvaltioiden kansallisten lakien mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on toteutettava riittävät toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden kansallisten rekistereiden ja rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän kautta asetetaan saataville sellaisia 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja, jotka ovat ajantasaisia ja vastaavat tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia, ja että pääsy näihin tietoihin toteutetaan tietosuojasääntöjen mukaisesti.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen on oltava saatavilla kansallisten rekistereiden ja rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän kautta vähintään viiden ja enintään kymmenen vuoden ajan siitä, kun 3 a kohdassa tarkoitettujen tosiasiallista omistajaa ja edunsaajaa koskevien tietojen rekisteröinnin perusteita ei enää ole olemassa. Jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä komission kanssa erilaisten pääsyoikeuksien toteuttamiseksi 4 ja 4 a kohdan mukaisesti.”;

k) lisätään kohta seuraavasti:

”10. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2019 1 kohdassa tarkoitettujen trustien ja vastaavanlaisten oikeudellisten järjestelyjen luokat, ominaisuuksien kuvaus, nimet ja soveltuvin osin oikeusperusta. Komissio julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* kootun luettelon kyseisistä trusteista ja vastaavanlaisista oikeudellisista järjestelyistä viimeistään 10 päivänä syyskuuta 2019.

Komissio antaa viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2020 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan, onko kaikki jäsenvaltioiden lainsäädännön alaiset 1 kohdassa tarkoitettut trustit ja vastaavanlaiset oikeudelliset järjestelyt tunnistettu asianmukaisesti ja sovelletaanko niihin tässä direktiivissä säädettyjä velvoitteita. Komissio toteuttaa tapauksen mukaan tarvittavat toimet kyseisessä kertomuksessa esitettyjen havaintojen perusteella.”

17) Lisätään artikla seuraavasti:

”31 a artikla

Täytäntöönpanosäädökset

Komissio hyväksyy tarvittaessa direktiivin (EU) 2017/1132 24 artiklan mukaisesti hyväksymiensä täytäntöönpanosäädösten lisäksi ja tämän direktiivin 30 ja 31 artiklan soveltamisalan mukaisesti täytäntöönpanosäädöksillä 30 artiklan 10 kohdassa ja 31 artiklan 9 kohdassa tarkoitettuja jäsenvaltioiden keskitettyjen rekistereiden yhteenliittämiseksi tarvittavia teknisiä eritelmiä ja menettelyjä seuraavista:

- a) tekninen eritelmä, jossa määritellään tekniset tiedot, jotka keskusjärjestelmä tarvitsee tehtäviensä suorittamiseen, sekä tällaisten tietojen tallentamis-, käyttö- ja suojamenetelmä;
- b) yhteiset kriteerit, joiden mukaisesti tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot ovat saatavilla rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän kautta, jäsenvaltioiden myöntämän pääsyoikeuden mukaan;
- c) tekniset yksityiskohdat siitä, miten tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot on tarkoitus asettaa saataville;
- d) rekistereiden yhteenliittämisyjärjestelmän tarjoamien palvelujen saatavuutta koskevat tekniset ehdot;
- e) yksityiskohtaiset tekniset säännöt siitä, miten erilaiset pääsyoikeudet tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin toteutetaan 30 artiklan 5 kohdan ja 31 artiklan 4 kohdan perusteella;
- f) maksuja koskevat yksityiskohtaiset säännöt silloin, kun pääsystä tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskeviin tietoihin on suoritettava maksu 30 artiklan 5 a kohdan ja 31 artiklan 4 a kohdan mukaisesti, ottaen huomioon käytettävissä olevat maksujärjestelyt, kuten etämaksutapahtumat.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 64 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komission on täytäntöönpanosäädöksissään pyrittävä käyttämään uudelleen toimivaksi osoitettua teknologiaa ja olemassa olevia käytäntöjä. Komission on varmistettava, että kehitettävistä järjestelmistä ei aiheudu enempää kustannuksia kuin on ehdottoman välttämätöntä tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi. Komission täytäntöönpanosäädöksille on oltava luonteenomaista avoimuus sekä kokemusten ja tietojen vaihto komission ja jäsenvaltioiden välillä.”

18) Lisätään 32 artiklaan kohta seuraavasti:

"9. Kunkin rahanpesun selvittelykeskuksen on tehtävänsä hoitaessaan voitava pyytää, saada ja käyttää miltä tahansa ilmoitusvelvolliselta peräisin olevia tietoja tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä tarkoitusta varten, vaikka aiempaa ilmoitusta ei tehdä 33 artiklan 1 kohdan a alakohdan tai 34 artiklan 1 kohdan nojalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 34 artiklan 2 kohdan soveltamista."

19) Lisätään artikla seuraavasti:

"32 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön keskitettyjä automatisoituja mekanismeja, kuten keskitettyjä rekistereitä tai keskitettyjä sähköisiä tietojenhakujärjestelmiä, joiden avulla voidaan ajallaan tunnistaa mikä tahansa luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka on niiden alueella toimivassa luottolaitoksessa olevan IBAN-tunnisteen maksutilin ja pankkitilin, sellaisena kuin ne määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 260/2012 (*), sekä tallelokeroon haltija tai jolla on määräysvalta tällaiseen tiliin tai tallelokeroon. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle näiden kansallisten mekanismien ominaisuudet.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa keskitetyissä mekanismeissa olevat tiedot ovat suoraan kansallisten rahanpesun selvittelykeskusten saatavilla välittömästi ja suodattamattomina. Kyseisten tietojen on oltava myös kansallisten toimivaltaisten viranomaisten saatavilla niiden tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mikä tahansa rahanpesun selvittelykeskus voi antaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa keskitetyissä mekanismeissa säilytettävät tiedot mille tahansa toiselle rahanpesun selvittelykeskukselle ajallaan 53 artiklan mukaisesti.

3. Seuraavien tietojen on oltava saatavilla 1 kohdassa tarkoitettujen keskitettyjen mekanismien kautta siten, että niihin voidaan tehdä hakuja:

- asiakastilin haltijan ja kaikkien sellaisten henkilöiden osalta, jotka oletettavasti toimivat asiakkaan puolesta: nimi ja joko 13 artiklan 1 kohdan a alakohdan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten mukaisesti vaaditut muut tunnistetiedot tai yksilöllinen tunnistenumero,
- asiakastilin haltijan tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan osalta: nimi ja joko 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten mukaisesti vaaditut muut tunnistetiedot tai yksilöllinen tunnistenumero;
- pankki- tai maksutilin osalta: IBAN-numero ja tilin avaamis- ja sulkemispäivä,
- tallelokeroon osalta: vuokraajan nimi ja joko 13 artiklan 1 kohdan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten mukaisesti vaaditut muut tunnistetiedot tai yksilöllinen tunnistenumero sekä vuokra-ajan pituus.

4. Jäsenvaltiot voivat harkita edellyttävänsä, että muiden tietojen, jotka katsotaan olennaisiksi, jotta rahanpesun selvittelykeskukset ja toimivaltaiset viranomaiset voivat täyttää tämän direktiivin mukaiset velvoitteensa, on oltava saatavilla keskitettyjen mekanismien kautta siten, että niihin voidaan tehdä hakuja.

5. Komissio antaa viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2020 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan edellytykset sekä tekniset eritelmät ja menettelyt keskitettyjen automatisoitujen mekanismien turvallisuudelle ja tehokkaalle yhteenliittämiselle. Kertomukseen liitetään tarvittaessa säädösehdotus.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 260/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista sekä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta (EUVL L 94, 30.3.2012, s. 22)."

20) Lisätään artikla seuraavasti:

"32 b artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava rahanpesun selvittelykeskuksille ja toimivaltaisille viranomaisille pääsy tietoihin, joiden avulla voidaan ajallaan tunnistaa mikä tahansa kiinteää omaisuutta omistava luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, myös rekistereiden tai sähköisten tietojenhakujärjestelmien kautta, jos tällaisia rekistereitä tai järjestelmiä on saatavilla.

2. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan rekistereihin sisältyvien tietojen yhdenmukaistamisen tarpeellisuus ja oikeasuhteisuus sekä arvioidaan tarve kyseisten rekistereiden yhteenliittämiselle. Kertomukseen liitetään tarvittaessa säädösehdotus."

21) Korvataan 33 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) toimittamalla rahanpesun selvittelykeskukselle suoraan sen pyynnöstä kaikki tarvittavat tiedot.”

22) Lisätään 34 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden nimeämien itsesääntelyelinten on julkaistava vuosikertomus, johon sisältyy tietoja seuraavista:

a) 58, 59 ja 60 artiklan nojalla toteutetut toimenpiteet;

b) soveltuvin osin 61 artiklassa tarkoitettujen rikkomisia koskevien vastaanotettujen ilmoitusten lukumäärä;

c) soveltuvin osin 1 kohdassa tarkoitetun itsesääntelyelimen vastaanottamien ilmoitusten lukumäärä ja itsesääntelyelimen rahanpesun selvittelykeskukselle toimittamien ilmoitusten lukumäärä;

d) soveltuvin osin niiden 47 ja 48 artiklan nojalla toteutettujen toimenpiteiden lukumäärä ja kuvaus, jotka on toteutettu ilmoitusvelvollisten seuraavissa säännöksissä tarkoitettujen velvoitteiden noudattamisen valvomiseksi:

i) 10–24 artikla (asiakkaan tuntemisvelvollisuus);

ii) 33, 34 ja 35 artikla (epäilyttävistä liiketoimista ilmoittaminen);

iii) 40 artikla (tietojen säilyttäminen); ja

iv) 45 ja 46 artikla (sisäiset tarkastukset).”

23) Korvataan 38 artikla seuraavasti:

”38 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yksityishenkilöitä, myös ilmoitusvelvollisen työntekijöitä ja edustajia, jotka ilmoittavat rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskevista epäilyistä sisäisesti tai rahanpesun selvittelykeskukselle, suojellaan lain nojalla uhkailulle, kostotoimenpiteille tai vihamielisille teoille alttiiksi joutumiselta ja erityisesti kielteisiltä tai syrjiviltä toimilta työpaikalla.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yksityishenkilöt, jotka ovat joutuneet alttiiksi uhkailulle, kostotoimenpiteille tai vihamielisille teoille tai kielteisille tai syrjiville toimille työpaikalla siksi, että he ovat ilmoittaneet rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskevista epäilyistä sisäisesti tai rahanpesun selvittelykeskukselle, voivat tehdä turvallisesti valituksen asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että tällaisilla yksityishenkilöillä on oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin tämän kohdan mukaisten oikeuksiensa turvaamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta rahanpesun selvittelykeskuksen keräämien tietojen luottamuksellisuutta.”

24) Korvataan 39 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Tämän artiklan 1 kohdassa säädetty salassapitovaatimus ei estä tietojen ilmaisemista jäsenvaltioiden luotto- ja finanssilaitosten välillä edellyttäen, että ne kuuluvat samaan konserniin, tai näiden laitosten ja niiden kolmansissa maissa sijaitsevien sivuliikkeiden ja enemmistöomisteisten tytäryritysten välillä edellyttäen, että nämä sivuliikkeet ja enemmistöomisteiset tytäryritykset noudattavat täysimääräisesti koko konsernia koskevia toimintaperiaatteita ja menettelyjä, myös konsernin sisäistä tietojenvaihtoa koskevia menettelyjä 45 artiklan mukaisesti, ja että koko konsernia koskevat toimintaperiaatteet ja menettelyt täyttävät tässä direktiivissä säädetty vaatimukset.”

25) Muutetaan 40 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) asiakkaan tuntemisvelvollisuuden osalta jäljennökset asiakirjoista ja tiedoista, joita tarvitaan II luvussa säädettyjen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien velvoitteiden noudattamiseksi, mukaan luettuina, jos niitä on saatavilla, asetuksessa (EU) N:o 910/2014 säädettyjen sähköisen tunnistamisen menetelmien ja niihin liittyvien luottamuspalvelujen tai asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten sääntelemien, tunnustamien tai hyväksymien muiden suojattujen etäältä tai sähköisesti toteutettavien tunnistusprosessien avulla saadut tiedot, viiden vuoden ajan asiakassuhteen päättymisestä tai yksittäisen liiketoimen suorittamispäivästä;”

b) lisätään alakohta seuraavasti:

”Tässä kohdassa tarkoitettua säilyttämisaikaa, mukaan luettuna säilyttämisaika, jota voidaan jatkaa enintään viidellä vuodella, sovelletaan myös tietoihin, jotka ovat saatavilla 32 a artiklassa tarkoitettujen keskitettyjen mekanismien kautta.”

26) Korvataan 43 artikla seuraavasti:

”43 artikla

Tämän direktiivin mukaista henkilötietojen käsittelyä 1 artiklassa tarkoitetun rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi pidetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 (*) mukaisena yleistä etua koskevana asiana.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).”

27) Korvataan 44 artikla seuraavasti:

”44 artikla

1. Jäsenvaltioiden on 7 artiklan mukaisten riskiarvioidensa valmistelun edistämiseksi varmistettava, että ne pysyvät tarkastelemaan rahanpesun tai terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmiensä tehokkuutta ylläpitämällä kattavia tilastoja kyseisten järjestelmien tehokkuuteen vaikuttavista seikoista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tilastoihin on sisällyttävä

a) tiedot, joilla mitataan tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien eri alojen kokoa ja merkitystä, mukaan luettuina luonnollisten henkilöiden ja yhteisöjen määrä kullakin alalla ja kunkin alan taloudellinen merkitys;

b) tiedot, joilla mitataan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen kansallisen torjuntajärjestelmän puitteissa tehtyjä ilmoituksia ja tutkimuksia sekä pidettyjä oikeuskäsittelyjä, mukaan luettuina rahanpesun selvittelykeskukselle epäilyttävistä liiketoimista tehtyjen ilmoitusten lukumäärä ja kyseisten ilmoitusten seurantatoimet sekä vuotuiset tiedot tutkittujen tapausten, syytöseen asetettujen henkilöiden ja rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskevista rikoksista tuomittujen henkilöiden lukumäärästä, esirikosten tyypeistä, jos tietoja on saatavilla, ja jäädytettyjen, takavarikoitujen tai menetetyksi tuomittujen varojen euromääräisestä arvosta;

c) jos saatavilla, tiedot, joissa esitetään lisätutkimuksia aiheuttavien ilmoitusten lukumäärä ja prosenttiosuus sekä ilmoitusvelvollisille annettava vuotuinen kertomus, jossa yksilöidään niiden tekemien ilmoitusten hyödyllisyys ja seurantatoimet;

d) tiedot sellaisten rajat ylittävien tietopyyntöjen lukumäärästä, jotka rahanpesun selvittelykeskus on esittänyt tai vastaanottanut, joihin se on kieltäytynyt vastaamasta tai joihin se on vastannut osittain tai kokonaan, jaoteltuina vastapuolena olevan maan mukaan;

e) rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyvästä valvonnasta vastaaville toimivaltaisille viranomaisille osoitetut henkilöresurssit sekä rahanpesun selvittelykeskukselle osoitetut henkilöresurssit 32 artiklassa määritettyjen tehtävien hoitamiseksi;

f) toimitiloissa ja niiden ulkopuolella toteutettavien valvontatoimien lukumäärä, valvontatoimien perusteella havaittujen rikkomusten lukumäärä ja valvontaviranomaisten soveltamat seuraamukset tai hallinnolliset toimenpiteet.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden tilastoista julkaistaan vuosittain yhteenvedo.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain 2 kohdassa tarkoitetut tilastot. Komissio julkaisee vuosikertomuksen, jossa esitetään yhteenvedo 2 kohdassa tarkoitetuista tilastoista ja selitetään niitä ja joka on asetettava saataville sen verkkosivustolla.”

28) Korvataan 45 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden ja Euroopan valvontaviranomaisten on ilmoitettava toisilleen tapauksista, joissa kolmannen maan lainsäädännössä ei sallita 1 kohdassa edellytettyjen toimintaperiaatteiden ja menettelyjen täytäntöönpanoa. Tällaisissa tapauksissa ratkaisuun voidaan pyrkiä koordinoituilla toimilla. Arvioidessaan, mitkä kolmannet maat eivät salli 1 kohdassa edellytettyjen toimintaperiaatteiden ja menettelyjen täytäntöönpanoa, jäsenvaltioiden ja Euroopan valvontaviranomaisten on otettava huomioon mahdolliset oikeudelliset rajoitukset, jotka saattavat estää kyseisten toimintaperiaatteiden ja menettelyjen asianmukaisen täytäntöönannon, mukaan luettuina salassapitovelvollisuus, tietosuoja ja muut rajoitukset, jotka rajoittavat sellaisten tietojen vaihtoa, jotka saattavat olla tätä varten merkityksellisiä.”

29) Korvataan 47 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että palveluntarjoajat, jotka tarjoavat vaihtopalveluja virtuaalivaluuttojen ja fiat-valuuttojen välillä, sekä lompakkopalvelujen tarjoajat ovat rekisteröityjä, että valuutanvaihto- ja sekinlunastus-toimistoilla sekä trusti- tai yrityspalvelujen tarjoajilla on toimilupa tai että ne ovat rekisteröityjä ja että rahapelipalvelujen tarjoajat ovat säänneltyjä.”

30) Muutetaan 48 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Tehokkaan yhteistyön ja erityisesti tietojenvaihdon helpottamiseksi ja edistämiseksi jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luettelo 2 artiklan 1 kohdassa mainittujen ilmoitusvelvollisten toimivaltaisista viranomaisista, mukaan luettuina niiden yhteystiedot. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että komissiolle toimitettavat tiedot pidetään ajan tasalla.

Komissio julkaisee rekisterin kyseisistä viranomaisista ja niiden yhteystiedoista verkkosivustollaan. Rekisterissä olevien viranomaisten on valtuuksiensa puitteissa toimittava yhteyspisteenä vastapuolina oleville muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Jäsenvaltioiden finanssivalvontaviranomaisten on myös toimittava yhteyspisteenä Euroopan valvontaviranomaisille.

Jäsenvaltioiden on tämän direktiivin täytäntöönannon riittävän valvonnan varmistamiseksi edellytettävä, että kaikkiin ilmoitusvelvollisiin sovelletaan riittävää valvontaa, mukaan luettuina valtuudet toteuttaa valvontaa toimintiloissa ja niiden ulkopuolella, ja toteutettava asianmukaisia ja oikeasuhteisia hallinnollisia toimenpiteitä tilanteen korjaamiseksi rikkomistapauksissa.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on riittävät valtuudet, mukaan luettuina valtuudet vaatia esittämään kaikki tiedot, joilla on merkitystä vaatimusten noudattamisen seurannassa, ja valtuudet suorittaa tarkastuksia, ja että niillä on riittävät taloudelliset resurssit, henkilöresurssit ja tekniset resurssit tehtäviensä hoitamiseen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisten viranomaisten henkilöstö on erittäin luotettavaa ja sillä on asianmukainen pätevyys ja se ylläpitää korkeaa ammatillista tasoa, luottamuksellisuutta, tietosuoja ja eturistiriitojen ratkaisemista koskevat vaatimukset mukaan luettuina.”;

c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sen jäsenvaltion, jossa ilmoitusvelvollisella on toimipaikkoja, toimivaltaiset viranomaiset valvovat, että kyseiset toimipaikat noudattavat tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja tuon jäsenvaltion kansallisia säännöksiä.

Kun luotto- ja finanssilaitokset ovat osa konsernia, jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä tarkoituksia varten sen jäsenvaltion, johon emoyritys on sijoittautunut, toimivaltaiset viranomaiset tekevät yhteistyötä niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, joihin konserniin kuuluvat toimipaikat ovat sijoittautuneet.

Edellä 45 artiklan 9 kohdassa tarkoitettujen toimipaikkojen osalta tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu valvonta voi sisältää asianmukaisten ja oikeasuhteisten toimenpiteiden toteuttamisen, jotta voidaan puuttua vakaviin laiminlyönteihin, jotka edellyttävät välittömiä korjaavia toimenpiteitä. Mainittujen toimenpiteiden on oltava väliaikaisia ja ne on lopetettava, kun havaittuihin laiminlyönteihin puututaan muun muassa ilmoitusvelvollisen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten avustuksella tai yhteistyössä niiden kanssa 45 artiklan 2 kohdan mukaisesti.”;

d) lisätään 5 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Kun luotto- ja finanssilaitokset ovat osa konsernia, jäsenvaltioiden on varmistettava, että sen jäsenvaltion, johon emoyritys on sijoittautunut, toimivaltaiset viranomaiset valvovat 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen koko konsernia koskevien toimintaperiaatteiden ja menettelyjen tosiasiallista täytäntöönpanoa. Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että sen jäsenvaltion, johon konserniin kuuluvat luotto- ja finanssilaitokset ovat sijoittautuneet, toimivaltaiset viranomaiset tekevät yhteistyötä sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa, johon emoyritys on sijoittautunut."

31) Korvataan 49 artikla seuraavasti:

"49 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päätöksentekijöillä, rahanpesun selvittelykeskuksilla, valvontaviranomaisilla sekä muilla rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan osallistuvilla toimivaltaisilla viranomaisilla sekä vero- ja lainvalvontaviranomaisilla tämän direktiivin soveltamisalalla toimiessaan on tehokkaat mekanismit, joilla ne voivat tehdä yhteistyötä sekä koordinoita kansallisesti toimintaperiaatteiden ja toiminnan kehittämistä ja toteuttamista rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi, myös 7 artiklan mukaisen velvoitteensa täyttämiseksi."

32) Lisätään VI luvun 3 jaksoon alajakso seuraavasti:

"II a alajakso

Yhteistyö jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä

50 a artikla

Jäsenvaltiot eivät saa kieltää toimivaltaisten viranomaisten välistä tietojenvaihtoa tai avunantoa tai asettaa sille kohtuuttomia tai suhteettoman rajoittavia ehtoja tätä direktiiviä sovellettaessa. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset eivät kieltäydy noudattamasta avunantopyyntöä sillä perusteella, että

- a) pyynnön katsotaan koskevan myös verokysymyksiä;
- b) kansallinen lainsäädäntö edellyttää ilmoitusvelvollisia noudattamaan salassapitovelvollisuutta, paitsi niissä tapauksissa, joissa pyynnön kohteena olevia tietoja suojaa asianajosalaisuus tai joissa sovelletaan 34 artiklan 2 kohdassa kuvattua lakisääteistä ammatillista salassapitovelvollisuutta;
- c) pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa on vireillä selvitys, tutkinta tai menettely, paitsi jos avunannosta aiheutuisi haittaa kyseiselle selvitykselle, tutkinnalle tai menettelylle;
- d) pyynnön esittävän vastapuolena olevan toimivaltaisen viranomaisen luonne tai asema on erilainen kuin pyynnön vastaanottavan toimivaltaisen viranomaisen."

33) Muutetaan 53 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskukset vaihtavat omasta aloitteestaan tai pyynnöstä kaikkia tietoja, joilla voi olla merkitystä rahanpesun selvittelykeskuksen käsitellessä tai analysoidessa tietoja, jotka liittyvät rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen ja siihen osallistuvaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön, riippumatta siitä, minkätyyppisiä esirikoksia siihen liittyy, ja vaikka esirikosten tyyppi ei olisi selvillä tietojenvaihdon aikana.";

b) korvataan 2 kohdan toisen alakohdan toinen virke seuraavasti:

"Kyseisen rahanpesun selvittelykeskuksen on hankittava tiedot 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja välitettävä vastaukset viipymättä."

34) Lisätään 54 artiklaan alakohta seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskukset nimeävät vähintään yhden yhteyshenkilön tai -pisteen, joka vastaa muiden jäsenvaltioiden rahanpesun selvittelykeskuksilta saatujen tietopyyntöjen vastaanottamisesta."

35) Korvataan 55 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että pyynnön vastaanottanut rahanpesun selvittelykeskus antaa tietojen luovuttamista toimivaltaisille viranomaisille koskevan ennakkosuostumuksensa viipymättä ja laajuudeltaan mahdollisimman kattavana riippumatta siitä, minkätyyppisiä esirikoksia asiaan liittyy. Pynnön vastaanottanut rahanpesun selvittelykeskus saa kieltäytyä luovuttamasta tietoja vain siinä tapauksessa, että niiden luovuttaminen ei kuulu sen

rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien säännösten soveltamisalaan tai voisi johtaa tutkinnan vaarantumiseen tai olisi muuten ristiriidassa asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön peruseriaatteiden kanssa. Tietojen luovuttamisesta kieltäytyminen on aina selitettävä asianmukaisesti. Nämä poikkeukset on täsmennettävä siten, että estetään toimivaltaisille viranomaisille tapahtuvan tietojen luovuttamisen väärinkäyttö sekä siihen kohdistuvat aiheettomat rajoitukset.”

36) Korvataan 57 artikla seuraavasti:

”57 artikla

Kansallisten lainsäädäntöjen väliset erot 3 artiklan 4 alakohdassa tarkoitettujen esirikosten määritelmässä eivät saa estää rahanpesun selvittelykeskuksia antamasta apua toiselle rahanpesun selvittelykeskukselle eivätkä rajoittaa tietojen vaihtoa, luovuttamista ja käyttöä 53, 54 ja 55 artiklan nojalla.”

37) Lisätään VI luvun 3 jaksoon alajakso seuraavasti:

”III a alajakso

Yhteistyö luotto- ja finanssilaitoksia valvovien toimivaltaisten viranomaisten ja sellaisten muiden viranomaisten välillä, joita koskee salassapitovelvollisuus

57 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että salassapitovelvollisia ovat kaikki, jotka ovat tai ovat olleet niiden toimivaltaisten viranomaisten palveluksessa, jotka valvovat, että luotto- ja finanssilaitokset noudattavat tätä direktiiviä, ja tilintarkastajat tai asiantuntijat, jotka toimivat tällaisten toimivaltaisten viranomaisten lukuun.

Luottamuksellisia tietoja, joita ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden saavat tämän direktiivin mukaisissa tehtävissään, voidaan luovuttaa ainoastaan tiivistetysti tai kootusti siten, ettei niistä voida tunnistaa yksittäisiä luotto- tai finanssilaitoksia, sanotun kuitenkin vaikuttamatta rikoslainsäädännön alaan kuuluvien tapausten käsittelyyn.

2. Edellä olevan 1 kohdan säännökset eivät estä tietojenvaihtoa seuraavien välillä:

- a) luotto- ja finanssilaitoksia jossakin jäsenvaltiossa tämän direktiivin tai muiden luotto- ja finanssilaitosten valvontaan liittyvien säästöjen mukaisesti valvovat toimivaltaiset viranomaiset;
- b) luotto- ja finanssilaitoksia eri jäsenvaltioissa tämän direktiivin tai muiden luotto- ja finanssilaitosten valvontaan liittyvien säästöjen mukaisesti valvovat toimivaltaiset viranomaiset, mukaan luettuna Euroopan keskuspankki (EKP) toimiessaan neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 (*) mukaisesti. Kyseistä tietojenvaihtoa koskevat 1 kohdan mukaiset salassapitovelvollisuutta koskevat edellytykset.

Luotto- ja finanssilaitoksia tämän direktiivin mukaisesti valvovat toimivaltaiset viranomaiset ja EKP asetuksen (EU) N:o 1024/2013 27 artiklan 2 kohdan ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU (**) 56 artiklan ensimmäisen alakohdan g alakohdan nojalla toimiessaan tekevät viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2019 Euroopan valvontaviranomaisten tuella sopimuksen tietojenvaihtoa koskevista käytännön järjestelyistä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen luotto- ja finanssilaitoksia valvovat toimivaltaiset viranomaiset, jotka saavat luottamuksellisia tietoja, voivat käyttää kyseisiä tietoja vain

- a) hoitaessaan tämän direktiivin tai muiden rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa, vakavaraisuusvalvontaa ja luotto- ja finanssilaitosten valvontaa koskevien säästöjen mukaisia tehtäviään, seuraamusten määrääminen mukaan luettuna;
- b) haettaessa muutosta luotto- ja finanssilaitoksia valvovan toimivaltaisen viranomaisen päätökseen, tuomioistuinkäsittely mukaan luettuna;
- c) tuomioistuinkäsittelyssä, joka on saatettu vireille tämän direktiivin alaa tai vakavaraisuusvalvontaa ja luotto- ja finanssilaitosten valvontaa koskevien unionin oikeuden erityissäännösten nojalla.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luotto- ja finanssilaitoksia valvovat toimivaltaiset viranomaiset tekevät tätä direktiiviä sovellettaessa mahdollisimman laajaa keskinäistä yhteistyötä luonteestaan tai asemastaan riippumatta. Tällaiseen yhteistyöhön sisältyy myös mahdollisuus suorittaa pyynnön vastaanottaneen toimivaltaisen viranomaisen valtuuksien puitteissa selvityksiä pyynnön esittäneen toimivaltaisen viranomaisen lukuun sekä näissä selvityksissä saatujen tietojen vaihtaminen.

5. Jäsenvaltiot voivat valtuuttaa luotto- ja finanssilaitoksia valvovat kansalliset toimivaltaiset viranomaisensa tekemään yhteistyösopimuksia, joissa määrätään yhteistyöstä ja luottamuksellisten tietojen vaihdosta näiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten vastapuolina olevien kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Tällaisia yhteistyösopimuksia voidaan tehdä vain vastavuoroisuuden pohjalta ja ainoastaan, jos taataan, että luovutettaviin tietoihin sovelletaan vähintään 1 kohdassa tarkoitettuja salassapitovaatimuksia vastaavia vaatimuksia. Näiden yhteistyösopimusten mukaisesti vaihdettuja luottamuksellisia tietoja on käytettävä kyseisten viranomaisten valvontatehtävän suorittamiseen.

Jos vaihdetut tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa luovuttaa ainoastaan tiedot luovuttaneen toimivaltaisen viranomaisen nimenomaisella suostumuksella ja soveltuvin osin ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten tämä viranomainen antoi suostumuksensa.

57 b artikla

1. Sen estämättä, mitä 57 a artiklan 1 ja 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia tietojenvaihdon toimivaltaisten viranomaisten välillä samassa jäsenvaltiossa tai eri jäsenvaltioissa, toimivaltaisten viranomaisten ja finanssialan yhteisöjen ja 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa tarkoitettujen ammattitoimintaa harjoittavien luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden valvonnasta vastuussa olevien viranomaisten sekä rahoitusmarkkinoiden valvonnasta lain nojalla vastuussa olevien viranomaisten välillä niiden hoitaessa valvontatehtäviään, sanotun kuitenkin rajoittamatta 34 artiklan 2 kohdan soveltamista.

Näin saatuihin tietoihin sovelletaan kaikissa tapauksissa vähintään 57 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia vastaavia salassapitovaatimuksia.

2. Sen estämättä, mitä 57 a artiklan 1 ja 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat kansallisen lainsäädännön säännösten nojalla sallia tiettyjen tietojen luovuttamisen muille kansallisille viranomaisille, jotka ovat lain nojalla vastuussa rahoitusmarkkinoiden valvonnasta tai joille on osoitettu rahanpesun tai terrorismin rahoituksen torjuntaa tai rahanpesun ja siihen liittyvien esirikosten ja terrorismin tutkintaa koskevia velvollisuuksia.

Tämän kohdan mukaisesti vaihdettuja luottamuksellisia tietoja saa kuitenkin käyttää vain asianomaisten viranomaisten lakisääteisten tehtävien suorittamiseen. Henkilöihin, joilla on pääsy tällaisiin tietoihin, sovelletaan vähintään 57 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia vastaavia salassapitovaatimuksia.

3. Jäsenvaltiot voivat sallia sen, että tiettyjä tämän direktiivin noudattamisen valvontaan liittyviä luottolaitoksia koskevia tietoja luovutetaan kyseisessä jäsenvaltiossa parlamentaarille tutkintavaliokunnille, tilintarkastustuomioistuimille ja muille selvityksistä vastaaville elimille seuraavin edellytyksin:

- a) elimillä on kansallisen lainsäädännön mukainen tarkka toimeksianto tutkia tai tarkastaa sellaisten viranomaisten toimet, jotka vastaavat näiden luottolaitosten valvonnasta tai tällaista valvontaa koskevasta lainsäädännöstä;
- b) tiedot ovat ehdottoman välttämättömiä a alakohdassa tarkoitettujen toimeksiannon suorittamiseksi;
- c) henkilöihin, joilla on pääsy tietoihin, sovelletaan vähintään 57 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia vastaavia kansallisen lainsäädännön mukaisia salassapitovaatimuksia;
- d) jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, niitä ei saa luovuttaa ilman tiedot luovuttaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta ja ne saa luovuttaa ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten nämä viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

(*) Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338)."

38) Lisätään 58 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on lisäksi varmistettava, että kun niiden toimivaltaiset viranomaiset havaitsevat rikkomisia, joihin sovelletaan rikosoikeudellisia seuraamuksia, ne ilmoittavat tästä ajallaan lainvalvontaviranomaisille.”

39) Muutetaan 61 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ja soveltuvin osin itsesääntelyelimet luovat tehokkaat ja luotettavat mekanismit, joilla kannustetaan ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille ja soveltuvin osin itsesääntelyelimille tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten mahdollisesta tai tosiasiallisesta rikkomisesta.

Tätä varten niiden on järjestettävä yksi tai useampi suojattu viestintäkanava, jotta henkilöt voivat tehdä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja ilmoituksia. Tällaisissa kanavissa on varmistettava, että tietoja antavien henkilöiden henkilöllisyys on ainoastaan toimivaltaisten viranomaisten ja soveltuvin osin itsesääntelyelinten tiedossa.”;

b) lisätään 3 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yksityishenkilöitä, myös ilmoitusvelvollisen työntekijöitä ja edustajia, jotka ilmoittavat rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskevista epäilyistä sisäisesti tai rahanpesun selvittelykeskukselle, suojellaan lain nojalla uhkailulle, kostotoimenpiteille tai vihamielisille teoille alttiiksi joutumiselta ja erityisesti kielteisiltä tai syrjiviltä toimilta työpaikalla.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yksityishenkilöt, jotka ovat joutuneet alttiiksi uhkailulle, vihamielisille teoille tai kielteisille tai syrjiville toimille työpaikalla siksi, että he ovat ilmoittaneet rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskevista epäilyistä sisäisesti tai rahanpesun selvittelykeskukselle, voivat tehdä turvallisesti valituksen asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että tällaisilla yksityishenkilöillä on oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin tämän kohdan mukaisten oikeuksiensa turvaamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta rahanpesun selvittelykeskuksen keräämien tietojen luottamuksellisuutta.”

40) Lisätään artikla seuraavasti:

”64 a artikla

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/847 (*) 23 artiklassa tarkoitettu rahanpesun ja terrorismin rahoituksen vastainen komitea, jäljempänä ’komitea’. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (**) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/847, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, varainsiirtojen mukana toimitettavista tiedoista ja asetuksen (EY) N:o 1781/2006 kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 1).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).”

41) Korvataan 65 artikla seuraavasti:

”65 artikla

1. Komissio laatii viimeistään 11 päivänä tammikuuta 2022 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja antaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Kertomukseen on sisällyttävä erityisesti

a) selvitys unionin tasolla ja jäsenvaltioiden tasolla hyväksytyistä erityistoimenpiteistä ja käyttöön otetuista mekanismeista sellaisten kehityksessä olevien ongelmien ja uusien seikkojen ehkäisemiseksi ja ratkaisemiseksi, jotka muodostavat uhan unionin rahoitusjärjestelmälle;

b) jatkotoimet, joita unionin tasolla ja jäsenvaltioiden tasolla on toteutettu niiden tietoon tuotujen huolenaiheiden perusteella, mukaan luettuina valitukset toimivaltaisten viranomaisten ja itsesääntelyelinten valvonta- ja tutkintavaltuuksia haittaavista kansallisista laeista;

- c) selvitys siitä, onko jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja rahanpesun selvittelykeskusten saatavilla merkityksellisiä tietoja, joiden avulla voidaan estää rahoitusjärjestelmän käyttö rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen;
- d) selvitys kansainvälisestä yhteistyöstä ja tietojenvaihdosta toimivaltaisten viranomaisten ja rahanpesun selvittelykeskusten välillä;
- e) selvitys tarvittavista komission toimista, joilla voidaan todentaa, että jäsenvaltiot toteuttavat toimia tämän direktiivin noudattamiseksi, ja arvioida kehityksessä olevia ongelmia ja uusia seikkoja jäsenvaltioissa;
- f) analyysi sellaisten erityistoimenpiteiden ja mekanismien toteutettavuudesta unionin tasolla ja jäsenvaltioiden tasolla, jotka koskevat mahdollisuuksia kerätä unionin ulkopuolella perustettujen yhtiöiden ja muiden oikeushenkilöiden tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevia tietoja ja päästä niihin, sekä 20 artiklan b alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden oikeasuhteisuudesta;
- g) arvio siitä, miten Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja perusoikeuksia ja periaatteita on noudatettu.

Ensimmäiseen kertomukseen, joka julkaistaan viimeistään 11 päivänä tammikuuta 2022, on tarvittaessa liitettävä asianmukaisia säädösehdotuksia, jotka voivat tarpeen mukaan koskea virtuaalivaluuttojen osalta toimivaltaa sellaisen keskitetyn tietokannan perustamista ja ylläpitoa varten, johon rekisteröidään käyttäjien henkilöllisyys ja rahanpesun selvittelykeskusten saatavilla olevat lompakko-osoitteet, sekä virtuaalivaluuttojen käyttäjille tarkoitettuja lomakkeita vapaaehtoisen ilmoituksen tekemistä varten sekä varallisuuden takaisinmaksusta vastaavien jäsenvaltioiden toimistojen välisen yhteistyön parantamista ja 20 artiklan b alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden riskiperusteista soveltamista.

2. Komissio arvioi viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2019 rahanpesun selvittelykeskusten kolmansien maiden kanssa tekemän yhteistyön puitteita sekä rahanpesun selvittelykeskusten välisen yhteistyön tehostamisen esteitä ja mahdollisuuksia, mukaan luettuna mahdollisuus ottaa käyttöön koordinointi- ja tukimekanismi.

3. Komissio antaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan oikeushenkilöiden tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien tunnistamisessa käytettävän prosenttiosuuden alentamisen tarve ja oikeasuhteisuus rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan alan kansainvälisten järjestöjen ja normeja hyväksyvien tahojen tästä uuden arvioinnin tuloksena mahdollisesti antamien suositusten perusteella, ja antaa tarvittaessa säädösehdotuksen.”

42) Korvataan 67 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 26 päivänä kesäkuuta 2017.

Jäsenvaltioiden on sovellettava 12 artiklan 3 kohtaa 10 päivästä heinäkuuta 2020.

Jäsenvaltioiden on perustettava 30 artiklassa tarkoitetut rekisterit viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2020 ja 31 artiklassa tarkoitetut rekisterit viimeistään 10 päivänä maaliskuuta 2020 sekä 32 a artiklassa tarkoitetut keskitetyt automatisoidut mekanismit viimeistään 10 päivänä syyskuuta 2020.

Komissio varmistaa 30 ja 31 artiklassa tarkoitettujen rekistereiden yhteenliittämisen yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa viimeistään 10 päivänä maaliskuuta 2021.

Jäsenvaltioiden on viipymättä toimitettava tässä kohdassa tarkoitetut säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.”

43) Korvataan liitteessä II olevan 3 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”3) Maantieteelliset riskitekijät – rekisteröinti, sijoittautumispaikka, asuinpaikka seuraavissa.”.

44) Muutetaan liite III seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”g) asiakas on kolmannen maan kansalainen, joka hakee oleskeluoikeutta tai kansalaisuutta jäsenvaltiossa pääomasiirtoja, kiinteistön tai valtion velkakirjojen hankintaa tai kyseisessä jäsenvaltiossa toimiviin yhteisöihin tehtäviä sijoituksia vastaan.”;

b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) ilman henkilökohtaista läsnäoloa hoidetut liikesuhteet tai liiketoimet, joihin ei liity tiettyjä suojatoimia, kuten asetuksessa (EU) N:o 910/2014 määritetyjä sähköisen tunnistamisen menetelmiä tai niihin liittyviä luottamuspalveluja tai asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten sääntelemiä, tunnustamia tai hyväksymiä muita suojattuja etäältä tai sähköisesti toteutettavia tunnistusprosesseja;”

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”f) liiketoimet, jotka liittyvät öljyyn, aseisiin, jalometalleihin, tupakkatuotteisiin, kulttuuriesineisiin ja muihin arkeologisesti, historiallisesti, kulttuurisesti ja uskonnollisesti merkityksellisiin tai tieteelliseltä arvoltaan harvinaisiin esineisiin sekä norsunluuhun ja suojeltuihin lajeihin.”

2 artikla

Direktiivin 2009/138/EY muuttaminen

Lisätään direktiivin 2009/138/EY 68 artiklan 1 kohdan b alakohtaan alakohta seuraavasti:

”iv) viranomaiset, jotka vastaavat sen valvonnasta, että Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 (*) 2 artiklan 1 kohdan 1 ja 2 alakohdassa luetellut ilmoitusvelvolliset noudattavat kyseistä direktiiviä;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).”

3 artikla

Direktiivin 2013/36/EU muuttaminen

Lisätään direktiivin 2013/36/EU 56 artiklan ensimmäiseen kohtaan alakohta seuraavasti:

”g) viranomaiset, jotka vastaavat sen valvonnasta, että Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 (*) 2 artiklan 1 kohdan 1 ja 2 alakohdassa luetellut ilmoitusvelvolliset noudattavat kyseistä direktiiviä.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).”

4 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2020. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

5 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

6 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 30 päivänä toukokuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. PAVLOVA

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2018/844,**annettu 30 päivänä toukokuuta 2018,****rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2010/31/EU ja energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2012/27/EU muuttamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 194 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unioni on sitoutunut kestävän, kilpailukykyisen, turvallisen ja hiilivapaaksi saatetun energijärjestelmän kehittämiseen. Energiaunionissa ja vuoteen 2030 ulottuvissa energia- ja ilmastopolitiikkaa koskeissa puitteissa vahvistetaan unionin kunnianhimoiset sitoumukset vähentää kasvihuonekaasupäästöjä edelleen vähintään 40 prosentilla vuoteen 2030 mennessä vuoteen 1990 verrattuna, lisätä käytetyn uusiutuvan energian osuutta, säästää energiaa unionin tason tavoitteiden mukaisesti sekä parantaa Euroopan energiaturvallisuuksi, kilpailukykyä ja kestävyyttä.
- (2) Kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi vuoden 2016 unionin energiatehokkuutta koskevien säädösten tarkistukseen on yhdistetty vuodeksi 2030 asetetun unionin energiatehokkuustavoitteen uudelleenarviointi, jota Eurooppa-neuvosto pyysi vuonna 2014 antamissaan päätelmissä, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU ⁽⁴⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/31/EU ⁽⁵⁾ keskeisten säännösten tarkistus sekä toimet rahoituskehityksen vahvistamiseksi, mukaan lukien Euroopan rakenne- ja investointirahastot (ERI) ja Euroopan strategisten investointien rahasto (ESIR), millä viime kädessä parannetaan energiatehokkuusinvestointien rahoitus-edellytyksiä markkinoilla.
- (3) Direktiivissä 2010/31/EU edellytettiin, että komissio suorittaa uudelleentarkastelun 1 päivään tammikuuta 2017 mennessä kyseisen direktiivin soveltamisen aikana saatujen kokemusten ja tapahtuneen edistymisen perusteella sekä tekee tarvittaessa ehdotuksia.
- (4) Mainittuun uudelleentarkasteluun valmistautumiseksi komissio toteutti useita toimia kerätäkseen näyttöä siitä, miten direktiivi 2010/31/EU oli pantu täytäntöön jäsenvaltioissa, keskittyen siihen, mikä toimi ja mitä voitaisiin parantaa.
- (5) Uudelleentarkastelun ja komission vaikutustenarvioinnin tulokset viittasivat siihen, että vaaditaan joukko muutoksia direktiivin 2010/31/EU nykyisten säännösten vahvistamiseksi ja tiettyjen seikkojen yksinkertaistamiseksi.
- (6) Unioni on sitoutunut kehittämään kestävän, kilpailukykyisen, turvallisen ja hiilivapaaksi saatetun energijärjestelmän vuoteen 2050 mennessä. Kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi jäsenvaltiot ja investoijat tarvitsevat toimenpiteitä, joilla pyritään saavuttamaan pitkän aikavälin kasvihuonekaasupäästötavoite ja saatetaan rakennuskanta, jonka osuus kaikista unionin hiilidioksidipäästöistä on noin 36 prosenttia, hiilivapaaksi vuoteen 2050 mennessä. Jäsenvaltioiden olisi haettava kustannustehokasta tasapainoa energiahuollon hiilivapaaksi saattamisen ja energian lopputuloksen vähentämisen välillä. Tätä varten jäsenvaltiot ja investoijat tarvitsevat selkeän vision, johon sisältyvät

⁽¹⁾ EUVL C 246, 28.7.2017, s. 48.

⁽²⁾ EUVL C 342, 12.10.2017, s. 119.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 17. huhtikuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. toukokuuta 2018.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/31/EU, annettu 19 päivänä toukokuuta 2010, rakennusten energiatehokkuudesta (EUVL L 153, 18.6.2010, s. 13).

ohjeelliset energiatehokkuutta koskevat kansalliset välitavoitteet ja toimet lyhyen aikavälin (2030), keskipitkän aikavälin (2040) ja pitkän aikavälin (2050) tavoitteiden saavuttamiseksi, ohjaamaan politiikkojaan ja investointipäätöksiään. Pitäen mielessä kyseiset tavoitteet ja ottaen huomioon unionin yleiset energiatehokkuustavoitteet on olennaista, että jäsenvaltiot määrittelevät pitkän aikavälin peruskorjausstrategioidensa odotetut tulokset ja seuraavat kehitystä asettamalla kotimaisia edistymisindikaattoreita kansallisista olosuhteista ja kehityksestä riippuen.

- (7) Vuonna 2015 tehty Pariisin ilmastositoumus, joka hyväksyttiin ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen osapuolten 21. konferenssissa (COP 21), edistää unionin toimia sen rakennuskannan saattamiseksi hiilivapaaksi. Kun otetaan huomioon, että lähes 50 prosenttia unionin loppuenergiankulutuksesta käytetään lämmitykseen ja jäädytykseen, ja tästä 80 prosenttia käytetään rakennuksissa, unionin energia- ja ilmastotavoitteiden saavuttaminen liittyy unionin pyrkimykseen korjata rakennuskantaansa asettamalla etusijalle energiatehokkuus, soveltamalla energiatehokkuus etusijalle -periaatetta sekä harkitsemalla uusiutuvien energialähteiden käyttöönnottoa.
- (8) Direktiivissä 2012/27/EU vahvistetut pitkän aikavälin peruskorjausstrategioita koskevat säännökset olisi siirrettävä direktiiviin 2010/31/EU, johon ne sopivat johdonmukaisemmin. Jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää pitkän aikavälin peruskorjausstrategioitaan varautukseen paloturvallisuuteen ja voimakkaaseen seismiseen toimintaan liittyviin riskeihin, jotka vaikuttavat energiatehokkuutta parantaviin peruskorjauksiin ja rakennusten elinikään.
- (9) Jotta rakennuskannasta saadaan erittäin energiatehokas ja se saatetaan hiilivapaaksi ja jotta varmistetaan, että pitkän aikavälin peruskorjausstrategioilla saadaan aikaan tarvittavaa edistystä kohti olemassa olevien rakennusten muuttamista lähes nollaenergiarakennuksiksi erityisesti pitkälle meneviä perusparannuksia lisäämällä, jäsenvaltioiden olisi annettava selkeät ohjeet ja hahmoteltava mitattavissa olevat, kohdenneet toimet sekä edistettävä tasavertaisia mahdollisuuksia rahoituksen saamiseksi, jotka koskevat muun muassa energiatehokkuudeltaan heikoimpia kansallisen rakennuskannan osia, energiaköyhiä kuluttajia, sosiaalisia vuokra-asuntoja ja kotitalouksia, joiden ongelmana ovat jakautuneet kannustimet, ja joissa otetaan huomioon kohtuuhintaisuus. Kansallisen vuokra-asuntokantansa tarvittavien parannusten tukemiseksi edelleen jäsenvaltioiden olisi harkittava vuokra-asuntojen osalta tietynasteista energiatehokkuutta koskevien, energiatehokkuustodistusten mukaisten vaatimusten käyttöönnottoa tai niiden soveltamisen jatkamista.
- (10) Komission vaikutustenarvioinnin mukaan peruskorjauksia tarvittaisiin vuosittain keskimäärin kolme prosenttia, jotta unionin energiatehokkuustavoitteet voitaisiin saavuttaa kustannustehokkaalla tavalla. Kun otetaan huomioon, että jokainen yhden prosentin lisäys energiansäästössä vähentää kaasun tuontia 2,6 prosentilla, selvät pyrkimykset nykyisen rakennuskannan peruskorjaamiseksi ovat erittäin tärkeitä. Näin ollen toimet rakennusten energiatehokkuuden lisäämiseksi myötävaikuttaisivat aktiivisesti unionin energiariippumattomuuteen, ja lisäksi niillä on mittava potentiaali työpaikkojen luomiseen unionissa, erityisesti pienissä ja keskisuurissa yrityksissä. Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon tarve luoda selkeä yhteys pitkän aikavälin peruskorjausstrategioidensa ja rakennus- ja energiatehokkuusalojen osaamisen kehittämistä ja koulutusta edistävien asianmukaisten aloitteiden välille.
- (11) Tarve lieventää energiaköyhyyttä olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden määrittelemien kriteerien mukaisesti. Suunnitellessaan peruskorjausstrategioidensa yhteydessä energiaköyhyyden lievittämiseen tähtäviä kansallisia toimia jäsenvaltioilla on oikeus vahvistaa, mitä ne pitävät asianmukaisina toimina.
- (12) Jäsenvaltiot voisivat pitkän aikavälin peruskorjausstrategioissaan, suunnittelutoimissaan ja -toimenpiteissään hyödyntää sellaisia käsitteitä kuin kynnykspisteet, joilla tarkoitetaan esimerkiksi kustannustehokkuuden tai keskeyttämisen näkökulmasta sopivia hetkiä rakennuksen elinkaareissa energiatehokkuuteen liittyvien peruskorjausten toteuttamiseksi.
- (13) Maailman terveysjärjestön vuoden 2009 suuntaviivoissa todetaan sisäilman laadun osalta, että energiatehokkaammat rakennukset lisäävät asumismukavuutta ja asukkaiden hyvinvointia ja parantavat terveyttä. Kylmäsillat, riittämätön eristys ja ilman suunnittelemattomat kulkeutumiset voivat laskea pintalämpötilat alle ilman kastepisteen ja aiheuttaa kosteutta. Siksi on välttämätöntä varmistaa rakennuksen, mukaan lukien parvekkeet, ikkunat, katot, seinät, ovet ja lattiat, täydellinen ja yhtenäinen eristys, ja erityistä huomiota olisi kiinnitettävä siihen, että estetään rakennuksen yhdenkään sisäpinnan lämpötilaa laskemasta kastepisteen lämpötilan alapuolelle.

- (14) Jäsenvaltioiden olisi tuettava olemassa olevien rakennusten energiatehokkuuden parannuksia, jotka edistävät terveellisen sisäympäristön saavuttamista muun muassa poistamalla asbesti ja muut haitalliset aineet, estämällä haitallisten aineiden laitton poistaminen ja helpottamalla voimassa olevien säädösten, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2009/148/EY⁽¹⁾ ja (EU) 2016/2284⁽²⁾, noudattamista.
- (15) On tärkeää varmistaa, että toimenpiteet, joilla parannetaan rakennusten energiatehokkuutta, eivät koske vain rakennuksen vaippaa, vaan kattavat kaikki rakennukseen liittyvät keskeiset osatekijät ja tekniset järjestelmät, kuten passiiviosat, jotka ovat osa passiivitekniikkaa, jolla pyritään pienentämään lämmitykseen tai jäähdytykseen käytettävän energian tarvetta, vähentämään energian käyttöä valaistukseen ja ilmanvaihtoon ja lisäämään näin mukavuutta lämpötilan ja visuaalisuuden osalta.
- (16) Rahoitusmekanismeilla, kannustimilla ja rahoituslaitosten mukaan ottamisella rakennusten energiatehokkuuteen liittyviin peruskorjauksiin olisi oltava keskeinen rooli kansallisissa pitkän aikavälin peruskorjausstrategioissa, ja jäsenvaltioiden olisi aktiivisesti edistettävä niitä. Tällaisiin toimenpiteisiin olisi sisällyttävä kannustaminen energiatehokkuutta tukeviin asuntolainoihin sertifioituja, energiatehokkuutta parantavia rakennusten peruskorjauksia varten, energiatehokkaaseen rakennuskantaan viranomaisten toimesta tehtävien investointien edistäminen, esimerkiksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien tai vaihtoehtoisten energiatehokkuussopimusten avulla, investointien havaitun riskin vähentäminen, helposti saatavilla olevien ja avointen neuvonta- ja avustusvälineiden, kuten integroitujen energiaperuskorjauspalveluja tarjoavien keskitettyjen asiointipisteiden, tarjoaminen sekä muiden, muun muassa komission Älykäästä rahoitusta älykkäille rakennuksille -aloitteessa tarkoitettujen, toimenpiteiden ja aloitteiden täytäntöönpano.
- (17) Luontoon perustuvat ratkaisut, kuten hyvin suunnitellut katuistutukset sekä viherkatot ja -seinät, jotka eristävät ja varjostavat rakennuksia, edistävät energiantarpeen vähentämistä rajoittamalla lämmityksen ja jäähdytyksen tarvetta ja parantamalla rakennuksen energiatehokkuutta.
- (18) Olisi edistettävä sellaisten uusien ratkaisujen tutkimusta ja testausta, joilla parannetaan historiallisten rakennusten ja kohteiden energiatehokkuutta siten, että samalla myös suojellaan kulttuuriperintöä ja säilytetään se.
- (19) Uusien rakennusten ja laajamittaisen korjauksen kohteena olevien rakennusten osalta jäsenvaltioiden olisi kannustettava erittäin tehokkaita vaihtoehtoisia järjestelmiä, jos se on teknisesti, toiminnallisesti ja taloudellisesti toteutettavissa, ottaen samalla huomioon terveelliset sisäilmasto-olosuhteet sekä paloturvallisuus ja voimakkaaseen seismiseen toimintaan liittyvät riskit kodin turvallisuusmääräysten mukaisesti.
- (20) Rakennusten energiatehokkuuspolitiikkojen tavoitteiden saavuttamiseksi energiatehokkuustodistusten avoimuutta olisi parannettava varmistamalla, että kaikki laskelmiin tarvittavat parametrit esitetään ja niitä sovelletaan johdonmukaisesti sekä sertifiointivaatimusten että energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten osalta. Jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä asianmukaiset toimenpiteet, joilla varmistetaan esimerkiksi, että muun muassa tilojen lämmitystä, ilmastointia tai veden lämmitystä varten asennettujen, vaihdettujen tai rakennuksen parannettujen teknisten järjestelmien energiatehokkuus dokumentoidaan rakennuksen sertifiointia ja vaatimusten noudattamisen tarkastamista varten.
- (21) Kunkin huoneen tai perustelluissa tapauksissa rakennuksen osan määrätyn lämmitetyn alueen lämpötilaa erikseen säätelävien itsesäätävien laitteiden asentamista olemassa oleviin rakennuksiin olisi tarkasteltava, kun tämä on taloudellisesti toteutettavissa esimerkiksi silloin, kun kustannukset ovat alle kymmenen prosenttia vaihdettujen lämmönkehittimien kokonaiskustannuksista.
- (22) Myös innovointi ja uusi teknologia mahdollistavat sen, että rakennukset voivat tukea yleistä talouden hiilivapaaksi saattamista, myös liikennealalla. Rakennuksia voidaan esimerkiksi hyödyntää kehitettäessä infrastruktuuria, jota tarvitaan sähköajoneuvojen älykäästä latausta varten, ja ne voivat myös tarjota jäsenvaltioille, jos ne niin päättävät, perustan autojen akkujen käyttämiseksi voimanlähteenä.
- (23) Sähköajoneuvot yhdistettynä uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön suurempaan osuuteen tuottavat vähemmän hiilipäästöjä, ja tuloksena on parempi ilmanlaatu. Sähköajoneuvot ovat tärkeä osa siirtymistä puhtaaseen energiaan, joka perustuu energiatehokkuutta parantaviin toimenpiteisiin, vaihtoehtoisiin polttoaineisiin, uusiutuvaan energiaan ja innovatiivisiin, energian joustavaa hallintaa koskeviin ratkaisuihin. Rakennusmääräyksiä voidaan

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/148/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät asbestialistukseen työssä (EUVL L 330, 16.12.2009, s. 28).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/2284, annettu 14 päivänä joulukuuta 2016, tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisten päästöjen vähentämisestä, direktiivin 2003/35/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2001/81/EY kumoamisesta (EUVL L 344, 17.12.2016, s. 1).

tehokkaasti hyödyntää kohdennettujen vaatimusten käyttöönottamiseksi latausinfrastruktuurin käyttöönoton tukemiseksi asuinrakennusten ja muiden kuin asuinrakennusten pysäköintialueilla. Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava toimenpiteitä, joilla yksinkertaistetaan latausinfrastruktuurin käyttöönottoa, jotta voidaan puuttua esteisiin, joita ovat muun muassa jakautuneet kannustimet ja hallinnolliset ongelmat, joita yksittäiset omistajat kohtaavat yrittäessään asentaa latauspistettä pysäköintipaikalleen.

- (24) Putkituksen myötä latauspisteitä voidaan ottaa tarvittaessa nopeasti käyttöön. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että sähköistä liikkuvuutta kehitetään tasapainoisella ja kustannustehokkaalla tavalla. Erityisesti sähköiseen infrastruktuuriin liittyviin laajamittaisiin korjauksiin olisi liitettävä putkituksen asianmukainen asentaminen. Pannessaan täytäntöön sähköisen liikkuvuuden vaatimuksia kansallisessa lainsäädännössä jäsenvaltioiden olisi otettava asianmukaisesti huomioon mahdolliset erilaiset olosuhteet, kuten rakennusten omistajuus ja niihin kuuluvat pysäköintialueet, yksityisten tahojen hoitamat julkiset pysäköintialueet sekä rakennukset, jotka toimivat sekä asuin- että muussa käytössä.
- (25) Valmiiksi saatavilla olevalla infrastruktuurilla vähennetään latauspisteiden asentamisesta yksittäisille omistajille aiheutuvia kustannuksia ja varmistetaan, että sähköajoneuvojen käyttäjillä on pääsy latauspisteisiin. Sähköistä liikkuvuutta koskevien unionin tason vaatimusten vahvistaminen pysäköintialueiden ennalta varustamista ja latauspisteiden asennusta varten on tehokas tapa edistää sähköajoneuvoja lähitulevaisuudessa ja samalla mahdollistaa tuleva kehitys vähäisemmin kustannuksin keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.
- (26) Kun jäsenvaltiot vahvistavat vuodesta 2025 lähtien sovellettavia vaatimuksiaan latauspisteiden vähimmäismäärän asentamiselle muihin kuin asuinrakennuksiin, joissa on yli 20 pysäköintipaikkaa, niiden olisi otettava huomioon asiaankuuluvat kansalliset, alueelliset ja paikalliset olosuhteet sekä mahdolliset eriytyneet tarpeet ja olosuhteet, jotka perustuvat alueeseen, rakennustyyppiin, julkisen liikenteen kattavuuteen ja muihin asiaankuuluviin kriteereihin, latauspisteiden oikeasuhteisen ja asianmukaisen käyttöönoton varmistamiseksi.
- (27) Sähköistä liikkuvuutta koskevien vaatimusten täyttäminen saattaa kuitenkin aiheuttaa erityisiä vaikeuksia joillakin maantieteellisillä alueilla, joilla on tiettyjä heikkouksia. Näin saattaa olla Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuilla syrjäisimmillä alueilla, mikä johtuu niiden syrjäisestä sijainnista, saaristoluonteesta, pienestä koosta, vaikeasta pinnanmuodostuksesta ja ilmastosta, sekä erittäin pienissä erillisissä verkoissa, joiden sähköverkkoa saattaa olla tarpeen kehittää paikallisliikenteen sähköistämisen jatkuessa. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioille olisi annettava lupa jättää soveltamatta sähköisen liikkuvuuden vaatimuksia. Sen estämättä, mitä tästä poikkeuksesta säädetään, liikenteen sähköistäminen voi olla tehokas väline sellaisten ilmanlaatuun tai toimitusvarmuuteen liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi, jotka ovat yleisiä kyseisillä alueilla ja järjestelmissä.
- (28) Soveltaessaan sähköisen liikkuvuuden infrastruktuuria koskevia vaatimuksia, joista säädetään tässä direktiivissä säädetyissä direktiivin 2010/31/EU muutoksissa, jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon kokonaisvaltaisen ja johdonmukaisen kaupunkisuunnittelun tarve sekä vaihtoehtoisten, turvallisten ja kestävien liikennemuotojen edistämisen ja niitä tukevan infrastruktuurin tarve, esimerkiksi sähköpolkupyörille ja liikuntarajoitteisten henkilöiden ajoneuvoille tarkoitettun pysäköinti-infrastruktuurin avulla.
- (29) Digitaalisia sisämarkkinoita ja energiaunionia koskevat ohjelmat olisi yhdenmukaistettava ja niillä olisi pyrittävä samoihin tavoitteisiin. Energiajärjestelmien digitalisointi muuttaa nopeasti energiaympäristöä, olipa kyseessä sitten uusiutuvien energialähteiden integrointi älykkäisiin verkkoihin tai älykkäitä verkkoja varten valmiit rakennukset. Rakennusalan digitalisoimiseksi unionin yhteenliitettävyystavoitteet ja tavoitteet ottaa käyttöön suuren kapasiteetin viestintäverkoja ovat tärkeitä älytaloille ja hyvin verkotetuille yhteisöille. Olisi tarjottava kohdennettuja kannustimia edistämään älykkäitä verkkoja varten valmiita järjestelmiä ja digitaalisia ratkaisuja rakennetussa ympäristössä. Tämä tarjoaa uusia energiansäästämismahdollisuuksia tarjoamalla kuluttajille täsmällisempää tietoa heidän kulutustotumuksistaan ja mahdollistamalla sen, että verkonhaltija voi hallinnoida verkkoa tehokkaammin.
- (30) Älyratkaisuvalmiutta koskevaa indikaattoria olisi käytettävä mittaamaan rakennusten kykyä hyödyntää tieto- ja viestintätekniikoita ja sähköjärjestelmiä rakennusten toiminnan mukauttamiseksi asukkaiden ja verkon tarpeiden mukaan ja rakennusten energiatehokkuuden sekä kokonaistehokkuuden parantamiseksi. Älyratkaisuvalmiutta koskevalla indikaattorilla olisi lisättävä rakennusten omistajien ja asukkaiden tietoa rakennusten automatisoinnin ja teknisten järjestelmien sähköisen valvonnan todellisesta arvosta ja olisi rakennettava asukkaiden luottamusta siihen, että uusilla parannetuilla toiminnoilla saadaan aikaan tosiasiallisia säästöjä. Rakennusten älyratkaisuvalmiutta luokittelevan järjestelmän käytön olisi oltava jäsenvaltioille vapaaehtoista.

- (31) Komissiolle olisi direktiivin 2010/31/EU mukauttamiseksi teknisen edistyksen perusteella siirrettävä valta hyväksyä säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti kyseisen direktiivin täydentämiseksi vahvistamalla älyratkaisuvaihtoehtoja koskevan indikaattorin määrittelyä ja menetelmää sen laskemiseksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä toimielinten välisessä sopimuksessa⁽¹⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (32) Jotta voidaan varmistaa direktiivin 2010/31/EU, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, joka koskee rakennusten älyratkaisuvaihtoehtojen luokitteluun tarkoitettua, unionin vapaaehtoisen yhteisen järjestelmän täytäntöönpanon yksityiskohtaisia sääntöjä. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽²⁾ mukaisesti.
- (33) Jotta voidaan varmistaa, että energiatehokkuuteen liittyviä taloudellisia toimenpiteitä sovelletaan parhaalla mahdollisella tavalla rakennusten peruskorjauksissa, ne olisi yhdistettävä peruskorjauksien laatuun tavoitellun tai saavutetun energiansäästön valossa. Kyseiset toimenpiteet olisi sen vuoksi yhdistettävä peruskorjauksien varten käytettyjen laitteiden tai materiaalien tehokkuuteen, asentajan todistusten tai pätevyyden tasoon, energiakatselmukseen tai peruskorjauksen johdosta aikaan saatuun parannukseen, jota olisi arvioitava vertaamalla myönnettyjä energiatehokkuustodistuksia ennen peruskorjauksia ja sen jälkeen käyttämällä vakioarvoja tai jotain muuta avointa ja oikeasuhteista menetelmää.
- (34) Nykyisiä energiatehokkuustodistusten riippumattomia valvontajärjestelmiä voidaan käyttää vaatimusten noudattamisen tarkastamiseen, ja niitä olisi vahvistettava, jotta voidaan varmistaa, että todistukset ovat laadukkaita. Jos energiatehokkuustodistusten riippumattomia valvontajärjestelmiä täydennetään vapaaehtoisella tietokannalla, mikä menee direktiivin 2010/31/EU, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, vaatimuksia pidemmälle, sitä voidaan käyttää vaatimusten noudattamisen tarkastamiseen ja tilastojen tuottamiseen alueellisista tai kansallisista rakennuskannoista. Rakennuskannasta tarvitaan korkealaatuisia tietoja, jotka voitaisiin osittain tuottaa energiatehokkuustodistusten tietokannoista, joita lähes kaikki jäsenvaltiot ovat kehittämässä ja joita ne hallinnoivat.
- (35) Komission vaikutustenarvioinnin mukaisesti lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastuksiin liittyvät säännökset todettiin tehottomiksi, koska niillä ei riittävästi varmistettu kyseisten teknisten järjestelmien alkuvaiheen ja ylläpidettyä tehokkuutta. Nykyisellään ei oteta riittävästi huomioon edes edullisia energiatehokkuutta koskevia teknisiä ratkaisuja, kuten lämmitysjärjestelmän hydraulista tasapainottamista ja termostaattisten lämmönsäätöventtiilien asentamista tai vaihtamista, joiden takaisinmaksuaika on erittäin lyhyt. Tarkastuksia koskevia säännöksiä olisi muutettava, jotta tarkastuksissa voitaisiin varmistaa paremmat tulokset. Kyseisissä muutoksissa olisi keskityttävä keskuslämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastuksiin myös silloin, kun mainitut järjestelmät yhdistetään ilmanvaihtojärjestelmiin. Kyseisten muutosten ulkopuolelle olisi jätettävä pienet lämmitys- ja ilmastointijärjestelmät, kuten sähkölämmittimet ja puuhellat silloin, kun ne jäävät direktiivin 2010/31/EU, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, mukaisten tarkastuskynnysten alle.
- (36) Tarkastusten suorittamisen yhteydessä ja rakennusten aiottujen energiatehokkuuden parannusten saavuttamiseksi käytännössä tavoitteena olisi oltava nykyisten lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien ja ilmanvaihtojärjestelmien tosiasiallisen energiatehokkuuden parantaminen todellisissa käyttöolosuhteissa. Tällaisten järjestelmien tosiasiallinen energiatehokkuus perustuu energiaan, jota käytetään dynaamisesti vaihtelevissa tyypillisissä tai keskimääräisissä käyttöolosuhteissa. Tällaiset olosuhteet edellyttävät useimmiten vain osaa nimellistehosta, ja sen vuoksi lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien ja ilmanvaihtojärjestelmien tarkastuksiin olisi sisällytettävä arvio laitteistojen asiaankuuluvasta kapasiteetista parantaa järjestelmän tehokkuutta vaihtelevissa olosuhteissa, kuten silloin, kun se toimii osakuormalla.
- (37) Rakennusten automatisointi ja teknisten järjestelmien sähköinen seuranta ovat osoittautuneet tarkastusten tehokkaiksi korvaajiksi, erityisesti suurten järjestelmien osalta, ja niillä on hyvät mahdollisuudet tarjota kustannustehokkaita ja merkittäviä energiansäästöjä sekä kuluttajille että yrityksille. Tällaisten laitteiden asennusta olisi pidettävä

⁽¹⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovaltaa käyttäen (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

kaikkein kustannustehokkaimpana vaihtoehtona tarkastuksille suurissa muissa kuin asuinrakennuksissa ja riittävän kokoisissa monta asuntoa käsittävässä rakennuksissa, joissa takaisinmaksuaika on alle kolme vuotta, sillä se mahdollistaa toimimisen annettujen tietojen pohjalta ja varmistaa siten ajan myötä energiansäästöt. Pienemmissä laitoksissa asentajien antamalla järjestelmän tehokkuutta koskevilla asiakirjoilla olisi helpotettava sen todentamista, että kaikille rakennusten teknisille järjestelmille vahvistettuja vähimmäisvaatimuksia noudatetaan.

- (38) Jäsenvaltioiden nykyinen mahdollisuus valita toimenpiteitä, jotka perustuvat neuvojen antamiseen vaihtoehtona lämmitys-, ilmastointi- ja yhdistettyjen lämmitys- ja ilmanvaihtojärjestelmien sekä yhdistettyjen ilmastointi- ja ilmanvaihtojärjestelmien tarkastukselle, on määrä säilyttää edellyttäen, että kokonaisvaikutuksen on komissiolle toimitetun raportin avulla dokumentoitu olevan vastaava kuin vaikutus ennen kyseisten toimenpiteiden soveltamista toteutetussa tarkastuksessa.
- (39) Direktiivin 2010/31/EU mukaisten lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien säännöllisten tarkastusjärjestelmien täytäntöönpano edellytti jäsenvaltioilta ja yksityiseltä sektorilta merkittäviä hallinnollisia ja taloudellisia investointeja, mukaan lukien asiantuntijoiden koulutus ja akkreditointi, laadunvarmistus ja -valvonta sekä tarkastuskustannukset. Ne jäsenvaltiot, jotka ovat hyväksyneet tarvittavat toimenpiteet säännöllisten tarkastusten tekemiseksi ja panneet täytäntöön tehokkaat tarkastusjärjestelyt, saattavat pitää tarkoituksenmukaisena kyseisten järjestelyjen käyttämisen jatkamista, myös pienempien lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien osalta. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioilla ei tulisi olla minkäänlaista veloitetta ilmoittaa näistä tiukemmista vaatimuksista komissiolle.
- (40) Rajoittamatta jäsenvaltioiden päätöstä soveltaa komission Euroopan standardointikomitealle (CEN) antaman toimeksiannon M/480 nojalla kehitettyjä standardeja, jotka liittyvät rakennusten energiatehokkuuteen, kyseisten standardien tunnustamisella ja edistämällä kaikissa jäsenvaltioissa olisi myönteinen vaikutus direktiivin 2010/31/EU, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, täytäntöönpanoon.
- (41) Lähes nollaenergiarakennuksista annetussa komission suosituksessa (EU) 2016/1318 ⁽¹⁾ kuvailtiin, miten direktiivin 2010/31/EU täytäntöönpanolla voitaisiin samalla varmistaa rakennuskannan muuntaminen ja siirtyminen kestävämpään energiahuoltoon, mikä tukee myös lämmitystä ja jäähdytystä koskevaa strategiaa. Jotta voidaan varmistaa asianmukaisen täytäntöönpanon toteutuminen, rakennusten energiatehokkuuden laskemiseen tarkoitettujen yleiset puitteet olisi päivitettävä ja olisi kannustettava rakennusten vaipan tehokkuuden parantamiseen Euroopan standardointikomitean (CEN) laatimien toimien tuella, joita se toteuttaa komission toimeksiannon M/480 nojalla. Jäsenvaltiot voivat täydentää tätä edelleen antamalla numeerisia lisäindikaattoreita, jotka koskevat esimerkiksi koko rakennuksen yleistä energiankulutusta tai kasvihuonekaasupäästöjä.
- (42) Tämän direktiivin ei pitäisi estää jäsenvaltioita asettamasta kunnianhimoisempia energiatehokkuusvaatimuksia rakennuksille ja rakennusten osille, kunhan tällaiset vaatimukset ovat unionin oikeuden mukaisia. On direktiivien 2010/31/EU ja 2012/27/EU tavoitteiden mukaista, että kyseiset vaatimukset voivat joissakin olosuhteissa rajoittaa sellaisten tuotteiden asentamista tai käyttöä, jotka kuuluvat muun sovellettavan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön piiriin, edellyttäen, että tällaiset vaatimukset eivät muodosta perusteetonta markkinaestettä.
- (43) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli vähentää rakennusten tyyppilliseen käyttöön liittyvän energian kysyntään vastaamiseksi tarvittavaa energiaa, vaan se voidaan yhteisten tavoitteiden, yhteisymmärryksen ja poliittisten pyrkimysten johdonmukaisuuden varmistamisen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (44) Tässä direktiivissä kunnioitetaan täysin jäsenvaltioiden kansallisia erityispiirteitä ja eroja sekä niiden Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 194 artiklan 2 kohdan mukaista toimivaltaa. Lisäksi tämän direktiivin tarkoituksena on mahdollistaa parhaiden käytäntöjen jakaminen, jotta edistetään erittäin energiatehokkaaseen rakennuskantaan siirtymistä unionissa.
- (45) Jäsenvaltiot ovat selittävästi asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ⁽²⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.

⁽¹⁾ Komission suositus (EU) 2016/1318, annettu 29 päivänä heinäkuuta 2016, suuntaviivoista lähes nollaenergiarakennusten ja parhaiden käytäntöjen edistämiseksi ja sen varmistamiseksi, että vuoteen 2020 mennessä kaikki uudet rakennukset ovat lähes nollaenergiarakennuksia (EUVL L 208, 2.8.2016, s. 46).

⁽²⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

(46) Direktiivit 2010/31/EU ja 2012/27/EU olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2010/31/EU muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2010/31/EU seuraavasti:

1) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3) ’rakennuksen teknisillä järjestelmillä’ tarkoitetaan teknisiä laitteita, joita käytetään rakennuksen tai rakennuksen osan tilojen lämmitykseen, tilojen jäähdytykseen, ilmanvaihtoon, käyttöveden lämmitykseen, kiinteään valaistukseen, rakennuksen automaatioon ja ohjaukseen, paikalla tapahtuvaan sähköntuotantoon tai näiden yhdistelmään, mukaan luettuna ne järjestelmät, jotka käyttävät uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa;”

b) lisätään kohta seuraavasti:

”3 a) ’rakennuksen automaatio- ja ohjausjärjestelmillä’ tarkoitetaan järjestelmää, joka kattaa kaikki tuotteet, ohjelmistot ja tekniset palvelut, jotka voivat tukea rakennuksen teknisten järjestelmien energiatehokasta, taloudellista ja turvallista toimintaa automaattisen ohjauksen avulla sekä helpottamalla kyseisten rakennuksen teknisten järjestelmien manuaalista hallintaa;”

c) lisätään kohdat seuraavasti:

”15 a) ’lämmitysjärjestelmällä’ tarkoitetaan sisäilman käsittelyn edellyttämien osatekijöiden yhdistelmää, jolla lämpötilaa nostetaan;

15 b) ’lämmönkehittimellä’ tarkoitetaan lämmitysjärjestelmän osaa, joka tuottaa hyötylämpöä yhdellä tai useammalla seuraavista prosesseista:

a) polttoaineiden poltto esimerkiksi lämmityskattilassa;

b) sähkövastuslämmitysjärjestelmän lämmityselementeissä tapahtuva Joule-ilmiö;

c) lämmön talteenotto ympäröivästä ilmasta, ilmanvaihdon poistoilmasta tai vesi- tai maalämpölähteestä lämpöpumpua käyttäen;

15 c) ’energiatehokkuutta koskevalla sopimuksella’ tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU (*) 2 artiklan 27 alakohdassa määriteltyä energiatehokkuutta koskevaa sopimusta;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1).”;

d) lisätään kohta seuraavasti:

”20) ’erittäin pienellä erillisellä verkolla’ tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/72/EY (*) 2 artiklan 27 kohdassa määriteltyä erittäin pientä erillistä verkkoa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 55).”

2) Lisätään artikla seuraavasti:

”2 a artikla

Pitkän aikavälin peruskorjausstrategia

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava pitkän aikavälin peruskorjausstrategia tukemaan sekä julkisten että yksityisten asuinrakennusten ja muiden kuin asuinrakennusten kansallisen kannan peruskorjaamista erittäin energiatehokkaaksi ja vähähiiliseksi rakennuskannaksi vuoteen 2050 mennessä helpottaen olemassa olevien rakennusten muuttamista kustannustehokkaasti lähes nollaenergiarakennuksiksi. Jokainen pitkän aikavälin peruskorjausstrategia toimitetaan sovellettavien suunnittelu- ja raportointivelvoitteiden mukaisesti, ja siihen on sisällyttävä

- a) kansallisen rakennuskannan yleiskatsaus, joka perustuu tarvittaessa tilastolliseen otantaan ja korjattujen rakennusten odotettuun osuuteen vuonna 2020;
- b) rakennustyyppin ja ilmastovyöhykkeen kannalta soveltuvien peruskorjaamista koskevien kustannustehokkaiden lähestymistapojen tunnistaminen ottaen tarvittaessa huomioon mahdolliset asiaankuuluvat kynnyspisteet rakennuksen elinkaaren aikana;
- c) politiikat ja toimet, joilla edistetään rakennusten kustannustehokasta pitkälle menevää perusparantamista, mukaan lukien vaihteittain pitkälle menevä perusparantaminen, ja tuetaan kohdennettuja kustannustehokkaita toimenpiteitä ja peruskorjauksia esimerkiksi ottamalla käyttöön vapaaehtoinen rakennusten peruskorjauspassijärjestelmä;
- d) katsaus politiikkoihin ja toimiin, joiden kohteena ovat energiatehokkuudeltaan heikoimmat kansallisen rakennuskannan osat, jakautuneet kannustimet, markkinoiden toimintapuutteet, sekä suunnitelma energiaköyhyyden lievittämiseen tähtäävistä asiaankuuluvista kansallisista toimista;
- e) politiikat ja toimet, jotka kohdistuvat kaikkiin julkisiin rakennuksiin;
- f) katsaus älykkään teknologian ja hyvin verkottuneiden rakennusten ja yhteisöjen edistämiseen tähtääviin kansallisiin aloitteisiin sekä rakennus- ja energiatehokkuusalan osaamiseen ja koulutukseen; ja
- g) näyttöön perustuva arvio odotetuista energiansäästöistä ja esimerkiksi terveyteen, turvallisuuteen ja ilmanlaatuun liittyvistä laajemmista hyödyistä.

2. Kunkin jäsenvaltion on esitettävä pitkän aikavälin peruskorjausstrategiassaan etenemissuunnitelma, joka sisältää toimenpiteitä ja kansallisesti määriteltyjä mitattavissa olevia edistymisen indikaattoreita, jotta varmistetaan erittäin energiatehokas ja hiilivapaaksi saatettu kansallinen rakennuskanta ja jotta helpotetaan olemassa olevien rakennusten kustannustehokasta muuttamista lähes nollaenergiarakennuksiksi vuodeksi 2050 asetetun kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä unionissa 80–95 prosentilla vuoteen 1990 verrattuna koskevan pitkän aikavälin tavoitteen huomioon ottamiseksi. Etenemissuunnitelman on sisällettävä ohjeelliset välitavoitteet vuosiksi 2030, 2040 ja 2050, ja siinä on määriteltävä, miten ne edistävät direktiivin 2012/27/EU mukaisten unionin energiatehokkuustavoitteiden saavuttamista.

3. Tukeakseen niiden investointien käynnistämistä, joita 1 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamisen edellyttämään peruskorjaukseen tarvitaan, jäsenvaltioiden on helpotettava asianmukaisten mekanismien saatavuutta, joilla

- a) liitetään hankkeita yhteen, muun muassa toteuttamalla investointijärjestelyjä ja -ryhmiä sekä pienten ja keskisuuren yritysten konsortioita investoijien pääsyn mahdollistamiseksi ja pakettiratkaisujen tarjoamiseksi potentiaalisille asiakkaille;
- b) vähennetään energiatehokkuuteen liittyvän toiminnan havaittua riskiä investoijien ja yksityisen sektorin kannalta;
- c) hyödynnetään julkista rahoitusta, jotta voidaan houkuttaa yksityisen sektorin lisäinvestointeja tai puuttua tiettyihin markkinoiden toimintapuutteisiin;
- d) ohjataan investointeja energiatehokkaaseen julkiseen rakennuskantaan Eurostatin ohjeiden mukaisesti; ja
- e) tarjotaan helposti saatavilla olevia avoimia neuvontavälineitä, kuten kuluttajille tarkoitettuja keskitettyjä asiointipisteitä ja energianeuvontapalveluja, jotka antavat tietoa asiaankuuluvista energiatehokkuutta parantavista peruskorjauksista ja rahoitusvälineistä.

4. Komissio kerää ja levittää vähintään julkisille viranomaisille parhaita käytäntöjä energiatehokkuutta parantavaa peruskorjausta palvelevista menestyksekkäistä julkisista ja yksityisistä rahoitusjärjestelmistä sekä tietoa tavoista liittää yhteen pieniä energiatehokkuutta parantavia peruskorjaushankkeita. Komissio yksilöi ja levittää parhaita käytäntöjä peruskorjausta palvelevista taloudellisista kannustimista kuluttajan näkökulmasta ottaen huomioon jäsenvaltioiden väliset erot kustannustehokkuudessa.

5. Pitkän aikavälin peruskorjausstrategiansa kehittämisen tueksi kunkin jäsenvaltion on suoritettava pitkän aikavälin peruskorjausstrategiaa koskeva julkinen kuuleminen ennen sen toimittamista komissiolle. Kunkin jäsenvaltion on liitettävä julkisen kuulemisensa tulosten yhteenveto pitkän aikavälin peruskorjausstrategiaansa.

Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava kuulemisen yksityiskohtaiset säännöt osallistavalla tavalla pitkän aikavälin peruskorjausstrategiansa täytäntöönpanon aikana.

6. Kunkin jäsenvaltion on liitettävä yksityiskohtaiset tiedot viimeisimmän pitkän aikavälin peruskorjausstrategiansa täytäntöönpanosta sekä suunnitelluista politiikoista ja toimista pitkän aikavälin peruskorjausstrategiaansa.

7. Kukin jäsenvaltio voi käyttää pitkän aikavälin peruskorjausstrategiaansa varautukseen paloturvallisuuteen ja voimakkaaseen seismiseen toimintaan liittyviin riskeihin, jotka vaikuttavat energiatehokkuutta parantaviin peruskorjauksiin ja rakennusten elinikään.”

3) Korvataan 6 artikla seuraavasti:

”6 artikla

Uudet rakennukset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että uudet rakennukset täyttävät 4 artiklan mukaisesti säädetty energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ennen uusien rakennusten rakentamisen aloittamista otetaan huomioon erittäin tehokkaiden vaihtoehtoisten järjestelmien tekninen, ympäristöön liittyvä ja taloudellinen toteutettavuus, jos näitä järjestelmiä on saatavilla.”

4) Korvataan 7 artiklan viides kohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on kannustettava laajamittaisten korjausten kohteena olevien rakennusten osalta erittäin tehokkaisiin vaihtoehtoisiiin järjestelmiin, mikäli se on teknisesti, toiminnallisesti ja taloudellisesti toteutettavissa, ja otettava huomioon terveelliset sisäilmasto-olosuhteet sekä paloturvallisuus ja voimakkaaseen seismiseen toimintaan liittyvät riskit.”

5) Korvataan 8 artikla seuraavasti:

”8 artikla

Rakennuksen tekniset järjestelmät, sähköinen liikkuvuus ja älyratkaisuvalmiutta koskeva indikaattori

1. Jäsenvaltioiden on rakennusten teknisten järjestelmien energiankäytön optimoimiseksi vahvistettava olemassa oleviin rakennuksiin asennetuille rakennuksen teknisille järjestelmille järjestelmävaatimukset, jotka koskevat kokonaisuenergiatehokkuutta, oikeaa asentamista sekä asianmukaista mitoitusta, säätämistä ja ohjaamista. Jäsenvaltiot voivat soveltaa näitä järjestelmävaatimuksia myös uusiin rakennuksiin.

Järjestelmävaatimukset on vahvistettava uusille, korvaaville ja parannetuille rakennuksen teknisille järjestelmille, ja niitä on sovellettava sikäli kuin ne ovat teknisesti, taloudellisesti ja toiminnallisesti toteutettavissa.

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että uudet rakennukset, kun se on teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa, varustetaan itsesäätyvillä laitteilla, jotka säätelevät erikseen lämpötilaa kussakin huoneessa tai, sen ollessa perusteltua, rakennuksen osan määrättyllä lämmitetyllä alueella. Olemassa oleviin rakennuksiin on asennettava tällaiset itsesäätyvät laitteet, kun lämmönkehittimet vaihdetaan ja se on teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa.

2. Uusien muiden kuin asuinrakennusten ja laajamittaisten korjausten kohteena olevien muiden kuin asuinrakennusten osalta, joissa on enemmän kuin kymmenen pysäköintipaikkaa, jäsenvaltioiden on varmistettava, että niihin asennetaan vähintään yksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/94/EU (*) mukainen latauspiste ja putkitus eli putket sähkökaapeleita varten, jotta vähintään joka viidenteen pysäköintipaikkaan voidaan myöhemmässä vaiheessa asentaa latauspisteitä sähköajoneuvoille, kun

a) pysäköintialue sijaitsee rakennuksen sisäpuolella ja peruskorjaustoimenpiteet kattavat laajamittaisten korjausten osalta rakennuksen pysäköintialueen tai sähköinfrastruktuurin; tai

b) pysäköintialue sijaitsee fyysisesti rakennuksen yhteydessä ja peruskorjaustoimenpiteet kattavat laajamittaisten korjausten osalta pysäköintialueen tai pysäköintialueen sähköinfrastruktuurin.

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2023 kertomuksen siitä, millä tavoin unionin kiinteistöpolitiikalla mahdollisesti edistetään sähköistä liikkuvuutta, ja ehdottaa tarvittaessa toimenpiteitä tältä osin.

3. Jäsenvaltiot säätävät viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2025 vaatimukset latauspisteiden vähimmäismäärän asentamisesta kaikkiin sellaisiin muihin kuin asuinrakennuksiin, joissa on yli 20 pysäköintipaikkaa.
4. Jäsenvaltiot voivat päättää olla säätämättä tai soveltamatta 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia rakennuksiin, jotka ovat pienten ja keskisuurten yritysten omistuksessa ja käytössä, sellaisina kuin ne on määritelty komission suosituksen 2003/361/EY (**)-liitteessä olevassa I osastossa.
5. Uusien asuinrakennusten ja sellaisten laajamittaisen korjauksen kohteena olevien asuinrakennusten osalta, joissa on enemmän kuin kymmenen pysäköintipaikkaa, jäsenvaltioiden on varmistettava, että niihin asennetaan putkitus eli putket sähkökaapeleita varten, jotta jokaiseen pysäköintipaikkaan voidaan myöhemmässä vaiheessa asentaa sähköajoneuvojen latauspisteitä, kun
- a) pysäköintialue sijaitsee rakennuksen sisäpuolella ja peruskorjaustoimenpiteet kattavat laajamittaisten korjausten osalta rakennuksen pysäköintialueen tai sähköinfrastruktuurin; tai
- b) pysäköintialue sijaitsee fyysisesti rakennuksen yhteydessä ja peruskorjaustoimenpiteet kattavat laajamittaisten korjausten osalta pysäköintialueen tai pysäköintialueen sähköinfrastruktuurin.
6. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta 2, 3 ja 5 kohtaa tiettyihin rakennusluokkiin, kun:
- a) 2 ja 5 kohdan osalta rakennuslupahakemukset tai vastaavat hakemukset on jätetty viimeistään 10 päivänä maaliskuuta 2021;
- b) vaadittava putkitus toimisi erittäin pienten erillisten verkkojen varassa tai rakennukset sijaitsevat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuilla syrjäisimmillä alueilla, jos tämä aiheuttaisi huomattavia ongelmia paikallisen energijärjestelmän toiminnalle ja vaarantaisi paikallisverkon vakauden;
- c) latauspisteiden ja putkituksen asentamisen kustannukset ylittävät seitsemän prosenttia rakennuksen laajamittaisen korjauksen kokonaiskustannuksista;
- d) julkiseen rakennukseen sovelletaan jo vastaavia vaatimuksia direktiivin 2014/94/EU osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamisen nojalla.
7. Jäsenvaltioiden on vahvistettava toimenpiteitä latauspisteiden käyttöönoton yksinkertaistamiseksi uusissa ja olemassa olevissa asuinrakennuksissa sekä muissa kuin asuinrakennuksissa ja puututtava mahdollisiin sääntelyn esteisiin, mukaan lukien lupa- ja hyväksyntämenettelyt, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden omaisuus- ja vuokralainsäädännön soveltamista.
8. Jäsenvaltioiden on arvioitava rakennuksia, pehmeää ja vihreää liikkuvuutta ja kaupunkisuunnittelua koskevien johdonmukaisten politiikkojen tarvetta.
9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun rakennuksen tekninen järjestelmä asennetaan tai vaihdetaan tai sitä päivitetään, muutetun osan ja tarvittaessa koko muutetun järjestelmän kokonaisenergiatohkeus arvioidaan. Tulokset on dokumentoitava ja toimitettava rakennuksen omistajalle, jotta ne pysyvät saatavilla ja niitä voidaan käyttää tämän artiklan 1 kohdan nojalla säädettyjen vähimmäisvaatimusten noudattamisen todentamista ja energiatohkeuskuustodistuksen myöntämistä varten. Jäsenvaltioiden on päätettävä, vaaditaanko uuden energiatohkeuskuustodistuksen myöntämistä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 12 artiklan soveltamista.
10. Komissio hyväksyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019 23 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla täydennetään tätä direktiiviä luomalla unionin vapaaehtoinen yhteinen rakennusten älyratkaisuvalmiutta koskeva luokittelujärjestelmä. Luokittelun on perustuttava arvioon rakennuksen tai rakennuksen osan kyvystä mukauttaa toimintansa asukkaan ja verkon tarpeiden mukaan ja parantaa energiatohkeuttaan sekä kokonaistohkeuttaan.
- Liitteen I a mukaisesti unionin vapaaehtoisesta yhteisestä rakennusten älyratkaisuvalmiutta koskevan luokittelujärjestelmän on
- a) luotava älyratkaisuvalmiutta koskevan indikaattorin määritelmä; ja
- b) luotava menetelmä, jolla se on laskettava.

11. Komissio hyväksyy asianomaisia sidosryhmiä kuultuaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019 täytäntöönpanosäädöksen, jossa määritellään tekniset yksityiskohdat tämän artiklan 10 kohdassa tarkoitetun järjestelmän tehokasta täytäntöönpanoa varten, mukaan lukien aikataulu kansallisen tason ei-sitovaa testausvaihetta varten, ja selvennetään, millä tavoin järjestelmä sekä 11 artiklassa tarkoitettu energiatehokkuustodistusten järjestelmä täydentävät toisiaan.

Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 26 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/94/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2014, vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta (EUVL L 307, 28.10.2014, s. 1).

(**) Komission suositus, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36)."

6) Korvataan 10 artiklan 6 kohta seuraavasti:

"6. Jäsenvaltioiden on yhdistettävä rakennusten peruskorjauksen yhteydessä energiatehokkuuden parannuksiin liittyvät taloudelliset toimenpiteensä tavoiteltuun tai saavutettuun energiansäästöön, sellaisina kuin ne on määritelty yhden tai useamman seuraavan kriteerin mukaisesti:

- a) peruskorjaukseen käytettyjen laitteiden tai materiaalien energiatehokkuus; tässä tapauksessa peruskorjaukseen käytettyjen laitteiden tai materiaalien on oltava sellaisen asentajan asentamia, jolla on tähän asiaankuuluva todistus tai pätevyys;
- b) rakennusten energiansäästöjen laskennassa käytettävät vakioarvot;
- c) tällaisen peruskorjauksen johdosta aikaansaatu parannus, joka todetaan vertaamalla ennen peruskorjausta ja sen jälkeen myönnettyjä energiatehokkuustodistuksia toisiinsa;
- d) energiakatselmuksen tulos;
- e) sellaisen muun asiaankuuluvan, avoimen ja oikeasuhteisen menetelmän tulokset, joka osoittaa energiatehokkuuden parannuksen.

6 a. Energiatehokkuustodistusten tietokantojen on mahdollistettava tietojen kerääminen niiden piiriin kuuluvien rakennusten mitatusta tai lasketusta energiankulutuksesta, mukaan lukien vähintään julkisista rakennuksista, joille on myönnetty 13 artiklassa tarkoitettu energiatehokkuustodistus 12 artiklan mukaisesti.

6 b. Vähintään yhdistetyt ja anonymisoidut tiedot, jotka ovat unionin ja kansallisten tietosuojavaatimusten mukaisia, on pyynnöstä asetettava saataville tilasto- ja tutkimustarkoituksiin ja rakennuksen omistajalle."

7) Korvataan 14 ja 15 artikla seuraavasti:

"14 artikla

Lämmitysjärjestelmien tarkastus

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava tarvittavat toimenpiteet säännöllisten tarkastusten tekemiseksi lämmitysjärjestelmien tai tilojen yhdistettyjen lämmitys- ja ilmanvaihtojärjestelmien, joiden nimellisteho on yli 70 kW, niihin osiin, joihin voidaan päästä käsiksi, kuten lämmönkehitin, ohjausjärjestelmä ja kiertovesipumppu/-pumput, joita käytetään rakennusten lämmitykseen. Tarkastukseen on kuultava lämmönkehittimen tehokkuuden ja mitoituksen arviointi verrattuna rakennuksen lämmitysvaatimuksiin, ja siinä on tarkasteltava tarvittaessa lämmitysjärjestelmän tai yhdistettyjen tilojen lämmitys- ja ilmanvaihtojärjestelmien valmiutta optimoida toimintakykynsä tyypillisissä tai keskimääräisissä toimintaolosuhteissa.

Jos lämmitysjärjestelmään tai yhdistettyyn tilojen lämmitys- ja ilmanvaihtojärjestelmään ei ole tehty muutoksia tai rakennuksen lämmitysvaatimukset eivät ole muuttuneet tämän kohdan mukaisesti suoritettujen tarkastusten jälkeen, jäsenvaltiot voivat päättää, etteivät ne edellytä uutta lämmönkehittimen mitoituksen arviointia.

2. Rakennuksen tekniset järjestelmät, joita nimenomaisesti koskee sovittu energiatehokkuusperuste tai energiatehokkuuden sovittua parantumistasoa koskeva sopimusjärjestely, kuten energiatehokkuutta koskeva sopimus, taikka joiden toimintaa hoitaa yleishyödyllisestä palvelusta tai verkosta vastaava operaattori ja joihin sen vuoksi sovelletaan järjestelmäpuolen tehokkuusseurantatoimenpiteitä, vapautetaan 1 kohdassa säädetyistä vaatimuksista edellyttäen, että tällaisen lähestymistavan kokonaisvaikutus vastaa sitä, joka johtuu 1 kohdasta.

3. Vaihtoehtona 1 kohdalle ja edellyttäen, että kokonaisvaikutus on vastaava kuin 1 kohdassa, jäsenvaltiot voivat päättää toteuttaa toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että käyttäjät saavat neuvoja lämmönkehittimien vaihtamisesta, muista lämmitysjärjestelmän tai yhdistetyn tilojen lämmitys- ja ilmanvaihtojärjestelmän muutoksista ja vaihtoehtoisista ratkaisuista kyseisten järjestelmien tehokkuuden ja mitoituksen arvioimiseksi.

Ennen tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen vaihtoehtoisten toimenpiteiden soveltamista kunkin jäsenvaltion on dokumentoitava se, että kyseisten toimenpiteiden vaikutus vastaa 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden vaikutusta, toimittamalla komissiolle raportti.

Tällainen raportti on toimitettava sovellettavien suunnittelu- ja raportointivelvoitteiden mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on säädettävä vaatimuksia sen varmistamiseksi, että kun se on teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa, sellaiset muut kuin asuinrakennukset, joiden lämmitysjärjestelmien tai yhdistetyn tilojen lämmitys- ja ilmanvaihtojärjestelmien nimellisteho on yli 290 kW, varustetaan rakennusten automaatio- ja ohjausjärjestelmillä vuoteen 2025 mennessä.

Rakennusten automaatio- ja ohjausjärjestelmillä on kyettävä

- a) jatkuvasti seuraamaan, kirjaamaan ja analysoimaan energian käyttöä sekä mahdollistamaan sen mukauttaminen;
- b) tekemään vertailevaa analyysiä rakennuksen energiatehokkuudesta, havaitsemaan rakennuksen teknisten järjestelmien tehokkuushävikki ja ilmoittamaan tiloista tai rakennuksen teknisestä hallinnoinnista vastaavalle henkilölle energiatehokkuuden parantamiseen liittyvistä mahdollisuuksista; ja
- c) mahdollistamaan viestintä toisiinsa yhteydessä olevien rakennuksen teknisten järjestelmien kanssa ja muiden rakennuksen sisäisten laitteiden kanssa sekä yhteentoimivuus rakennuksen teknisten järjestelmien välillä erilaisesta valmistajakohtaisesta teknologiasta, laitteista ja valmistajista riippumatta.

5. Jäsenvaltiot voivat asuinrakennusten osalta säätää vaatimuksia, joilla varmistetaan, että niissä on

- a) jatkuva sähköinen seurantatoiminto, jolla mitataan järjestelmien tehokkuutta ja ilmoitetaan rakennuksen omistajille tai hoitajille, jos se on merkittävästi vähentynyt ja kun järjestelmän huolto on tarpeen, ja
- b) tehokkaita ohjaustoimintoja, joilla varmistetaan energian optimaalinen tuottaminen, jakelu, varastointi ja käyttö.

6. Rakennukset, jotka ovat 4 tai 5 kohdan mukaisia, vapautetaan 1 kohdassa säädetyistä vaatimuksista.

15 artikla

Ilmastointijärjestelmien tarkastus

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava tarvittavat toimenpiteet säännöllisten tarkastusten tekemiseksi nimellisteholtaan yli 70 kW:n ilmastointijärjestelmien tai yhdistettyjen ilmastointi- ja ilmanvaihtojärjestelmien osiin, joihin voidaan päästä käsiksi. Tarkastuksessa on arvioitava ilmastointijärjestelmän tehokkuus ja mitoitus verrattuna rakennuksen jäähdytysvaatimuksiin ja tarkasteltava tarvittaessa ilmastointijärjestelmän tai yhdistetyn ilmastointi- ja ilmanvaihtojärjestelmän valmiutta optimoida toimintakykynsä tyypillisissä tai keskimääräisissä toimintaolosuhteissa.

Jos ilmastointijärjestelmään tai yhdistettyyn ilmastointi- ja ilmanvaihtojärjestelmään ei ole tehty muutoksia tai rakennuksen jäähdytysvaatimukset eivät ole muuttuneet tämän kohdan mukaisesti suoritettujen tarkastusten jälkeen, jäsenvaltiot voivat päättää, etteivät ne edellytä uutta ilmastointijärjestelmän mitoituksen arviointia.

Jäsenvaltiot, jotka soveltavat tiukempia vaatimuksia 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti, vapautetaan velvoitteesta ilmoittaa niistä komissiolle.

2. Rakennuksen tekniset järjestelmät, joita nimenomaisesti koskee sovittu energiatehokkuusperuste, tai energiatehokkuuden sovittua parantumistasoa koskeva sopimusjärjestely, kuten energiatehokkuutta koskeva sopimus, taikka joiden toimintaa hoitaa yleishyödyllisestä palvelusta tai verkosta vastaava operaattori ja joihin sen vuoksi sovelletaan järjestelmäpuolen tehokkuusseurantatoimenpiteitä, vapautetaan 1 kohdassa säädetyistä vaatimuksista edellyttäen, että tällaisen lähestymistavan kokonaisvaikutus vastaa sitä, joka johtuu 1 kohdasta.

3. Vaihtoehtona 1 kohdalle ja edellyttäen, että kokonaisvaikutus on vastaava kuin 1 kohdassa, jäsenvaltiot voivat päättää toteuttaa toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että käyttäjät saavat neuvoja ilmastointijärjestelmien tai yhdistettyjen ilmastointi- ja ilmanvaihtojärjestelmien vaihtamisesta, muista ilmastointijärjestelmän tai yhdistetyn ilmastointi- ja ilmanvaihtojärjestelmän muutoksista ja vaihtoehtoisista ratkaisuista kyseisten järjestelmien tehokkuuden ja mitoituksen arvioimiseksi.

Ennen tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen vaihtoehtoisten toimenpiteiden soveltamista kunkin jäsenvaltion on dokumentoitava se, että kyseisten toimenpiteiden vaikutus vastaa 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden vaikutusta, toimittamalla komissiolle raportti.

Tällainen raportti on toimitettava sovellettavien suunnittelu- ja raportointivelvoitteiden mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on säädettävä vaatimuksia sen varmistamiseksi, että kun se on teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa, sellaiset muut kuin asuinrakennukset, joiden ilmastointi- tai yhdistetyn ilmastointi- ja ilmanvaihtojärjestelmän nimellisteho on yli 290 kW, varustetaan rakennusten automaatio- ja ohjauksjärjestelmillä vuoteen 2025 mennessä.

Rakennusten automaatio- ja ohjauksjärjestelmillä on kyettävä

- a) jatkuvasti seuraamaan, kirjaamaan ja analysoimaan energian käyttöä sekä mahdollistamaan sen mukauttaminen;
- b) tekemään vertailevaa analyysiä rakennuksen energiatehokkuudesta, havaitsemaan rakennuksen teknisten järjestelmien tehokkuushävikki ja ilmoittamaan tiloista tai rakennuksen teknisestä hallinnoinnista vastaavalle henkilölle energiatehokkuuden parantamiseen liittyvistä mahdollisuuksista; ja
- c) mahdollistamaan viestintä toisiinsa yhteydessä olevien rakennuksen teknisten järjestelmien kanssa ja muiden rakennuksen sisäisten laitteiden kanssa sekä yhteentoimivuus rakennuksen teknisten järjestelmien välillä erilaisesta valmistajakohtaisesta teknologiasta, laitteista ja valmistajista riippumatta.

5. Jäsenvaltiot voivat asuinrakennusten osalta säätää vaatimuksia sen varmistamiseksi, että niissä on

- a) jatkuva sähköinen seurantatoiminto, jolla mitataan järjestelmien tehokkuutta ja ilmoitetaan rakennuksen omistajille tai hoitajille, jos se on merkittävästi vähentynyt ja kun järjestelmän huolto on tarpeen, ja
- b) tehokkaita ohjaustoimintoja, joilla varmistetaan energian optimaalinen tuottaminen, jakelu, varastointi ja käyttö.

6. Rakennukset, jotka ovat 4 tai 5 kohdan mukaisia, vapautetaan 1 kohdassa säädetyistä vaatimuksista.”

8) Korvataan 19 artikla seuraavasti:

”19 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee 26 artiklalla perustetun komitean avustamana tätä direktiiviä uudelleen viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2026 sen soveltamisen aikana saadun kokemuksen ja tapahtuneen edistymisen perusteella sekä tekee tarvittaessa ehdotuksia.

Kyseisen uudelleentarkastelun osana komissio tarkastelee sitä, kuinka jäsenvaltiot voisivat soveltaa unionin kiinteistö- ja energiatehokkuuspolitiikassa yhdenmukaisia kaupunkinosa- tai naapurustokohtaisia toimintamalleja varmistaen samalla, että jokainen rakennus täyttää energiatehokkuuden vähimmäisvaatimukset, esimerkiksi toteuttamalla yleisiä tietyn alueen korjaushankkeita yhden rakennuksen sijaan useammassa rakennuksessa.

Komissio arvioi erityisesti tarvetta parantaa entisestään energiatehokkuustodistuksia 11 artiklan mukaisesti.”

9) Lisätään artikla seuraavasti:

”19 a artikla

Toteutettavuustutkimus

Komissio tekee ennen vuotta 2020 toteutettavuustutkimuksen, jossa selvitetään mahdollisuudet ja aikataulu erillisten ilmanvaihtojärjestelmien tarkastuksen ja energiatehokkuustodistuksia täydentävän vapaaehtoisen rakennuksen peruskorjauspassin käyttöönotolle, jotta kullekin rakennukselle voitaisiin laatia pitkän aikavälin vaiheittainen peruskorjaussuunnitelma, joka perustuu laatuvaatimuksiin, joka laaditaan energiakatselmuksen pohjalta ja jossa esitetään asiaankuuluvat toimenpiteet ja peruskorjaukset, jotka voisivat parantaa energiatehokkuutta.”

10) Korvataan 20 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on annettava rakennusten omistajille tai vuokralaisille tietoja erityisesti energiatehokkuustodistuksista, myös niiden tarkoituksesta ja tavoitteista, kustannustehokkaista toimenpiteistä sekä tarvittaessa taloudellisista välineistä rakennuksen energiatehokkuuden parantamiseksi sekä fossiilista polttoainetta käyttävien lämmityskattiloiden korvaamisesta kestävämmillä vaihtoehdoilla. Jäsenvaltioiden on annettava tietoja saatavilla olevien avoimien neuvontavälineiden, kuten peruskorjausneuvonnan ja keskitettyjen asiointipisteiden, avulla.”

11) Korvataan 23 artikla seuraavasti:

”23 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 9 päivästä heinäkuuta 2018 viiden vuoden ajaksi 5, 8 ja 22 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samantapuisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5, 8 ja 22 artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevan 5, 8 tai 22 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.”

12) Kumotaan 24 ja 25 artikla.

13) Korvataan 26 artikla seuraavasti:

”26 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Kyseinen komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.”

14) Muutetaan liitteet tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

Direktiivin 2012/27/EU muuttaminen

Korvataan direktiivin 2012/27/EU 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

Rakennusten peruskorjaukset

Jäsenvaltioiden pitkän aikavälin strategian ensimmäinen versio investointien saamiseksi käyttöön kansallisen sekä julkisten että yksityisten asuin- ja kaupallisten rakennusten kannan peruskorjauksessa on julkaistava viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2014, ja se on sen jälkeen saatettava ajan tasalle joka kolmas vuosi sekä toimitettava komissiolle osana kansallisia energiatehokkuuden toimintasuunnitelmia.”

*3 artikla***Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä**

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 10 päivänä maaliskuuta 2020. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Niissä on myös mainittava, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä, joilla direktiivi 2010/31/EU tai direktiivi 2012/27/EU saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, olevia viittauksia on pidettävä viittauksina kyseisiin direktiiveihin, sellaisina, kuin ne ovat muutettuina tällä direktiivillä. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininta tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

*4 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*5 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 30 päivänä toukokuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtajass

L. PAVLOVA

LIITE

Muutetaan direktiivin 2010/31/EU liitteet seuraavasti:

1. Muutetaan liite I seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Rakennuksen energiatehokkuus on määritettävä lasketun tai tosiasiallisen energiankäytön perusteella, ja siinä on tultava esiin tilojen lämmitykseen, tilojen jäähdytykseen, käyttöveden lämmitykseen, ilmanvaihtoon, kiinteään valaistukseen ja muihin rakennuksen teknisiin järjestelmiin tyypillisesti käytetty energia.

Rakennuksen energiatehokkuus on ilmaistava numeerisella primäärienergiankäytön indikaattorilla ($\text{kWh/m}^2/\text{vuosi}$) sekä energiatehokkuustodistusta että energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten noudattamista varten. Rakennuksen energiatehokkuuden määrittämiseen sovellettavan menetelmän on oltava läpinäkyvä ja avoin innovoinnille.

Jäsenvaltioiden on kuvattava kansalliset laskentamenetelmänsä noudattaen kansallisia liitteitä yleisissä standardeissa eli ISO 52000-1, 52003-1, 52010-1, 52016-1 ja 52018-1, jotka on laadittu Euroopan standardointikomitealle (CEN) annetun toimeksiannon M/480 nojalla. Tämä säännös ei ole kyseisten standardien oikeudellinen kodifiointi.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. On laskettava tilojen lämmitykseen, tilojen jäähdytykseen, käyttöveden lämmitykseen, ilmanvaihtoon, valaistukseen ja muihin rakennuksen teknisiin järjestelmiin tarvittava energia jäsenvaltioiden kansallisesti tai alueellisesti määrittämien terveyden, sisäilman laadun ja asumismukavuuden tasojen optimoimiseksi.

Primäärienergian laskennan on perustuttava sellaisiin primäärienergiatekijöihin tai painotustekijöihin energiamuotoa kohden, jotka voivat perustua kansallisiin, alueellisiin tai paikallisiin vuosittaisiin ja mahdollisesti myös kausittaisiin tai kuukausittaisiin painotettuihin keskiarvoihin tai tarkempiin tietoihin, jotka on ilmoitettu yksittäisiä kaukojärjestelmiä varten.

Jäsenvaltioiden on määritettävä primäärienergiatekijät tai painotustekijät. Soveltaessaan kyseisiä tekijöitä energiatehokkuuden laskemisessa jäsenvaltioiden on varmistettava, että tavoitteena on rakennuksen vaipan optimaalinen energiatehokkuus.

Primäärienergiatekijöiden laskemisessa jäsenvaltiot voivat rakennusten energiatehokkuuden laskemista varten ottaa huomioon uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian, joka toimitetaan eri energiamuotojen avulla, ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian, joka tuotetaan ja käytetään paikan päällä edellyttäen, että tämä perustuu syrjimättömyyteen.”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

"2 a. Rakennuksen energiatehokkuuden ilmaisemista varten jäsenvaltiot voivat määrittää numeerisia lisäindikaattoreita, jotka koskevat uusiutumattoman ja uusiutuvan primäärienergian kokonaiskäyttöä ja tuotettuja kasvi-huonekaasupäästöjä $\text{kgCO}_2\text{-ekv/m}^2/\text{vuosi}$.”;

d) korvataan 4 kohdan johdantolause seuraavasti:

"4. Huomioon on otettava seuraavien näkökohtien myönteinen vaikutus:"

2. Lisätään liite seuraavasti:

"LIITE I A

YHTEINEN YLEINEN RAKENNUSTEN ÄLYRATKAISUVALMIUDEN LUOKITTELUKEHYS

1. Komissio vahvistaa älyratkaisuvalmiutta koskevan indikaattorin määritelmän ja menetelmän, jolla se on laskettava, jotta voidaan arvioida rakennuksen tai rakennuksen osan kykyä mukauttaa toimintansa asukkaan ja verkon tarpeiden mukaan ja parantaa energiatehokkuuttaan sekä kokonaistehokkuuttaan.

Älyratkaisuvaihtoehtoja koskevan indikaattorin on katettava energiansäästöjen lisäämiseen, vertailuarviointien tekemiseen ja joustavuuteen liittyvät ominaisuudet, parannetut toiminnot ja toimintakyvyt, jotka ovat tulosta paremmin yhteenliitetyistä ja älykkäistä laitteista.

Menetelmässä on otettava huomioon sellaisia ominaisuuksia kuin älykkäät mittarit, rakennusten automaatio- ja ohjausjärjestelmät, itsesäätävät laitteet sisäilman lämpötilan säätelyä varten, kiinteät kodinkoneet, sähköajoneuvojen latauspisteet, energian varastointi ja yksityiskohtaiset toiminnot sekä kyseisten ominaisuuksien yhteentoimivuus ja hyödyt sisäilmasto-olosuhteiden, energiatehokkuuden, tehokkuustasojen ja joustavuuden kannalta.

2. Menetelmän on perustuttava rakennuksen ja sen teknisten järjestelmien kolmeen keskeiseen toimintoon:

- a) kyky ylläpitää energiatehokkuutta ja rakennuksen toimintaa mukauttamalla energiankulutusta esimerkiksi uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytöllä;
- b) kyky mukauttaa toimintatapaansa asukkaan tarpeiden mukaan kiinnittäen samalla asianmukaisesti huomiota käyttäjäystävällisyyteen, terveellisten sisäilmasto-olosuhteiden ylläpitoon ja kykyyn raportoida energiankäytöstä; ja
- c) rakennuksen kokonaissähkökysynnän joustavuus, mukaan lukien sen kyky mahdollistaa osallistuminen aktiiviseen ja passiiviseen sekä epäsuoraan ja suoraan kysynnänohjaukseen verkon osalta, esimerkiksi joustavuuden ja kuormituksen jakamiskyvyn ansiosta.

3. Menetelmässä voidaan lisäksi ottaa huomioon

- a) järjestelmien (älykkäiden mittareiden, rakennuksen automaatio- ja ohjausjärjestelmien, kiinteiden kodinkoneiden ja rakennuksessa olevien sisäilman lämpötilaa säätelävien itsesäätävien laitteiden sekä sisäilman laatua seuraavien antureiden ja ilmanvaihtolaitteiden) yhteentoimivuus; sekä
- b) olemassa olevien viestintäverkkojen myönteinen vaikutus, etenkin nopeita yhteyksiä tukevan kiinteistön fyysisen infrastruktuurin olemassaolo, kuten vapaaehtoinen 'laajakaistavalmis'-merkintä, sekä monen asunnon kiinteistöjä varten tarkoitettujen liittymäpisteiden olemassaolo Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/61/EU (*) 8 artiklan mukaisesti.

4. Menetelmällä ei saa olla kielteisiä vaikutuksia olemassa oleviin kansallisiin energiatehokkuustodistusten järjestelmiin, ja sen on perustuttava asiaa koskeviin kansallisen tason aloitteisiin, ottaen samalla huomioon asukkaan omistusoikeuden, tietosuojan, yksityisyydensuojan ja tietoturvan periaatteet asiaankuuluvan tietosuojaa ja yksityisyyttä koskevan unionin oikeuden mukaisesti sekä kyberturvallisuutta koskevat parhaat käytettävissä olevat tekniset.

5. Menetelmässä on esitettävä älyratkaisuvaihtoehtoja koskevan indikaattorin asianmukaisin muoto, ja sen on oltava kuluttajien, omistajien, investoijien ja kysynnänohjausmarkkinoiden toimijoiden kannalta yksinkertainen, avoin ja helposti ymmärrettävissä.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/61/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, toimenpiteistä nopeiden sähköisten viestintäverkkojen käyttöönoton kustannusten vähentämiseksi (EUVL L 155, 23.5.2014, s. 1)."

3. Muutetaan liite II seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"Toimivaltaisten viranomaisten tai elinten, joille toimivaltaiset viranomaiset ovat siirtäneet vastuun riippumattoman valvontajärjestelmän täytäntöönpanosta, on valittava satunnainen otos kaikista vuosittain annetuista energiatehokkuustodistuksista ja todennettava näiden todistusten tiedot. Otoksen on oltava riittävän suuruinen, jotta saadaan tilastollisesti merkittävät noudattamista koskevat tulokset.;"

b) lisätään kohta seuraavasti:

"3. Kun tietokantaan lisätään tietoja, kansallisten viranomaisten on seurattava ja todentamista varten voitava yksilöitä, kuka tiedot on lisännyt."

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)



Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

